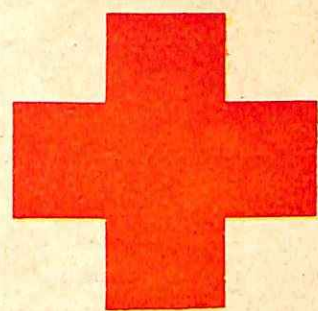

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ
ΕΡΥΘΡΟΣ
ΣΤΑΥΡΟΣ
ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1968

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΜΒΑΤΗΡΙΟΝ

Στίχοι: Π. ΡΟΖΑΚΗ

Μουσική: ΑΛ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

Εί - μα - στε τὰ παι - δια τῆς Ἐλ - λά - δος, δια - λε - χτή, ξα - κου.
 Στόν και - ρό τῆς εἰ - ρῆ - νης δι - ψοῦ - με γιὰ τὴν προ - ὄ - δο, γιὰ
 σμέ - νη γε - νιά, καὶ στό χέ - ρι τῆ δᾶ - δα κρα - τοῦ - με, φῶς σκορ -
 τὴν προ - κο - πῆ, σὰν τὸν ἥ - λιο πῶς λάμ - πει ἡ Ἐλ - λά - σα, θαμ - πω -
 πί - ζου - με στή σκο - τει - νιά. Δο - ξα - σμέ - νων προ - γό - νων βλα - στά - ρια
 μέ - νος κα - θέ νας ναί - πῆ. Κί - ἂν ἡ σάλ - πιγ - γα κρά - ξη στὰ ὄ - πλα
 νοιῶ - θουμ' ὄ - λοι μας χρέ - ος ἰ - ε - ρό, τὴν Ἐλ - λά - σα νά
 καὶ ση - κά - νῃ με - γά - λη σι - γῆ, τὰ παι - δια τῆς Ἐλ -
 κά - νω - με πάλι γιὰ τὸν κο - σμὸ - να φά - ρο λαμπρό,
 λά - δος θὰ δει - ξουν τί εἶ - ναι ἄν - δρει - ᾶ καὶ τί εἶ - ναι τι - μή. } Τὰ βι.
 βλί - α ἡ με - λέ - τη, χα - ρά μας, ἄ - κο - νί - ζουν, φω.
 τί - ζουν τὸ νοῦ μά κι' ὅ - στί - βος μᾶς πλά - θειά - τω - λέ -
 νια παλ - λη - κά - ριᾶ - νός Ἐ - θνουστρα - νοῦ. Τὰ βι - νοῦ.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Α' ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1924 - 1941 • Γ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΕΤΟΣ 24ον • ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1968 • ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 2

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν τοῦ ΣΠΥΡΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

Διευθύνσεις συμφώνως Α. Ν. 1092, ἄρθρον 6: Διεύθυνσις Περιδικίου: ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΧΡ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

Δώρα δ' Ἰστρία 22. • Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου: ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Δημοκρίτου 8 καὶ Σόλωνος

Τιμὴ Φύλλου Δρχ. 2 (Διὰ τὰ Σχολεῖα 1,50) — Ἐτησίᾳ συνδρομὴ Ἐσωτ. Δρχ. 12. Ἐξωτ. 10 σελλ. ἢ 2 δολλ.

ΕΞΟΦΛΗΣΙΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ: Παρακαλοῦμεν θερμῶς: α) τοὺς καθυστεροῦντας τὴν ἐξόφλησιν τῆς πρὸς τὸ περιοδικὸν ὀφειλῆς των, ὅπως ἐπισπεύσουν ταύτην, β) ὅπως τὰ ἐμβάσματα ἀποστέλλονται ἀπροσώπως Ε. Ε. Σ. Ν., Λυκαβηττοῦ 1, Ἀθήνας

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ — CONTENTS

Σελίς	Page
Σ. ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ: Μεγάλοι Ἀνθρωπισταί	2
ΤΕΛΛΟΥ ΑΓΡΑ: Ποίημα	3
Θ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ: Ποίημα	3
Ε. ΦΩΤΙΑΔΟΥ: Λησμονημένα ἡρωίδες	4
Α. ΚΑΡΑΝΤΩΝΗ: Τὸ ταξίδι τοῦ Τζαννῆ	6
Σ. Π.: Ποίημα	7
Α. Κ.: Ὁ Χρυσόστομος καὶ ἡ φιλαργυρία	8
Π. ΦΛΩΡΟΥ: Τὸ ζαρκάδι	9
ΑΓΝΩΣΤΟΥ ΙΣΠΑΝΟΥ: Ὁ νυχτερινὸς ἐπισκέπτης	10
Κ. ΛΑΛΟΠΟΥΛΟΥ: Ἡ παιδαγωγικὴ πράξις	11
Σ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ: Ὁ κληρονόμος τῆς γαργιάς	12
ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: Ὁ ἑορτασμός τῆς Παγκοσμίου Ἡμέρας τοῦ Παιδιοῦ—Ἡ συμμετοχὴ τοῦ Ε.Ε.Σ.—Θάνατος τέως Προέδρου τοῦ Δ.Ε.Σ.—Τιμὰ εἰς θύματα τοῦ καθήκοντος—Τελετὴ ἀπονομῆς μεταλλίου Νάνσεν	14
ΔΡΑΣΙΣ ΟΜΑΔΩΝ Ε.Ε.Σ.Ν. (Εἰκόνας)	16
ΚΙΝΗΣΙΣ—ΔΡΑΣΙΣ Ε.Ε.Σ. καὶ Ε.Ε.Σ.Ν.	18
Γ. ΜΕΓΑ: Λαογραφία	21
ΕΤΥΘΡΟΣΤΑΥΡΙΚΑ ΝΕΑ	22
ΠΑΛΑΙΟΥ: Ἀστρονομικά	24
Ν. ΔΗΜΗΤΡΟΚΑΛΛΗ: Ἡ κουκουβάγια	25
ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: Ἡ υγεία	27
ΠΑΠΟΥ-ΓΙΑΓΙΑΣ: Ἐμμετρικὲς συμβουλές	28
ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ	30
ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΑΣΚΗΣΕΙΣ—ΜΑΘΗΤΙΚΑ ΣΧΕΔΙΑ	30
ΜΑΤΙΕΣ Σ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ (Εἰκόνας)	31
ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ: Στὴ χώρα τῶν γουναρικῶν	32
Α. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ—Α.Β.—Π. ΡΟΖΑΚΗ: Στίχοι—Μουσικὴ στὰ ἐσώφυλλα	
S. SPILIOPOULOS: Great Humanists	2
TELLOS AGRAS: Poem	3
TH. KONSTANTINOU: Poem	3
E. FOTIADIS: Forgotten Heroines	4
A. KARANTONIS: Tzannis' Journey	6
S. P.: Poem	7
A.K.: Chrysostomos and greed	8
P. FLOROS: The Roebuck	9
TRANSLATED FROM THE SPANISH: The Night-visitor	10
K. LALOPOULOS: The paedagogical practise	11
S. PANAGIOTOPOULOS: Grandmother's Heir	12
EDITOR'S: World Children's Day—H.R.C. Participation—Death of the ex—President of I.C.R.C.—Honours to victims of duty—Award of Nansen's Medal	14
H. J. R. C. GROUPS ACTIVITIES: (Pictures)	16
H. R. C. and H. J. R. C.: MOVEMENT—ACTIVITIES	18
G. MEGAS: Laography	21
RED CROSS NEWS	22
PALEOS: Astronomy	24
N. DIMITROCALIS: The Owl	25
EDITOR'S: Health	27
GRANDFATHER—GRANDMOTHER Advice in Verse	28
READERS CONTRIBUTION	30
PUZZLES	30
GLIMPSES ALL OVER THE WORLD	31
JULES VERNE: The Furland	32
A. PANAGIOTOPOULOS—A.B.—P. ROZAKIS: Music—Verse in the Inner Cover	

ΤΟ ΕΞΟΦΥΛΛΟΝ ΜΑΣ: Ἡ Α. Μασκαρ, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος, Πατριμὸς Ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἐλλ. Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, ἐπέδωκε ἀντίγραφον κεφαλῆς Ὑγείας, ὡς ἐπαλλοῦν, εἰς ἀριστεῖστα καὶ τελειόφοιτον τῆς Σχολῆς Νοσοκομίου καὶ Ἐπισκεπτῶν Ἀδελφῶν τοῦ Ε.Ε.Σ.

Ο ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ εἶναι ἡ μόνη μεγάλη ἰδέα, ποὺ γιὰ τὴν διάδοσιν τῆς δὲν ἐχῆθη σταγῶν αἵματος.

Βοηθήσατε τὸν Πανελλήνιον Ἐρανον τοῦ Ε.Ε.Σ.: ΜΕΛΕΤΕΤΕ τὰς Ἀθήνας 2, 3, 4 Δεκεμβρίου, εἰς τὰς ἄλλας πόλεις 2 Δεκεμβρίου, εἰς τὴν ὑπαίθρου 1 Δεκεμβρίου

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΓ. ΠΑΥΛΟΥ
 ΔΩΡΕΑ 1. Τζογιά
 ΗΜΕΡΟΜ. 16.8.85
 ΑΡΙΘ. 36199

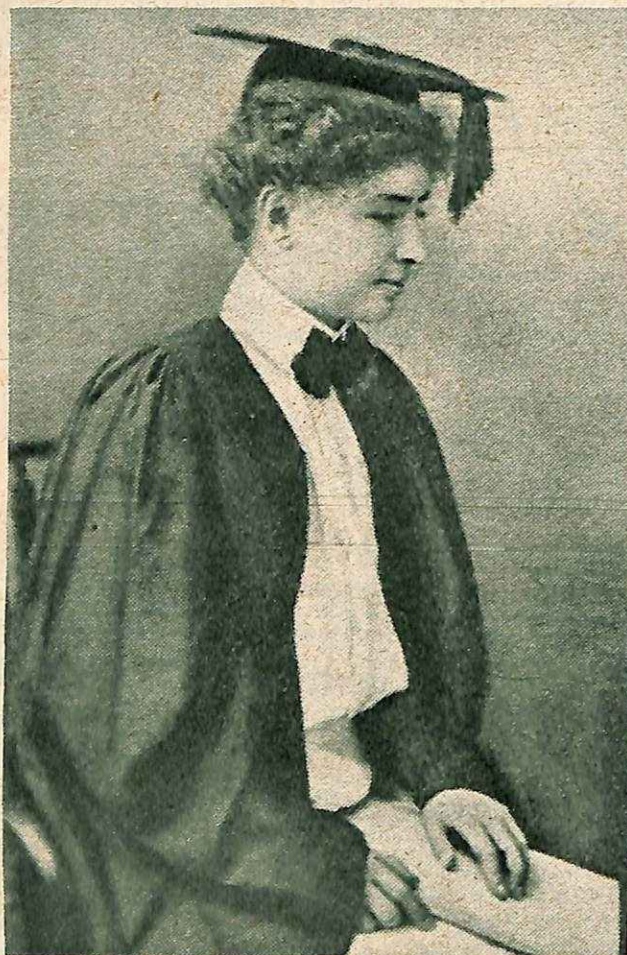

ΕΛΕΝ ΚΕΛΛΕΡ

Ένα τυφλό και κωφάλαλο παιδί

Υπό ΣΤΑΘΗ ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

Ήλπιζε να κλείσει τα 88 χρόνια της, όταν έκλεισε για πάντα τα μάτια στην Αμερική, σε μία κωμόπολη της Πολιτείας Κοννέκτικατ, τον περασμένο Ιούνιο, η Έλεν Κέλλερ. Τα έκλεισε σ' αυτή την προχωρημένη ηλικία, χωρίς ποτέ σχεδόν τα μάτια της να έχουν δει τις ομορφιές του κόσμου. Γιατί κάποια αρρώστια της είχε στερήσει όραση και

Η Έλεν Κέλλερ σε νεανική ηλικία

ακοή, όταν ήταν ακόμη δεκαεννέα μηνών νήπιο. Από τότε, δεν έβλεπε, δεν άκουγε και, φυσικά, δεν μιλούσε, γιατί η στέρεση της ακοής της είχε αφαιρέσει την αίσθησι, που θα της έδιδε την ομιλία. Έως τα επτά της χρόνια η μικρή Έλεν φαινόταν καταδικασμένη να ζήσει μία ζωή καθυστερημένη, ήλιθιο σχεδόν παιδιού, γιατί ο κόσμος που την περιέβαλλε ήταν ένας κόσμος έρμητικά κλειστός, απόσιτος γι' αυτήν. Και τότε έγινε το θαύμα.

Η οικογένεια Κέλλερ, που έκλεινε την εποχή κατοικούσε στην Άλαμπάμα, εξήγησε από το Ίδρυμα Πέριου της Βοστώνης — Ίδρυμα Περιθάλψεως τυφλών — μία παιδαγωγό για την Έλεν. Η Διεύθυνσις

του Ίδρυματος εδιάλεξε γι' αυτόν το σκοπό την Άννι Σώλλιβαν, μία κοπέλλα είκοσι χρόνων, που μόλις είχε αποφοιτήσει από το σχολείο του Ίδρυματος. Ήταν και η Άννι τυφλή, αλλά δύο εγχειρήσεις, η μία στα δεκαπέντε και η άλλη στα δεκαέξι της χρόνια, της είχαν αποδώσει το φως της, αφήνοντάς της μόνον κάποια μυωπία.

Η πρώτη εντύπωσι της Άννι από τη «μαθήτριά» της, μόλις την αντίκρισε φθάνοντας στο σπίτι της Κέλλερ, ήταν ότι αυτό το τυφλό και κωφάλαλο εξάχρονο κοριτσάκι με το ανέκφραστο πρόσωπο, έκρυβε μέσα του φυσική έξυπνάδα. Απτή την έξυπνάδα βάλθηκε η Άννι να την φέρη στην επιφάνεια, να την κάμη ενεργό στοιχείο στη ζωή της Έλεν. Και, με αλόγιστη επιμονή, με ακατάβλητη ύπομονή, σιγά - σιγά το κατώρθωσε. Ο μικρός σατανάς που, τις πρώτες ημέρες της γνωριμίας τους της είχε σπάσει δύο δόντια σε ώρα ασυγκράτητου θυμού, μετεβλήθη με τον καιρό σε αληθινόν άγγελο.

Το πρώτο που άρχισε να διδάσκη η Άννι στην Έλεν, ήταν το αλφάβητο των κωφάλαλων. Η δασκάλα του, σ' αυτή την περίπτωση, ήταν πολύ δυσκολότερη, γιατί η μικρή μαθήτριά ήταν και τυφλή. οί κινήσεις των δακτύλων που αντιπροσωπεύουν τα γράμματα του αλφαβήτου, έπρεπε να γίνονται με πίεσι στην ανοικτή παλάμη της. Έστι έμαθε να «συλλαβίζει» τις πρώτες λέξεις - ονόματα πραγμάτων που της ήσαν γνωστά και προσφιλή : «κ-ού-κ-λ-α», «γ-λ-υ-κ-ό» κ.λ.π.

Αλλά η πολλαπλή εκ γενετής αναπηρία είχε στρεβλώσει το χαρακτήρα του παιδιού. Σ' αυτή τη στρέβλωσι είχαν συμβάλει σημαντικά οι γονείς που, από συμπόνια για το άδικημένο πλάσμα, υποχωρούσαν σε κάθε παράλογη αξίωσι, σε κάθε ιδιοτροπία του.

Η ανυπακοή της Έλεν και τα νευρικά της ξεσπάσματα είχαν φέρει την Άννι σε απόγνωσι. Της ήρθε τότε μία σωτήρια εμπνευσι : εξήτησε από τους γονείς την άδεια να απομακρύνη το παιδί για λίγο καιρό από κοντά τους, για να το έχη απόλυτα στη δική της την επιτροπή. Οι γονείς ενέκριναν την πρότασι της και της παρεχώρησαν ένα εξοχικό σπιτάκι, που βρισκόταν σε απόστασι ενός χιλιομέτρου σχεδόν από την κατοικία τους.

Εκεί τα πράγματα άλλαξαν ριζικά, μέσα σε λίγες ημέρες. Το ανηπότατο παιδί έγινε πειθήνιο, αφωσιώθηκε στη δασκάλα του και άρχισε να σημειώνει γρήγορη πρόοδο. Σ' ένα από τα γράμματα εκείνης της περιόδου, η Άννι έγραφε στην κυρία Χόπκινς, τη Διευθύντρια του Ίδρυματος Πέριου, που αλληλογραφούσε τακτικά μαζί της: «Χθές το βράδυ, όταν έπεσα στο κρεβάτι μου, η Έλεν ούρτηκε αδόρμητα στην άγκυλιά μου και με φίλησε για πρώτη φορά νόμισα πως θα έσπαγε η καρδιά μου, τόσο ήταν γεμάτη χαρά».

Γι' αυτή την ίδια ημέρα — ήταν η ημέρα που η

Έλεν εταύτισε τη λέξι «νερό» με το δροσερό ύγρο που χύθηκε στα χέρια της από την τρόμπα του πηγαδιού, καθώς τη χειρίζεταν η Άννι — γι' αυτή λοιπόν την αξιομνημόνευτη ημέρα, η Έλεν έγραφε αργότερα στο ημερολόγιό της : «Δύσκολα θα βρισκόταν παιδί που ετυχεμένο από μένα, καθώς πλάγιασα στο κρεβάτι μου εκείνη την πλούσια σε γεγονότα ημέρα και ξανάζησα τις χαρές που μου είχε φέρει. Για πρώτη φορά, έπόθησα νάρθη μιá καινούργια ημέρα».

Τόσο τραγδαία ήταν η πρόοδος που έκανε η τυφλή και κωφάλαλη μαθητριά, ώστε μόλις πέντε μήνες από την ημέρα που ανέλαβε η Άννι τη δασκαλία της, το Σεπτέμβριο του 1887, έγραφε η ίδια η Έλεν στους άγνωστους φίλους της του Ίνστιτούτου. Πέριου : «Η Έλεν και η Δασκάλα θα έλθουν να ιδουν τα μικρά τυφλά κορίτσια, η Έλεν και η Δασκάλα θα πάνε με ατμοκίνητες άμαξες στη Βοστώνη, η Έλεν και τα τυφλά κορίτσια θα διασκεδάσουν τα τυφλά κορίτσια μπορούν να μιλούν με τα δάχτυλα...»

Πριν περάση πολλός καιρός, η Άννι είχε κατορθώσει να μεταδώση στη μαθήτριά της ακόμη και τη σημασία άφηρημένων έννοιών, όπως «καλωσύνη», «αγάπη» κλπ. Και το Μάιο του 1888, ο διάσημος έφευρέτης του τηλεφώνου και εκπαιδευτής κωφάλαλων Δρ. Άλεξάντερ Γκράχαμ Μπέλ, αφού εξήτασε τη μικρή Έλεν, σε μιá επίσκεψι που του έκαμαν στην Ουάσινγκτον, είπε στην Άννι Σώλλιβαν : «Το κατόρθωμά σας δεν έχει άλλο παρόμοιο στον τομέα της εκπαίδευσως των κωφάλαλων».

ΛΗΣΜΟΝΗΜΕΝΟΙ ΣΤΙΧΟΙ

Εὐο παιδί σὸ Σχολεῖο

Έλα, μὴν κλαῖς καλὲ μαμὰ
καὶ θές τὰ μάτια σου νὰ τρίψης!
Έδῶ εἶναι τὸ σχολεῖο, σιμά,
στὸν ἔμποράκο, μόλις στρίψης.

Περνάνε τ' ἄλλα τὰ παιδιὰ...
πρέπει λοιπὸν κ' ἐγὼ νὰ φύγω·
θηλύκωσέ μου τὴν ποδιά.
Άς εἶναι — δάκρυσε καὶ λίγο.

Έγώ, γιὰ νάχης συντροφιά,
τὴν ἀδελοφούλα θὰ σ' ἀφήσω.
Καὶ — νὰ στὸ πῶ σὰν θέλεις, πιά :
τὸ μεσημέρι θὰ γυρίσω.

ΤΕΛΛΟΣ ΑΓΡΑΣ

Βοηθήσατε τὸν ἔρανον τοῦ Ε.Ε.Σ.
διὰ νὰ δύναται νὰ σπυράμη τοὺς ἐ-
χοντας ἀνάγκην εἰς κάθε περιόταδι.

ΒΥΖΑΝΤΙΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΑ

ΑΓΙΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ Ο ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ
Μωσαϊκό ἀρχών 12ου αἰ.

«ΕΥΡΗΚΑΜΕΝ ΤΟΝ ΜΕΣΣΙΑΝ»

Τῆς Βηθσαῖδᾶ ὁ «Πρωτόκλητος», πού χρόνια
φαρμόντας στή λίμνη της, ἐξοῦσε
τοῦ Αὐτρωτοῦ τῶν τῶ ὄνειρο, καὶ αἰώνια
σε λίγο ἀπ' τὸ σταυρό του θὰ μνηοῦσε

σὴν ξένη τῶν Πατρῶν ἀκτῆ, συμπόνια
τὸ κύμα πού δὲν τοῦ δειξε κ' ἄς σποῦσε
ἐμπρός στὰ ἄγνά του μάτια, τὰ περόνια
τοῦ πόνου του νὰ δροσίζε ὡς βογγοῦσε,

τῆς Βηθσαῖδᾶ ὁ Πρωτόκλητος, κ' ὁ πρῶτος
«ἄριστος μύστης» γίνεται, ὅπως τρέχει
στὸν ἀδελφόν του τὸ ἄγγελμα νὰ φέρη.

Πάει τῆς κατάρας, λέγει, τὸ ἀγοριοκαίρι,
πού σήκωσε τοῦ βήματός του ὁ κρότος
τὸ δεῖλι σὴν Ἐδέμ «ζῶν μάννα βρέχει».

ΘΕΟΔ. Β. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΛΗΣΜΟΝΗΜΕΝΑΙ ΗΡΩΪΔΕΣ

«Τὸ ἄθος τοῦ γυναικείου ἡρωισμού θάλλει ἀπὸ τὰς ἀκρωρείας τοῦ Σουλίου μέχρι τοῦ Ταϊνάρου καὶ ἀπὸ τὴν Ἴδην μέχρι τῶν ἀκτῶν τῆς Ἰωνίας, τῆς Προποντίδος καὶ τοῦ Βυζαντίου», — γράφει ἐπιφανῆς συγγραφεὺς. Ὁλόκληρος ἡ Τουρκοκρατία μαρτυρεῖ τοῦτο. Ὁλόκληρος ἡ Ἐπανάστασις. Καὶ ἐπειτα οἱ ἀτελείωτοι ἀγῶνες ὑπὲρ τῆς «Ἑλληνικῆς Ἐλευθερίας» μέχρι τῆς Μικρασιατικῆς συμφορᾶς, καὶ κατόπιν μέχρι τῶν γυναικῶν τῆς Πίνδου κατὰ τὸν Πόλεμον τοῦ '40, μέχρι τῶν γυναικῶν, ποὺ ἐθυσίασθησαν εἰς τὸν ἀγῶνα κατὰ τῆς τριπλῆς δουλείας (1941-1949). «Αἰωνία ἄς εἶναι ἡ μνήμη των — κατὰ τὸν ἀρχαῖον ποιητὴν — καὶ βωμὸς ὁ τάφος των ἄς γίνη».

Δὲν εἶναι μόνον αἱ ἡρώιδες περὶ τῶν ὁποίων διεσώθησαν βιογραφικὰ στοιχεῖα πολλά. Εἶναι καὶ ἐκεῖνα περὶ τῶν ὁποίων ὀλίγας ἢ ἐλαχίστας ἔχομεν εἰδήσεις. Καὶ αἱ ἄλλαι τῶν ὁποίων μόνον τὸ ὄνομα ἔσωσεν ἢ εὐλαβῆς παράδοσις. Καὶ τὸ ἀνόνημον πλῆθος τῶν γυναικῶν, ἡρώιδων καὶ μαρτύρων τῆς Πίστεως καὶ τῆς Πατρίδος, ὅσαι ἐπολέμησαν τὸν ἀγῶνα τὸν καλόν, ὅσαι ἐμαρτύρησαν, ὅσαι ἐσύρθησαν δοῦλαι εἰς τὰ βῆθη τῆς Ἀνατολῆς, ὅπου ἐν κρυπτῷ ἐλάτρευον τὸν Θεῖον Μυσταγωγόν καὶ τῆς Πατρίδος τὴν μνήμην.

Εἰς τὰς σφαγὰς τῆς Χίου δεκάδες χιλιάδων ὑπῆρξαν τὰ θύματα. Ἄλλ' εἶναι ὀλιγότερον γνωστόν, ὅτι ἀπὸ τὰς 30 χιλιάδας γυναικῶν τῆς Χίου, ὅσαι ἐσφάγησαν, ἢ ἠχμαλωτίσθησαν, ὄχι ὀλίγαι ὑπῆρξαν ἀληθινὰ ἡρώιδες. Ἡ Κατήγκω Χιλιάδου ἐφόνευσεν, ὅπως λέγεται, ὀκτώ Τούρκους, — τέλος, αἰμόφυρτος καὶ νεκρὰ, κρουραγεῖται. Καὶ αἱ δύο νεαρὰ καὶ ὠραῖα ἀδελφαὶ Βλαστοῦ! Ἡ μεγαλύτερα φονεῖ τὸν Τούρκον ἀξιωματικόν, ὁ ὁποῖος τὰς ἠχμαλώτισε, ἀποκτονεῖ κατόπιν, καὶ τὸ παράδειγμά της ἀκολουθεῖ ἢ μικροτέρα. Γενναίως θὰ πολεμήσουν πολλὰι γυναῖκες τῆς Χίου εἰς τὴν Μοῆν τῆς Καλιμασιᾶς, ὀλίγα χιλιόμετρα ἐξω τῆς πόλεως. Οἱ Τούρκοι θὰ καταλάβουν ἐν τέλει

τὴν μοῆν καὶ θὰ κατασφάζουν, ἄνδρας, γυναῖκας καὶ παιδιὰ, — ὅλους ὅσοι εἶχαν συρρεύσει ἐκεῖ.

Ἡρώις τῆς Ἐπανάστασεως, σχεδὸν ἄγνωστος, εἶναι καὶ ἡ Βενετή, ἐκ Χαλκίδος. Καὶ αἱ δύο ἡρώιδες τῆς Σάμου, τῶν ὁποίων ἀγνοοῦμεν καὶ αὐτὸ τὸ ὄνομα, πράγματι «ἀγνώστοι στρατιῶται» τοῦ ἐθνικοῦ ἀγῶνος. Καὶ αἱ τρεῖς Μανιάτισσαι, ἡ Ροζάκαινα, ἡ Ραλλοῦ Πιέρρου Μαυρομιχάλη καὶ ἡ Ἑλένη Λαμπροπούλου καὶ ἡ Μεσολογγίτισσα Χρυσή, ἡ σύζυγος τοῦ Μάρκου Μπότσαρη, καὶ ἡ Κονδύλη καὶ ἡ Καραντάνη.

Ἄς μὴ λησμονήσωμεν καὶ τὴν δυστυχῆ ἐκείνην σύζυγον τοῦ φοβεροῦ Ἀλῆ - Πασᾶ τοῦ Τεπελενλή, τὴν μέχρι τελευταίας πνοῆς Ἑλληνίδα, τὴν Βασιλικὴν Κονταξή, τὴν περίφημον κυρά - Βασιλική. Δὲν ἦτο ἡρώις, ὅπως αἱ ἄλλαι. Ἄλλ' ἐξυπηρέτησεν ὅσον ὀλίγαι τὸν ἐθνικὸν ἀγῶνα καὶ τοὺς μεγάλους τοῦ ἀρχηγούς, τὸν Ἀνδρουτσον, τὸν Καραϊσκάκη, τὸν Μπότσαρη καὶ ἄλλους, μεμνημένη εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς εἰς τὸ μυστικόν τῆς Φιλικῆς Ἐταιρείας, γνωρίζουσα τὰς προθέσεις των καὶ ἐνισχύουσα αὐτοὺς παντοιοτρόπως.

Ἄλλα καὶ ἡ Μαργαρίτα Μπασδέκη; Ἡ ἡρώις τοῦ 1878; Ἀπόγονος τοῦ Μεγάλου Θεσσαλοῦ ὀπλαρχηγοῦ τοῦ Εἰκοσιένα Μπασδέκη, λαμβάνει ἐνεργότατον μέρος καὶ ἀνδραγαθεῖ τῷ 1878, κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ Πηλίου, τῆς ὁποίας ἀρχηγὸς ἦτο ὁ πατὴρ της, ὁ μοίραρχος τῆς Χωροφυλακῆς Ι. Μπασδέκης. Σκοπεύτρια δεινὴ ἡ Μαργαρίτα, ἐμάχετο εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τῶν ἐπαναστατῶν. Καὶ διαπρέπει εἰς τὴν μάχην τῆς Μακρονήτσος — 16 Φεβρουαρίου 1878 — κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ ἐπαναστάται ἰδίως δὲ 200 Μακρονητιῶται, καὶ 70 γυναῖκες μετ' ἀρχηγόν τὴν Μαργαρίταν, τρέπουν τοὺς Τούρκους εἰς φυγήν. Πίπτουν νεκροὶ καὶ τραυματίαι 450 Τούρκοι, Ἕλληνες 100. Μεταξὺ τῶν φονευθέντων Ἑλλήνων καὶ δύο γυναῖκες. Πλὴν τῆς Μαργαρίτας διακρίνονται εἰς τὴν μάχην ἡ γηραιὰ Σουίπανα, ἡ Παππα-

θανάσινα Μητριάνου, μία ὑπερήτρια ὀνόματι Ἑλένη καὶ ἄλλαι.

Ὅταν ὑψώνωμεν μνημεῖα εἰς τοὺς ἄνδρας τοῦ Ἀγῶνος, ἄς μὴ λησμονοῦμεν καὶ τὰς γυναῖκας. Μητέρες, σύζυγοι, ἀδελφαί, θυγατέρες, — ἰσάξιος ἐκράτησαν τὸν ἀγῶνα πλησίον ἐκείνων, καὶ συνετέλεσαν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Παλιγγενεσίαν, διὰ τὴν ὁποίαν ἐπιγραμματικῶς ἔγραψεν ὁ Ἐδουάρδος Στρέ, ὁ συγγραφεὺς τῶν «Μεγάλων Μυστῶν» καὶ φίλος τῆς μεγάλης Ἑλληνίδος Ἀλμπάνας Μηριάτη: «Δὲν θὰ ὀμιλήσω ἐνταῦθα οὔτε περὶ τῆς πολιτικῆς οὔτε περὶ τῆς ἄλλης καταστάσεως τῶν Ἑλλήνων τοὺς ὁποίους συμπαθῶ. Ἄλλὰ περὶ τῶν μεγάλων ἱστορικῶν συμβάντων, τὰ ὁποῖα συνετάραξαν τὸν αἰῶνα καὶ ἀφήκαν ἴχνη ἀνεξάλειπτα εἰς τὴν συνείδησιν τῆς ἀνθρωπότητος. Ὁ Ἄγγλος ποιητῆς Κήτς εἶπεν: Ἡ ψυχὴ, ὅταν αἰσθανθῆ τὸ καλόν, γεμίζει αἰωνίαν χαρὰν καὶ εὐφροσύνην. Προσθέτω δὲ εὐχαρίστως, μεταφέρων τὴν ιδέαν αὐτὴν εἰς τὸν κύκλον τῆς βουλῆσεως, ὅτι πράξις ἡρωικὴ εἶναι ὄντως ἀθάνατος δύναμις δημιουργικὴ εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ Παντός. Διὸ καὶ πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Παλιγγενεσία εἶναι γεγονὸς θαυμάσιον εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ 19ου αἰῶνος διὰ τὸν ἐνθουσιασμόν, τὸν ὁποῖον διήγειρεν. Αὐτὴ ὑπῆρξεν ὁ προάγγελος τῆς Ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας τῶν ἐθνότητων, αὐτὴ ὑπῆρξεν ἀφορμὴ τῆς Εὐρωπαϊκῆς συναδελφώσεως, αὐτὴ κατέδειξε τὴν ἀναγέννησιν τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος εἰς τὸ πνεῦμα τῶν νεωτέρων».

ΣΥΣΤΑΣΙΣ

Οἱ Ἐρυθροσταυρίτες μας ποὺ στέλνουν χειρόγραφα γὰρ τὴ Στήλη Συνεργασίας, δὲν πρέπει νὰ γράφουν καὶ ἀπὸ τίς δυὸ ὄψεις τοῦ χαρτιοῦ, γιατί δυσκολεύουν τοὺς τυπογράφους. Διαβάζομε μόνον τὰ κείμενα ποὺ εἶναι γραμμένα ἀπὸ τὴ μιὰν ὄψιν.

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ

Προσκαλεῖ

τοὺς Ἕλληνας καὶ τὰς Ἑλληνίδας νὰ προσφέρουν τὴν πρόθυμον εἰσφορὰν των εἰς τὸ Ἐθνικὸν καὶ Ἀνθρωπιστικὸν Ἔργον του διὰ τῆς γενναίας συμμετοχῆς των εἰς τὸν

ΕΤΗΣΙΟΝ ΕΡΑΝΟΝ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ ΤΟΥ

Σήμερον ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην ἐποχὴν ἀπαιτεῖται ἡ συνεργασία ὄλων τῶν Ἑλλήνων ποὺ πιστεύουν εἰς τὴν Θρησκείαν μας καὶ τὰ ἰδανικὰ τῆς Πατρίδος καὶ τῆς Οἰκογενείας διὰ νὰ καταστή ζῶσα πραγματικότης τὸ νέον Σύνθημα τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ τὸ προβαλλόμενον ἐπὶ τῆ ἐνάρξει τοῦ β' αἰῶνος τῆς δράσεώς του.

«ΔΙΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΙΣΜΟΥ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗΝ»

Διὰ τὴν ἐπικράτησιν του ἐφ' ὅλης τῆς Ἀνθρωπότητος πρέπει νὰ ἐργασθῶν με πίστιν καὶ θέλησιν ὄλοι οἱ Ἐλεύθεροι Λαοί. Νὰ καταδικήσουν τὸ σκότος τῆς βίας καὶ τῶν κατακτητικῶν προσπαθειῶν τῶν ἐχθρῶν τῆς Ἐλευθερίας καὶ νὰ φωτίσουν τὴν Οἰκουμένην με τὸ φῶς τῆς Ἀγάπης καὶ τὴν εὐτυχίαν ποὺ χαρίζει

Η ΕΙΡΗΝΗ

Ὅργανον διὰ τὴν ἐπιδίωξιν τῶν ἰδανικῶν αὐτῶν εἶναι ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρὸς μετὰ 280.000.000 μέλη ἀνὰ τὴν ὕψηλον.

Ὁ Ἑλληνικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς ἀπέδειξεν ὅτι ἀξιοποιεῖ τὸ Σύνθημα τοῦτο βοηθῶν με ὄλους του τὰς δυνάμεις τὰ θύματα σεισμῶν καὶ ἄλλων θεομηριῶν.

Ἐνδέθη πρώτος πλησίον τῶν σεισμοπλήκτων τῶν Ἑλληνικῶν Ἐπαρχιῶν, ὅπως πάντοτε κατὰ τὰ 91 χρόνια τῆς δράσεώς του.

Αἱ ἡρωϊκαὶ Ἀδελφαί του ἀνέλαβον με πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν τὸ Ἔργον τοῦτο.

Διὰ νὰ συνεχισθῆ ἡ ἀνθρωπιστικὴ του δράσις πρέπει νὰ βοηθήσουν ὄλοι οἱ Ἕλληνες. Αἱ ἀνάγκαι εἶναι μεγάλαι καὶ ὁ πόνος πολὺς. Δι' αὐτὸ καὶ ἡ βοήθεια τοῦ πλουσίου ἀπὸ τὸ περισσευμὰ του καὶ τοῦ πτωχοῦ ἀπὸ τὸ ὑστέρημά του εἶναι ἀπαραίτητος.

Ἐκτὸς ὁμῶς τῶν ἀναγκῶν διὰ τὴν βοήθειαν ταύτην ὁ Ε.Ε.Σ. καλύπτει καὶ ἄλλας ἀνάγκας: Νοσηλεύει κατ' ἔτος εἰς τὰ Νοσοκομεία του 17.000 ἀσθενεῖς. Ἡμέραι νοσηλείας 300.000. Οἱ περισσῶτεροι ἐξ αὐτῶν εἶναι ἄποροι. Εἰς τὰ Ἱατρεῖα του ἐξετάζονται 100.000 ἀσθενεῖς κατ' ἔτος. Οἱ Σταθμοὶ Πρώτων Βοηθειῶν βοηθοῦν, μεταφέρουν εἰς Νοσοκομεία καὶ περιθάλπουν 140.000 ἀνθρώπους κατ' ἔτος.

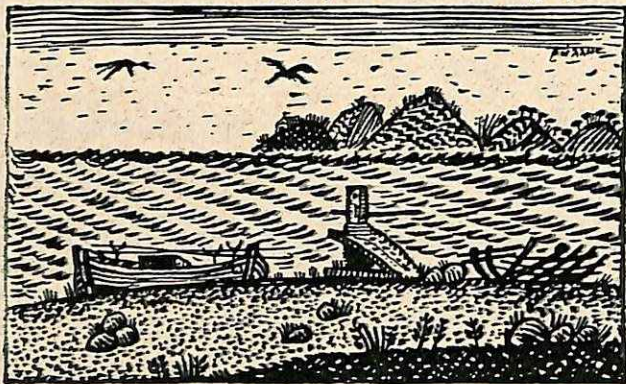
Ἐκατοντάδες Διπλωματούχων καὶ Ἐθελοντῶν Ἀδελφῶν ἐκπαιδεύονται εἰς τὰς Σχολὰς του. Εἰς δεκάδας χιλιάδων Ἑλληνίδων διδάσκειται ἡ Ὑγιεινὴ διαβίωσις, ἢ Οἶκοι Νοσηλείας, αἱ πρώται βοήθειαι, ἢ φροντίς διὰ τὸ Παιδί καὶ τὴν Μητέρα.

500.000 Ἑλληνόπαιδες συγκροτοῦν τὰς ομάδας τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν., αἱ ὁποῖαι ἐπὶ τὴν ὁδήγησιν χιλιάδων ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν, πολυτίμων Συνεργατῶν του, ἐκπαιδεύονται εἰς τὰς πρώτας βοήθειαι, τὴν Ὑγιεινὴν καὶ τὴν συνειδοποίησιν τῶν ἀνθρωπιστικῶν ἐπιδιώξεων τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ. Τὸ περιοδικὸν τοῦ Ε.Ε.Σ. Νεότητος κυκλοφορεῖ εἰς 270.000 τεύχη κατὰ μῆνα.

Εἰς χιλιάδας ἀπόρων παρέχονται ἱματισμός, τροφίμα καὶ φάρμακα. Εἶναι ζήτημα Ἐθνικῆς φιλοτιμίας καὶ Ἐθνικοῦ καὶ ἀνθρωπιστικοῦ καθήκοντος ἡ πρόθυμος καὶ γενναία συμβολὴ ὄλων τῶν Ἑλλήνων πρὸς τὸν Ε.Ε.Σ. ἵνα δύναται οὗτος νὰ παρέχη τὴν συμπαράστασιν του εἰς χιλιάδας ἀδελφῶν μας. Τοῦτο εξασφαλίζεται με τὴν προσφορὰν ὄλων εἰς τὸν ἐτήσιον ἔρανον του.

ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ ΤΟΥ ΤΖΑΝΝΗ

Η παρέα του Τζαννή έπαιζε στην άκρογιαλιά. Ήταν ένα ώραίο δειλιό, οι ξένοι είχαν φύγει από το νησί, τώρα όλα πια είχαν ξαναγίνει δικά τους: δυο μώλοι του λιμανιού, το άκρογιαλί, οι βάρκες που τις είχαν τραβήξει στην άμμουδιά. Κ' η παρέα του Τζαννή, έπαιζε χαρούμενη εκείνα τριγύρω από τις βάρκες. Πλατσούριζε στα ήσυχα νερά, έριχνε βότσαλα στη θάλασσα, φώναζε, γελοούσε. Τώρα, σέ λίγο, θα σχολούσε και ο Τζαννής από τη δουλειά του — ήταν παραγίος σ' ένα μαραγκούδικο — και θα έρχόταν κι αυτός να παίξει μαζί τους. Και νάτος φάνηκε να βγαίνει από το σοκάκι. Κρατούσε κάτω από τη μασχάλη του ένα μεγάλο τζάμι και στο άλλο χέρι του ένα κιβώτιο με εργαλεία. Πήγαινε, φαίνεται, να περάσει κανένα τζάμι σε κάποιο παράθυρο, του δόλειπε. Ήταν καλός τεχνίτης — είχε μάθει καλά τη δουλειά από το αφεντικό του, έπειτα δά δέν ήταν πια παιδί. Πατούσε σέ λίγο, τὰ δεκαεπτά. Είχε ψηλώ-

Σχεδιασμά ΡΑΛΛΗ ΚΟΥΣΙΔΗ

σει κάμποσο, γι' αυτό και η συντροφιά, τον είχε για άρχηγό της.

— Ο Τζαννής, ο Τζαννής, φώναξαν όλοι. Έλα, Τζαννή, να παίξουμε.

Μα ο Τζαννής δέν έδειξε πώς πήγαινε για τη συντροφιά του. Άλλωστε, κρατούσε το τζάμι με πολλή σοβαρότητα, κι αυτό σήμαινε βέβαια πώς είχε δουλειά ακόμα. Προσπέρασε λοιπόν μακριά, και τους έγγνεψε κάτι άοριστο, ίσως πώς σέ λίγο, άμα τελείωση τη δουλειά, θα πάη να τους βρη.

Τα παιδιά, ξανάρχισαν το παιχνίδι τους. Όπου, νά, σέ λίγο ξεμυτίζει από το άλλο σοκάκι ο Κότσουφας. Τόν λέγανε έτσι γιατί το πρόσωπό του έμοιαζε λίγο με πουλί. Με τὰ χέρια στις τσέπες ο Κότσουφας, κατέβηκε στην άμμουδιά, τινάζοντας βότσαλα εδω κι εκεί με τις μύτες των μακροσπουτισών του — κάποιου μεγάλου θά 'ταν και του τὰ 'χε χαρίσει. φαίνεται. Ύστερα, στάθηκε ανάμεσα στην παρέα, κι άρχισε να κοιτάζη έναν - έναν στο πρόσωπο, σά να έκρυβε κάποιο νέο, κάποιο αίνιγμα. Και δέ μιλούσε, όπως το συνηθίζε άλλοτε.

— Παιδιά, ο Κότσουφας κάτι μάς κρύβει, λέει ένας. Κότσουφα, τι μάς κρύβεις; Εκείνος, τσιμουδιά. Μόνο δίνει μιά με το παπούτσι του και πετάει ένα βότσαλο στη θάλασσα.

— Κάτι συμβαίνει, Κότσουφα, και δέ μάς τὸ λές.

— Έ, άς τονε, άς μη μάς τὸ πη, φώναξε ένας άλλος. Έγὼ θ' ανέβω στη βάρκα. Κ' έδωσε μιά και βρέθηκε μέσα στη βάρκα του Γαλούνη. Κι άλλοι δυό, γυρίσανε τη ράχη τους στον Κότσουφα, κι άρχισαν να κνηγιούνται στην άμμο.

— Έ, νά, θα σάς τὸ πῶ, αποφάσισε πια ο Κότσουφας. Κ' έγὼ σήμερα τῶμαθα...

Τὰ παιδιά τὸν τριγύρισαν με περιέργεια.

— Έ, νά, δέν τὸ ξέρετε; Ο Τζαννής φεύγει... πάει στον Καναδά.

— Ψέματα, διακόπτει ένας. Τώρα τὸν είδαμε πὸν πέρασε από δω! Πάει να βάλη ένα τζάμι.

— Έγὼ σάς λέω πὸς πάει στον Καναδά. Μάς τὸ 'κρυβε τόσο καιρό. Μα τὸ ταξίδι του έτοιμαζόταν από ημέρες. Τά 'μαθα από τη μάνα του. Τὴν είδα πὸν έκλαιγε στην αλή της... Δέν θέλει να φύγη ο Τζαννής... είναι μοναχόπαιδο...

Τὰ παιδιά δέ μιλούσαν. Άλλος κοιτάζε πέρα, άλλος χάμω. Τέλος, ένας, αυτός πὸν είχε πηδήσει στη βάρκα ρώτησε:

— Και τι θα πάη να κάνη στον Καναδά;

— Πάει, λέει να γίνη πλούσιος. Θα δουλέψη εκεί πεντέξι χρόνια, και με τὰ λεφτά πὸν θα μαζέψη, θα γυρίση εδῶ ν' ανοίξη μεγάλο καφενείο...

— Και πὸν πέφτει ο Καναδάς; ρώτησε ένας άλλος.

Ο Κότσουφας, έδειξε άοριστα κάπου στον ορίζοντα: «Νά εκεί πέρα. Είναι πολὸ μακριά».

Τὰ παιδιά της παρέας ξανασωπάσανε. Ύστερα, ρώτησε πάλι ένας:

— Και πὸς φεύγει; Με τι λεφτά; Και ποιός θα τὸν περιμένη εκεί, πὸν θα δουλέψη; Ποιός τὸν τὰ κανόνισε;

— Μοῦ είπε η μάνα του, άρχισε τώρα να λήη ο Κότσουφας, πὸς σάν είχε πάει ο Τζαννής, εδῶ κ' ένα μήνα, στο μεγάλο ξενοδοχείο να διορθώση ένα έπιπλο, τὸν είδε πὸς μαστόρευε μιά κυρία ξένη, από τὸν Καναδά, μιά γιαγιά να ποῦμε. Τόν είδε και τοῦ λέει: «Φαίνεσαι πολὸ καλὸς τεχνίτης. Έδῶ πόσα κερδίζεις;» Απάντησε ο Τζαννής: «Μεροκάματο, κάποιον ογδόντα δραχμές τὴν ημέρα». «Στον Καναδά, έχουμε ανάγκη από καλὸς τεχνίτες και καλὰ παιδιά. Ο άντρας μου έχει μεγάλο εργοστάσιο πὸν κάνει ξύλινα σπίτια. Έρχεσαι στον Καναδά, να δουλέψης, να κερδίσης πολλά; Για τὸ πὸς θάρρης, μη σέ νοιάζη. Τώρα πὸν θα γυρίσω, θα τὰ κανονίσω όλα, θα σου στείλω και τὰ χρήματα για να 'ρθης με άεροπλάνο. Έχεις ταξιδέψει με άεροπλάνο; Όχι, ε; Θα ιδῆς τι ώραία πὸν είναι». «Δέν ξέρω, λέει ο Τζαννής, αυτό η μάνα μου θα τ' αποφάσιση. Να ρωτήσης τη μάνα μου». Τρέχει η ξένη κυρία στη μάνα του Τζαννή, από δω τὴν είχε, από κει τὴν είχε, λέει η μάνα του, «άν είναι για τὸ καλὸ του παιδιού μου, άς έρθη στον τόπο σου». Φεύγει η γιαγιά γυρίζει στον Καναδά, βγάζει τὰ χαρτιά του Τζαννή, τοῦ στέλνει και χρήματα και τώρα τάχει στην τσέπη του, για να φύγη άθρῖο - μεθαύριο. Μα η μάνα του κλαίει κρυφά, γιατί θα τὸν χάση...

Τὰ παιδιά της συντροφιάς, κοιτάζαν άμίλητα και με όρθάνοιχτα μάτια τὸν Κότσουφα, σά να άκουγαν

κανένα παραμύθι. Όπου, νά, βλέπουν τὸν Τζαννή να τὸς ζυγώνει. Είχε τελειώσει τη δουλειά του. Σάν μπήκε ανάμεσά τους, πρόσεξαν πὸς τὸ πρόσωπό του είχε πάρει μιά άλλη όψη. Όχι μακρινή. Ήταν μάλιστα λίγο γλωμός.

— Έ, Τζαννή, τὰ μάθαμε, λέει ένας, φεύγεις, πὰς μακριά, στον Καναδά...

— Νάι, φεύγω για τὸν Καναδά, απαντάει σάν αντίλαλος ο Τζαννής.

— Θέλεις να φύγης;

— Δέν ξέρω...

— Θα μείνης πολὸν καιρό, λίγο η για πάντα, σάν τὸν κηρ - Αντώνη τὸ Θυμέλα, πὸν μάθαμε προχτές πὸς πέθανε γέρος στην Αμερική...

Εκείνος πὸν είχε πηδήσει στη βάρκα, τὸν ρωτάει:

— Θα φαρδῆς με τὸ καλαμίδι στον Καναδά;

Μιλιά ο Τζαννής. Ποῦ να ξέρη από τώρα τι θα κάνη εκεί πέρα, τόσο μακριά!

— Έχει άμμουδιά εκεί, να παίξης, να κολυμπῆς;

— Μπορεί να έχη, απαντάει ο Τζαννής, αλλά έγὼ τώρα πάω να δουλέψω, να βγάλω παράδες.

Όστόσο, τὰ μάτια του για μιά στιγμή, καρφώθηκαν σέ ένα μικρὸ πλεούμενο πὸν έμπαινε στο λιμανάκι.

— Έγὼ σου λέω, πὸς δέν έχει άμμουδιές στον Καναδά, πρόσθεσε ένας άλλος. Μόνον μεγάλα εργοστάσια έχει...

— Τζαννή, εκεί, μέσα στα εργοστάσια πὸν θα δουλέψης, θα μάς θυμάσαι καμμιά φορά;

Ο Τζαννής, άρχισε να στεναχωριέται. Έβαζε τὰ χέρια του στις τσέπες, τὰ βγαζε, στριφογύριζε τὸ κεφάλι του, κοιτούσε πέρα - δῶθε.

— Γιατί μάς τὸ 'κρυβες, Τζαννή, τόσο καιρό πὸς θα φύγης;

— Είπα, άσε να τελειώση η δουλειά, μη και με γέλασε η γιαγιά του Καναδά, κ' ύστερα να τὸ πῶ...

— Και τώρα, τελείωσε η δουλειά;

Χώνει τὸ χέρι του ο Τζαννής στη μέσα τσέπη του σακακιού του και βγάζει ένα μάτσο χαρτιά με πολλές σφραγίδες. Κ' έπειτα από ένα στενόμακρο φάκελλο μιά έπιταγή.

— Νά, αυτά είναι τ' απαραίτητα χαρτιά, κι αυτά τὰ χρήματα για τὰ ναῦλα.

Πρώτη φορά βλέπανε τὰ παιδιά τέτοια πράγματα. Σφραγίδες εδῶ, στήλες, αριθμοί, ύπογραφές, σημάδια! Ένα σύνολο από μυστήρια. Ποῦ να τὰ ξεδιαλόνουν! Μονάχα αυτός ο Τζαννής...

— Και τη μάνα σου, δέ τη σκέφτηκες Τζαννή; Δέν έχει άλλον από σένα! Θα μείνη μόνη της! Κ' εσύ, εκεί στον Καναδά, θα βρῆς καμμιά σάν τη μάνα σου, να σου βράζη ραδίκια θαλασσινά και να σου τηγανίση μαρίδες; Είπε ο Κότσουφας, γουρλώνοντας τὰ μάτια του και κοιτάζοντάς τον καλά. Η μήπως νομίζεις πὸς η γιαγιά του Καναδά θα σου τὰ κάνη δλ' αυτά;

— Κ' εκεί πὸν θα πᾶς, θά 'χη έκκλησιὰ και θα βλέψη παπὰ σεβαστὸ και καλωσυνάτο σάν τὸν παπὰ - Χαράλαμπος; Έ, Τζαννή;

Στην παραλία είχαν άρχισει ν' ανέβουν τὰ φάτα τῶν μικρῶν μαγαζιών. Ο φάρος του λιμανιού, πετούσε κόκκινες και πράσινες άστραπές ανάμεσα στα ξάρτια τῶν βενζινοκάικων, πὸν άργοςάλευαν ρυθμικά στο μῶλο. Τὸ βαπόρι τῆς γραμμῆς σφύριζε μπαινόντας στο λιμάνι. Όσοι είχαν άπομείνει στο νησί και πολλοί

από τὸς τῆσιους, τρέχαν χαρούμενοι στο μῶλο, να ύποδεχθοῦν τὸς νεοφερμένους. Στην είσοδο ενός κρεοπωλείου κρεμόταν ένα φρεσκοσφαγμένο μοσχάρι. Ο παπὰ - Χαράλαμπος στεκόταν στη μέση του γαλοῦ και μιλούσε με τὸν Αστυνόμο. Πέρασε ο γέρο - Τράκας, κρατώντας έναν όρμαθὸ μπαμποῦνια. Τὰ έβλεπε δλ' αυτά ο Τζαννής, σάν άφηρημένος, μα τὸ φαινόταν πὸς τὰ αντίκριζε για πρώτη φορά. Μιά γριούλα έβγαине από τὸ μπακάλικο του Μπουκανέλη. Κρατούσε κάτι ψώνια και περπατούσε σκυφτά, με μικρὰ κουρασμένα βηματάκια. Πρόσεξε καλύτερα — μα είχε κ' ανάγκη να προσέξη; Ήταν η μάνα του, καλέ, η κερά Νυστέραίνα! Γύριζε στίτι να μαγειρέψη στο Τζαννή της, να φάη καλά τὸ παιδί, πὸν δλη τὴν ημέρα δουλεύει στο μαραγκούδικο!

— Έ, φωνάζει ο Τζαννής στα παιδιά της παρέας, πὸν άρχισαν να σκορπᾶν. Έ, νά, κοιτάτε εδῶ!

Χώνει γρήγορα τὸ χέρι του στη μέσα τσέπη του σακακιού του, ξαναβγάζει τὸ μάτσο με τὰ ξένα χαρτιά, τὰ κάνει ένα κουβάρι μέσα στη γερή του παλάμη και να πετάει όρμητικά στη θάλασσα.

Ύστερα ξαναβάζει με προσοχή στη θέσι της τὴν έπιταγή και σιγολέει σά να μονολογή:

— Αῦριο θα τὴν ξασταείλω συστημένη στη γιαγιά του Καναδά, θα τὴν εύχαριστήσω και θα τῆς ζητήσω να με συγχωρήση πὸν δέν μπορῶ να κάνω τὸ χατήρι της...

Τ' ΟΝΕΙΡΟ ΚΑΙ ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Εκεί πὸν ο Χρῆστος έπαιζε ξέννοιαστα μοναχός του, ένας ίππότης ξαφνικά παρουσιάσθη εμπρός του. Ήταν ψηλός και δυνατός κι ώραίος. Η μορφή του φεγγοβολούσε, κι άστραφτε η όλόχρυση στολή του. — Σήκω, τὸν λέει. Στην αλήη τ' άτι μου περιμένει. Θενά μάς πάη πολὸ μακριά, σέ χώρα μαγεμένη πὸν όμοια της δέν ξανάειδες.

Εκεί είναι πύργοι γυάλινοι, δράκοντες και νεράιδες, εκεί πουλιά με ανθρώπινη λαλιά και φρούτα τρέλλα πὸν κάτι δέντρα κάνανε μαλαματένια... Έλα. Σηκώθη τρέμοντας. Χαρά και φόβος τὴν ψυχή του πλημμύριζαν. Καβάλλησαν. Τ' άτι, με τὴν όρμη του, πὸν ήτανε σάν τὸν κεραυνό, τὸς πέρασε από τόπους όμοιους με εκείνους πὸν ἤξερε και σάν κι αὐτὸν άνθρώπους.

Όσπου σταμάτησαν με αῦρή σέ κάποια πολιτεία πὸν σάν τὴν είδε σάστισε. Τὰ πάντα εκεί μαγεία, χαρά και λάμψη κι όμορφιά, δίχως να λείπουν όμως οί δράκοντες, πὸν ήταν γι' αὐτὸν φόβος τρανός και τρόμος.

— Πὸς θα γλυτώσουμε απ' αὐτούς; λέει.

— Βασιλιάς θα γίνης και θα τὸς δῆς στα πόδια σου να πέσουνε.

— Θα μείνης, ἰππότη, πλάι μου βοηθός και σύμβουλος;

— Θα μείνω αν δῶ πὸς έλυσε σωστά τὸ πρόβλημα έκείνο πὸν τόσες μέρες άμελείς να λύσης.

Συμφορά του!

Εὔπησε άμέσως. Έγιναν καπνός τὰ όνειρά του. Μάζεψε τὰ παιχνίδια του, πὸν είχε εκεί σκορπίσει, πήρε χαρτί, και βιάθηκε τὸ πρόβλημα να λύση.

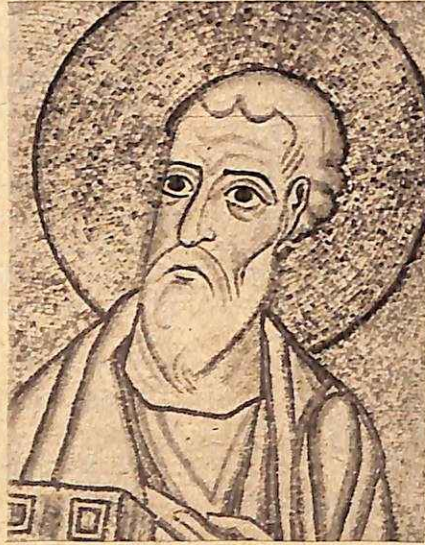
Σ.Π.

Ο ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΦΙΛΑΡΓΥΡΙΑ

Έπεσε στα χέρια μου ένα βιβλίο που θα εύχομαι να έπεφτε στα χέρια όλων των ανθρώπων, όμως πριν αποκτήσουν αυτό το ελάττωμα το φοβερό που είναι και το κύριο θέμα του βιβλίου. Και το ελάττωμα αυτό, είναι η φιλαργυρία. Με τη φιλαργυρία λοιπόν ασχολήθηκε πάρα πολύ ο ένας από τους τρεις Ίεράρχας, ο Ιωάννης ο Χρυσόστομος. Μέγας εκκλησιαστικός συγγραφέας και ρήτωρ που μαγνήτιζε όσους τον ήκουαν, θέλησε ο Χρυσόστομος να ρυθμίσει την κοινωνική ζωή των ανθρώπων σύμφωνα με τη διδασκαλία του Κυρίου, που απαιτεί αγάπη του πλησίον, αίσθημα της δικαιοσύνης και πλήρη ανθρώπινη αλληλεγγύη. 'Αλλά το ελάττωμα της φιλαργυρίας, από το οποίο δυστυχώς, πάσχουν άμετρητοι άνθρωποι, δεν είναι ένα ελάττωμα που αφορά εκείνον που το έχει — όπως είναι το κάπνισμα, ως υποθέσουμε — και που αυτόν μόνο βλέπεις, αλλά είναι ένα φοβερό ιδίωμα που εμποδίζει την χριστιανική συγκρότηση της κοινωνίας, γιατί δεν επιτρέπει την καλή χρήση του χρήματος.

Τι είναι ένας φιλάργυρος άνθρωπος; Κατ' αρχάς, το λέει η ίδια η λέξις. Είναι ένα άτομο που αγαπάει πάρα πολύ το χρήμα. Όνομάστηκε στην αρχαιότητα φιλάργυρος ο φιλοχρήματος, επειδή, τότε, τα περισσότερα νομίσματα ήταν από άργυρο καμωμένα. Και, δεν αγαπάει, απλώς, το χρήμα, ο φιλάργυρος. Κυριολεκτικά, το λατρεύει. Και όχι μόνο το λατρεύει, αλλά σ' αυτό έχει τοποθετήσει όλα του τα ενδιαφέροντα, όλο του το πάθος, όλη του την ψυχή. Σιγά - σιγά λοιπόν, μεταβάλλεται ο φιλάργυρος σε μία μηχανή που δεν κάνει τίποτε άλλο παρά να εισπράττει χρήματα, σαν τις μηχανές εκείνες που έχουν τα ταμεία των μεγάλων καταστημάτων. Μπορεί λοιπόν να καταλάβει κανείς τα αποτελέσματα της φιλαργυρίας. Πρώτα, ο ίδιος ο φιλάργυρος γίνεται δέσμιος του πάθους του που τον καταταρρανεύει. 'Αν μία μέρα π.χ. δεν εισπράξει αυτά που έχει υπολογίσει, θα άρρωσθή από το κακό του. 'Αν μία άλλη μέρα αναγκασθή να πληρώσει κάτι, έστω κ' έναν όβολο, χωρίς να το θέλει — και ο φιλάργυρος

ποτέ δεν θέλει να πληρώνη, αλλά μόνο να εισπράττει — θα στερήσει από τον εαυτό του κάτι το αναγκαίο, για να εξοικονομήσει εκείνα που υποχρεώθηκε να ξοδέψει. 'Αν μία επιτροπή κάποιου Φιλανθρωπικού Ίδρυματος τον επισκεφθή και του ζητήσει τη συνεισφορά του για την άνοσούφιση άπορων ασθενών, άναξιοπαθών, σεισμοπαθών, ή στρα-

ΥΠΟΔΩΤΟ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΛΟΥΚΑ

τιωτών που πολεμάν για την πατρίδα του, θα τους διώξει φωνάζοντας: «Φύγετε από δω, δεν έχω τίποτε, εγώ είμαι κάμπτωχος, έσεϊς πρέπει να με ελεήσετε όχι εγώ εσάς...». Ζη, συνεχώς, λοιπόν ο φιλάργυρος, σε μία άγωνία που είναι διπλή. 'Η μία άγωνία να μαζεύη δόλενα και περισσότερα χρήματα. 'Η δεύτερη να αγωνίζεται πώς να μην ξοδέψει τίποτε από τα χρήματα που συγκεντρώνει. Πώς είναι λοιπόν δυνατό να μην είναι αξιολύπητος ένας τέτοιος άνθρωπος; Και ποιά εικόνα ανθρώπου θα παρουσιάσει στους διπλανούς του; Ασφαλώς, τη χειρότερη, την κατώτερη. 'Ολοι θα τον αποφεύγουν γιατί κανείς δε θα τον αγαπά, κανείς δεν θα τον χρειάζεται. Έτσι, ο φιλάργυρος, απόβλητος ήθικά από την κοινωνία των ανθρώπων και περιφρονημένος από όλους, πεθαίνει μία μέρα χωρίς να έχει χαρή τίποτε από τη ζωή, χωρίς να έχει προσφέρει τίποτε στους ανθρώπους και οι θησαυροί που έχει μαζέψει σκορπίζονται στους τέσσερες ανέμους.

Ο Ιωάννης ο Χρυσόστομος τόσο πολύ απέχθανόταν την φιλαργυρία, ώστε σε μία του όμιλία, μάς δίδει μια ζωηρότατη εικόνα του μισητού φιλαργύρου. Μία εικόνα, που όχι μόνο τους ανθρώπους της εποχής του θα έντυπώσιάζε, αλλά που και τους σημερινούς ακόμη ανθρώπους θα συγκινή. Και να ποιά είναι η εικόνα του φιλαργύρου:

«'Ας υποθέσωμεν ότι υπάρχει άνθρωπος με μελανόν πρόσωπον, πύρ εκ των όφθαλμών εκπέμπων, και εκ των δύο όμων αυτού έχων κρεμασμένους δράκοντας αντί χειρών. 'Ας έχη δε ούτος και στόμα εις το όποϊον αντί όδόντων να έχων έμπτηχθή ξίφη αίχμηρά, αντί δε γλώσσης να έχη πηγήν άναβλύζουσαν δηλητήριον. 'Ας έχη κοιλιάν από κάθε κάμινον πυό καταστρεπτική που να κατακαίη όλα τα έντός αυτής ριπτόμενα, πόδας πτερωτούς σφοδροτέρους από κάθε φλόγα, το πρόσωπον αυτού να όμοιάξη με πρόσωπον κυνός και λύκου, καμμίαν φωνήν ανθρώπινήν να μην προφέρη, αλλά κάτι το άνούσιον, άηδές και φοβερόν να έχη εις τας χείρας φλόγα και όσους συναντά, να σφάζη, κατατρώγη και κατακαίη.

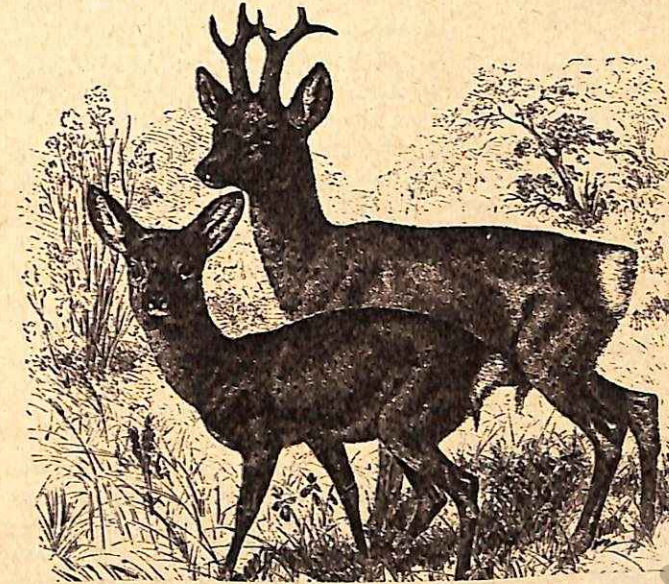
'Απ' αυτόν, πολύ καταστρεπτικώτερος είναι ο φιλάργυρος, διάτι έναντίον όλων ως 'Αδης έπέρχεται, όλους καταπίνει, ως κοινός έχθρας του ανθρώπινου γένους περιέρχεται, διάτι επιθυμεί να μη υπάρχει κανείς άνθρωπος, διά να κατέχη αυτός τα πάντα. Και δεν άρκεϊται μέχρις εδώ. 'Οταν τους πάντας έξοντώση λόγω της επιθυμίας του, τότε και τον εξαφανισμόν της ούσίας της γής επιθυμεί και εις χρυσόν να ίδη αυτήν να μεταβάλλεται, και όχι μόνον την γήν και τα όρη, τας πηγάς, τας κοιλάδας και όλα γενικώς τα στοιχεία της φύσεως. 'Υπόθεσε, ότι εκλείπει ο φόβος της τιμωρίας του νόμου και τότε θα ίδης ξίφος να άρπάξη και τους πάντας να φονεύη, χωρίς να λυπηται ούτε τον φίλον, ούτε τον συγγενή, ούτε τον αδελφόν, ούτε αυτόν ακόμα που τον εγέννησε. Πάντες γνωρίζουν ότι οι κατεχόμενοι από το νόσημα της φιλαργυρίας βαριούνται το γήρας του πατρός που είναι (Συνέχεια στη σελίδα 26)

ΤΟ ΖΑΡΚΑΔΙ

ΗΤΑΝ ΑΚΟΜΑ πηχτό σκοτάδι, εκείνη τη δεκεμβριότητα αυγή όταν εξύπνησαν τον Χαρίλαο.

Έμούγκρισε στην αρχή κ' έκανε να μεταγυρίσει στο άλλο πλευρό. Εύθως όμως έθνημήθηκε πως ήταν για το κνήγι, όπου πρώτη φορά θα συνώδευε τον πατέρα του, κ' επετάχτηκε επάνω, χαρούμενος μεμιάς και έπιχειρηματικός. Στον διάδρομο είδε τον πατέρα να φορή κιόλα τα ύψηλά υποδήματα, το κοντό επανωφόρι με τον γούνινο κολάρο, ύστερα να ζώνεται τη ζώνη με τα φουέκια. Τον έντυσε κι αυτόν ή μητέρα του ζεστά, επειδή έξω ήταν πρώιμη βαρυνειμωνιά.

Ήρθε να τους πάρη ένα αυτοκίνητο. Ήταν μέσα δυο φίλοι του πατέρα, κνηγοι και αυτοί. Διασχίσανε

την κοιμάμενη πολιτεία, βγήκανε στην άνοιχτή έξοχη και το όχημα άρχισε να άνηφορίζει σε ύψιπεδο 1½ ώρα θα είχε περάσει όταν το αυτοκίνητο έσταμάτησε όλλίγο έδωθε από την παρηφή δάσους. 'Οξίες, βαλανιδιές έδω, πυό πέρα λόχη και λόγγος.

Οι τρεις κνηγοι και ο Χαρίλαος κατέβηκαν να ξεμονιάσουν πρώτα, ύστερα έβάδισαν κατά το δάσος, καλοδιάθετοι, μ' όλο το τσονχερό κρού, κάτω από σταχτόμαντρα και μολυβιά σύννεφα, που έκνηγιούνταν επάνω από τα κεφάλια τους. Χιόνι δεν είχε πέσει ακόμα. 'Η καλύτερη εποχή για κνήγι, τώρα που λαγοί, πέρδικες, φασιανοί έβγαϊναν στον γύρο για τροφή. Να μη λησμονήσουμε και τα έλαφια και τα ζαρκαδιά, σπάνια αυτά, που ο νόμος τα προστατεύει.

Μία στιγμή οι δυο φίλοι κνηγοι έκοντοστάθηκαν, έβρασαν κάτι να πάνε, ενώ ο πατέρας του Χαρίλαου έφρυσούσε τις παλάμες του για να τις ζεστάνη. 'Ο Χαρίλαος, συγκνημένος, περίεργος γιατί πρώτη φορά θα έβλεπε από κοντά πραγματικό κνήγι, έπεινούσε κι αυτός, αλλά έλησμονούσε την πείνα του. Τέλος οι τρεις κνηγοι έμοίρασαν ανάμεσά τους τα λημέρια: οι δυο φίλοι έσυραν στο δάσος, ο Χαρίλαος με τον πατέρα κατεβήθηκαν στο έβγα του δάσους, όπου ανάμεσα σ' αυτό και στον λόγγο, κέδροι χαμηλοί και πυκνοί, βάτοι, λογιής λογιής χαμόδετρα.

Ο Χαρίλαος δεν έχόρτανε ν' άνασαινη τον παγωμένον άέρα. Το κρού δεν τον εφόβιζε, ήταν σκληραγωγημένος σαν σωστός Μακεδόνας. Τώρα όλη ή ενέργεια των δυό τους ήταν συγκεντρωμένη στο μάτι. Τα μάτια, σαν λαγωνικά, έφαχναν δεξιά, άριστερά, έμπρός, στα πλάγια, να ανακαλύψουν την παραμικρή κίνησι όπου, σε μία στιγμή, το άγόρι παίρνει είδησι τον πατέρα να κοντοστεκέται, με το βλέμμα καρφωμένο σε κάποιο σημείο ανάμεσα σε δυο δέντρα.

Ένα έλαφι πρώτα, ύστερα ένα ζαρκαδι πρόβαιναν μέσα από βαλανιδιές κ' έμύριζαν τον άέρα. Στη στιγμή ο νοός του Χαρίλαου έπήγε τρία - τέσσερα χρόνια όπίσω, όταν ήταν ακόμα μικρό άγόρι.

Ο πατέρας τον είχε πάρει τότε μαζί του, τον Χαρίλαο, σε ταξίδι εργασιών στην Αύστρια. Μία Κυριακή εφρέθηκαν σε δάσος έξω από την πολιτεία έπίτηδες προοριζόμενο για την προστασία «εθγενικού θηράματος», έλαφιών δηλαδή, αϊγάρον, ζαρκαδιών (Τέτοιοι «σταθμοί» υπάρχουν σήμερα και στην Ελλάδα, ο ένας επάνω στην Πάορηθα). Ένα σωρό απ' αυτά τα ήμερα, κομψά ζώα ετριγύριζαν και περιδιάβαζαν στην άπλόχωρη έπτασι, στα ξέφωτα, τότε βόσκοντας, τότε τρώγοντας βατόμουρα και λιχουδιές μέσα από τις χοφύτες των περιπατητών, ίδιως μικρών παιδιών. 'Υστερα πάλι, όταν ο Χαρίλαος και ο πατέρας του έδειπνούσαν στο βουνό, ο ξεροδόχος τους είχε καλέσει να ιδούν, προσεχτικά, δίχως να κάνουν θόρυβο, το ζαρκαδι που με πολλές προφυλάξεις έζύγωνε τον σανό τον άπιωμένο στον τοίχο κάτω από τα παράθυρα της τραπεζαρίας. Στο φεγγαρόφως ξεχωρίζες τον παγωμένο άχνό που έβγαϊνε από το μουσοόδι του μικρού ζώου μέσα στη χιονισμένη βραδιά. Από τότε το Μακεδονόπουλο είχε κλείσει τα χαριτωμένα, αυτά ζώα στην καρδιά του.

Ο Χαρίλαος έσιόριτσε. Το έλαφι, κάτι θα είχε μωριστή, έξέκοψε προς το σύδεντρο. Μόνο το ζαρκαδι προχωρούσε άργά προς το κοντοστεκάμενο, και πάλι, όπως διαταχτικό, τότε κοντοστεκάμενο, και πάλι, όπως και τότε, έβγαϊνε από το μουσοόδι του ο άχνός της άναπνοής του. 'Η πείνα, έσκέπτηκε ο Χαρίλαος, διώγει τον φόβο του. 'Οπου είδε τον πατέρα να σηκώση το όπλο και να σημαδέη το ζώο, που τώρα δεν άπειχε περισσότερο από δέκα - δεκαπέντε μέτρα. 'Α, τώρα θα έπατούσε τη σκανδάλη. 'Η καρδιά του άγοριού έβάλθηκε να ηθοβολά, κόμπος του έσφιγγε το λαρύγγι. Δίχως να χάση δευτερόλεπτο, ο Χαρίλαος, με άδέξια τάχα κίνησι, σπρώχνει έλαφρά τον πατέρα, ίσα ίσα τη στιγμή που έτοιμαζόταν να προβολήση. Με λαχτάρα είδε το ζαρκαδι να τρομάξη και να τρέχη πανικόβλητο προς το σύδεντρο. Το όπλο είχε έστοχησει.

— 'Αχ, τι μούκανες, άπρόσεχτε, εφώναξε ο πατέρας κατεβάζοντας το όπλο. Και εύθως ύστερα, θυμωμένος: — Δε θα σε ξανατάρω μαζί σε κνήγι.

Ο Χαρίλαος τον άκουε, ύπομονετικά, να γκρινιάξη. Δεν έβγαλε μιλιά. Τι να έπτη; Από μέσα του όμως ένοιωθε το στήθος του περιβόλι που είχε γλυτώσει τη ζωή του άγαπημένου του ζώου. 'Αι, αγαπημένου του, κ' άς μην το είχε ταγίσει ποτέ με τη χοφύτα.

Ο ΝΥΧΤΕΡΙΝΟΣ ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΣ

«Επένασα και έδώκατέ μοι φαγεῖν...».

Τι νύχτα ήταν εκείνη, Θεέ μου!... Κατακλυσμός ή βροχή, οι κεραυνοί σωρός! Ο άέρας έδερνε τὰ πάντα, άγρια μπόρα παρέσερνε ώς και τὰ θεριά, πού κρύβονταν στis φωλιές τους.

Στo φτωχόσπιτο τού Χουάν, ή οίκογένεια έκλαιγε την τύχη της.

— Μαύρη χρονιά ή φετεινή, γυναίκα! Η γή ξερή. Τo άλώνισμα, τίποτα. Στo κτήμα ούτ' ένα λουλούδι δέν έβγαλαν οι πορτοκαλιές.

— Δίκιο έχεις, Χουάν, άπάντησε ή Ρεβέκκα, αλλά μην άπελπίζεσαι. Δέν θάναί πάντα έτσι. Μπορεί άργότερα...

— Όχι, Ρεβέκκα, δέν έλπίζω σέ τίποτα...

— Μή χάνης τo θάρρος σου, Χουάν! Ας έχουμε τις έλπίδες μας στόν Θεό. Τo ξέρω πώς δέν θά μάς άφήση. Μοῦ τo λέει ή καρδιά μου...

Ένα μικρό παιδί πήγαινε πέρα - δώθε, και τo φτωχικό τους τo δειπνο έβραζε στη φωτιά. Η Ρεβέκκα σκάλιζε τὰ κούτσουρα κι ανακάτενε μέσα στo τσουκάλι λίγη σούπα πού μετά βίας θάφτανε για έναν άνθρωπο.

Κακόμοιρε και σύ, Χουάν, συλλογιζόταν, νάσαι τόσο δουλευτής, νάσαι τόσο τίμιος και νά μη μπορήs ούτε τo ψωμί σου νά βγάλης!

Μέρες και μέρες τώρα, ο άντρας της καθόταν με τo κεφάλι ριγμένο, κοιτάζοντας τo χόμα... Όταν ή σούπα έτοιμάστηκε, ή Ρεβέκκα είπε:

— Έγώ δέν πεινάω, Χουάν. Φάε σύ και τo παιδί.

— Δέν έχω καθόλου όρεξι. Καλύτερα νά φάs έσύ, τής άποκρίθηκε με βαρεία φωνή.

Έκείνη τή στιγμή, χτύποι άκούστηκαν στην πόρτα. Ο Χουάν πετάχθηκε κ' έτρεξε ν' άνοίξη. Μπήκε ένας άντρας. Τὰ ρούχα του ήταν ξεσχισμένα και τὰ μαλλιά του έσταζαν νερά.

— Πέρνα μέσα, αδελφέ μας. Καλωσόρισε, τού είπε συμπνευτικά ο Χουάν. Η Ρεβέκκα έδωσε την μονάκριβη καρτέλα τους στόν ξένο. Τι ώχρός πού ήταν!

— Έρχεσαι από μακριά, αδελφέ μας; τόν ρώτησαν κ' οι δύο.

— Από πολυ μακριά, άπάντησε ο ξένος.

Έχω χτυπήσει πολλές πόρτες αλλά καμιά δέν μου άνοιξαν. Δέν μου χαν φαίνεται έμπιστοσύνη.

— Έλα κοντά στη φωτιά, θά κρυώνης.

— Έβρεξε πολυ, σήμερα.

— Πεινάs;

— Πολυ, άποκρίθηκε ο ξένος. Δυο μέρες τώρα δέν έχω βάλει μπουκιά στo στόμα μου.

— Έμεις φάγαμε' ώστόσο υπάρχει κάτι στo σπίτι και για σένα, είπε ή Ρεβέκκα κάνοντας νόημα τού άντρός της.

Ο μικρός έκλαιγε. Κι' ο ξένος, πού είχε τυλιχτή με την κάπα τού Χουάν, πήγε κοντά του. Τόν χάιδεψε γλυκά, άκουμπώντας άπαλά τὰ κάτασπρα χέρια του πάνω στα χρυσά μαλλιά τού παιδιού.

Έφαγε με πολλή όρεξι τo φαί πού τού 'δωσε ή Ρεβέκκα. Στo μεταξύ πάνω στα γόνατά του τo παιδί κοιμόταν έναν όλόγλυκαν ύπνο.

— Κοιμήθηκε πιά, είπε ο ξένος. Είναι πολυ όμορφο. Και καθώς μιλούσε, τo σήκωσε σιγά - σιγά, τo φίλησε στα μαλλιά και τo έβαλε στo κρεβάτι του. Η νύχτα τραβούσε τo δρόμο της. Ο Χουάν και ή Ρεβέκκα άκουαν με προσοχή τόν ξένο, πού μιλούσε μ' έναν παράξενο τρόπο, κ' ήταν ή ματιά του σά νά σέ μαγνήτιζε! Η φωνή του μάγευε! Τόν άκουγες και ξεχνούσες την πείνα, τόν ύπνο, την κούρασι.

Χάραξε πιά όταν έφυγε ο ξένος. Ο ήλιος, χλιαρός, έστελνε τις ακτίνες του στη γή σαν φωτεινό χάδι. Τὰ πουλιά πετούσαν χαρούμενα και τραγουδούσαν την καινούργια μέρα. Η χτεσινή μπόρα ήταν πιά μακρινή θύμησι.

Ο Χουάν και ή Ρεβέκκα, στην πόρτα τού σπιτιού τους, άποχαιρέτησαν τo νυχτερινό επισκέπτη με τὰ καστανά μαλλιά, τὰ γλυκά μάτια, την ώραία φωνή και τ' άσπρα χέρια. Τόν είδαν νά χάνεται κατά την μεριά τού κάμπου, κ' είδαν άκόμη πώς στo πέρασμά του μεγάλωναν τὰ σπαρτά τους και πλήθαιναν τὰ λουλούδια. Κι όταν ο ήλιος έφτασε στην κορυφή τού ουρανού, τo χωράφι τού Χουάν ήταν μιά δόξα από μεστωμένους καρπούς. Και στην ψυχή αυτού τού άγαθού ανθρώπου άνηούσε ή γλυκειά προσμονή...

Μετάφρασιs απ' τὰ Ισπανικά

(Από τo περιοδικό της 'Ιερās Μητροπόλεως Γερμανίας «ΦΥΛΑΞ»)

ΣΥΣΤΑΣΙΣ

Οι Έρυθροσταυρίτες μας πού στέλνουν χειρόγραφα για τή στήλη συνεργασίας, δέν πρέπει νά γράφουν από τις δυο όψεις τού χαρτιού, γιατί δυσκολεύουν τους τυπογράφους. Διαβάζομε μόνον όσα κείμενα είναι γραμμένα από την μίαν όψη.

Κ. Γ. ΛΑΛΟΠΟΥΛΟΥ
Συνδιευθυντού τού Κολλεγίου 'Αθηνών

Η ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΠΡΑΞΙΣ

Α) Τo πρώτον σημείον είναι ή ίση και δικαία μεταχειρίσις τών μαθητών. Είναι ή πρώτη και ύψιστη άρχή τού παιδαγωγικού έργου, πού όταν δέν τηρηται, οδηγεί εις όλέθρια άποτελέσματα. Παιδεία και Δικαιοσύνη είναι έννοιαι συναφείς. Δέν άρκει νά είμεθα δίκαιοι, αλλά και νά φαινόμεθα δίκαιοι εις τὰ μάτια τών μαθητών. Ποτέ δέν πρέπει νά νομισθί ότι κάμνομε διάκρισις μεταξύ τών μαθητών, επηρεαζόμενοι είτε από τας προσωπικάs μας γνωριμίας, είτε από την κοινωνικήν θέσιν τών γονέων αυτών. Ποτέ δέν πρέπει νά φανή ότι μεροληπτούμεν εις την βαθμολογίαν. Τὰ κριτήρια μας πρέπει νά είναι τόνσ αντικειμενικά, τόνσ απλά και καθαρά, ώστε ή κρίσις μας νά γίνεται άμέσως άποδεκτή από όλους, με λογικήν αναγκαιότητα. Τίποτε δέν αποθαρρύνει, τίποτε δέν πικραίνει και δέν αναστατώνει την ψυχήν τών δειών περισσότερον από την άδικίαν. Διότι οι νέοι είναι φύσει φανατικοί ύποστηρικται και ζηλωται της δικαιοσύνης. Αποτελεί δε καταφανή αντινομίαν, απ' ενός μόν νά διδάσκωμεν ότι ή δικαιοσύνη είναι ή ύψιστη άρετή, ή όποία πρέπει νά χαρακτηρίξη τόν καλόν πολίτην μιάs έννομονομμένηs πολιτείας και απ' έτέρον νά παρουσιάζόμεθα πράττοντες τὰ αντίθετα! Μία τοιαύτη ανακολουθία καταστρέφει εξ όλoκλήρου τo παιδευτικόν έργον.

Β) Αλλά ο διδάσκαλος δέν είναι δικαστής άπονήμων έν ψυχρώ δικαιοσύνη. Πέραν αυτού είναι παιδαγωγός, οδηγός της ψυχής και τού πνεύματος τού νέου, βοηθός εις την ανάπτυξίν του. Και ή πρώτη ιδιότηs τού παιδαγωγού είναι ή αγάπη πρὸς τους μαθητάs του, τo γνήσιον και ειλικρινές ενδιαφέρον διά την εξέλιξίν και την προκοπήν των. Η μεταχειρίσις έπομένως τών μαθητών δέν άρκει νά είναι ίση και δικαία' πρέπει νά είναι και παιδαγωγική. Αυτό δε σημαίνει ότι ο διδάσκαλος δέν πρέπει νά περιορίζεται εις την καλήν διδασκαλίαν τού μαθήματός του, αλλά όφείλει νά καλλιεργήσῃ και νά επιτύχη έπαφήν με ένα έκαστον τών μαθητών του, νά μελετήσῃ τόν καθένα χωριστά, ως άτομον μοναδικόν, με

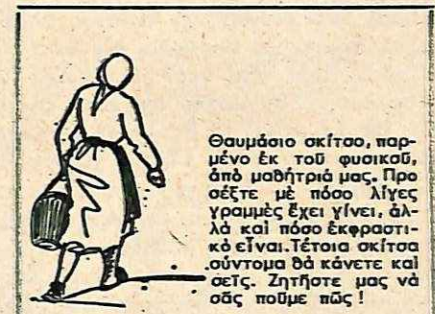
την ιδιαιτέραν του ψυχοσύνθεσιν, με την ιδιαιτέραν νοημοσύνην και συναισθηματικότητα, με τὰ ιδιαίτερα προβλήματά του και νά ρυθμίξη την παιδαγωγικήν του ενεργειαν αναλόγως. Άλλως τε αυτή ή ψυχική έπικοινωνία είναι, έν τελευταία αναλύσει, ή ούσία της άγωγής. Η πραγματική παιδεία δέν είναι μηχανική σχέσις, αλλά «μέθεξις» ψυχής πρὸς ψυχήν, διάλογος τού έγώ πρὸς τo σύ. Μόνον κατ' αυτόν τόν τρόπον θά καταστή δυνατή ή επίδρασις τού διδάσκοντος εις την διάμορφωσιν τού χαρακτήρος τού μαθητού και ή άνύψωσις αυτού εις την σφαίραν τών πνευματικῶν αξιών της ζωής.

Περιτόν νά ειπω ότι αι ύβρεις, ή σκαιά συμπεριφορά, ή ειρωνία και ο σαρκασμός δέν έχουν θέσιν εις τo Σχολείον.

Γ) Τέλος νομίζω ότι είναι επιτακτική ανάγκη νά καταβάλωμεν συστηματικήν και έπιμονον προσπάθειαν, διά νά δημιουργήσωμεν ύγιές ομαδικόν πνεύμα μέσα εις όλα τὰ τμήματα τού σχολείου μας. Είναι δε ύγιές και έπομένως μορφωτικόν τo ομαδικόν πνεύμα ενός τμήματος, όταν ο κάθε μαθητής έχη την πρόπουσαν θέσιν εις αυτό, διότι ίκανοποιούνται αι βασικαι ψυχικαι τόνσ άνάγκαι, όπως π.χ. ή ανάγκη της αναγνωρίσεως της αξίας του, ή ανάγκη της συμπαθείας και έμπιστοσύνης εκ μέρους τών άλλων, και συνεπώς έχη τo αίσθημα της ασφαλείας. Είναι άκόμη ύγιές τo ομαδικόν πνεύμα, όταν μεταξύ τών μαθητῶν τού τμήματος ύπαρξη συνεργασία και αλληλοβοήθεια, όταν δέν σχηματίζονται κλίκες, όταν όλoi προσπαθούν νά γίνωνται καλύτεροι. Ένα τέτοιο πνεύμα επιδρά βαθύτατα εις την ψυχήν τών νέων, ή δε επίδρασις του αυτή εκδηλοῦται και εις την έξωσχολικήν συμπεριφοράν.

Αλλά διά νά επιτύχωμεν αυτό χρειάζεται ή συντονισμένη προσπάθεια όλων τών διδασκόντων εις κάθε τμήμα. Και έδώ είναι ή δυσκολία. Όταν ο αριθμός τών διδασκόντων εις τo Σχολείον είναι μεγάλος, ο συντονισμός τών προσπαθειών πρὸς επίτευξίν της επιθυμητής ενιαίας κατενθύνσεως είναι δυσχερές. Δυσχερές όμως δέν σημαίνει και άνο-

πέρβλητος, άν τόν επιδιώξωμεν με μέθοδον και έπιμονήν. Βεβαίως είναι πιθανόν νά ύπαρξουν διαφοραι μεταξύ τών συναδέλφων, όσον άφορᾷ εις μερικάs έννοιαιs της άγωγής. Αλλά αι διαφοραι αυται δύνανται νά μειωθούν εις τo ελάχιστον ή και νά εκλείψουν τελείως με την καλόπιστον συζήτησιν. Έκει όμως πού, όπως πιστεύω, δέν θά ύπαρξη καμμία διαφορά, αλλά πλήρης συμφωνία όλων είναι ότι ή αληθινή παιδεία προϋποθέτει ζωντανά, φωτεινά υπόδειγματα ήθους και αξιοπρεπειας, δικαιοσύνης και καλωσύνης.

ΣΚΕΘΗΤΕ ΑΠΟ ΤΩΡΑ
ΤΟ ΔΩΡΟ ΣΑΣ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

πού όχι μόνο δά σας δώση μιά θαυμάσια άναψυχή, αλλά και δά σας βοηθήσῃ για νά διακριθίτε άμέσως από αυτή τή χρονιά και στις σχολικές σας επιδόσεις. Το δώρο σας αυτό δά είναι μιά έγγραφη στην Α.Β.С. για οπουδή σχεδίου-ζωγραφικής, πού δά γίνη στo σπίτι σας, όπου και άν μένετε. Με την έγγραφη σας δά σας δοθή δωρεάν και ένα κομμάθ θαλιτσόκι με σάνεργα και άλλα σχεδίου-ζωγραφικής, τώρα πλουσιότερο παρά ποτέ, πού δά σας δώση χαρά αλλά δά σας είναι πολύτιμο και για την εργασία σας. Για νά λάβετε τους ειδικούς δρους έγγραφής τών εορτῶν, κάθε πληροφορία και αναλυτικό τεύχος δωρεάν χωρίς καμμίαν ύποχρέωσιν σας, στείlate μας τo κατωτέρω δελτίο.

ΣΧΟΛΗΝ Α.Β.С.
ΣΧΕΔΙΟΥ - ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ
Πανεπιστημίου 10 - Αθήνας (134)
Παρακαλώ στείlate μου δωρεάν τo 'Αναλυτικό σας τεύχος και τους ειδικούς δρους έγγραφής τών 'Εορτῶν, χωρίς καμμίαν ύποχρέωσιν μου. Έσοκλείω και δρχ. 3 σε γραμματόσημα για έξοδα άποστολής κλπ.
ΟΝΟΜΑ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
Είμαι έτῶν

Ο Κληρονόμος τῆς Γιαγιάς

ΕΙΚΟΣΙ ἔγγονα ἄφησε ἡ ἀρχόντισσα Μελοῦ ὅταν ἔφυγε γι' ἄλλους κόσμους φορτωμένη ἀπὸ γνώσεις καὶ πείρα, ἀπὸ χαρὲς καὶ πόνους. Ἦταν ἀγόρια καὶ κορίτσια τῶν πέντε τῆς παιδιῶν, ἄλλα μεγάλα, παντρεμένα, πού τῆς ἐτοίμαζαν δισέγγονα, κι ἄλλα μικρότερα, πού σπουδάζανε ἢ δὲν εἶχαν ἀκόμη βγάλει τὸ Δημοτικό.

Ἀπ' ὅλα τὰ ἔγγονα τῆς Μελοῦς ἓνα μόνο ξεχώριζε : ὁ μοναχογιὸς τῆς μικρότερης θυγατέρας τῆς, ὁ Ἀστέρης. Αὐτὸς δὲν ἔμοιαζε καθόλου μὲ τὰ ξαδέρφια του, πού λίγο ἢ πολύ ἦταν καλόβολα καὶ φρόνιμα καὶ δὲν ἔδιναν ἀφορμὴ σὲ κανένα. Κακὸτροπος καὶ καυγατζῆς, ἔξυπνος ἄλλα καθόλου ἐργατικός, πέρασε μὲ δυσκολία τὶς τάξεις τοῦ Δημοτικοῦ, κι αὐτὸ γιατί εἶχε γερὸ μνημονικὸ κι ὅ,τι ἔλεγαν οἱ δάσκαλοι τὸ συγκρατοῦσε. Κανεὶς ὅμως δὲν πίστευε πὼς θὰ μπορούσε νὰ βγάλῃ τὸ Γυμνάσιο μὲ τὶς κακὲς συνήθειες πού εἶχε. Γύριζε μὲ τὸ λάστιχο, κοτζᾶμ παλληκᾶρι, καὶ κυνηγοῦσε πουλιά, πήγαινε στὸ ποτάμι καὶ ψάρευε χέλια, ἔφτιανε παραβάκια καὶ τᾶρριχνε στὸ νερό, ἔκανε τρέλλες κάθε λογῆς. Τὸ χειρότερο ἦταν πὼς μὲ τὸ παραμικρὸ ἔπαιρνε φωτιά καὶ πὼς τὰ χεῖλη του δὲ γελούσαν. Πὼς νάχῃ φίλους αὐτὸ τὸ παιδί, πὼς νὰ τὸ συμπαθοῦν οἱ συγγενεῖς του; Κατάντησε νὰ γίνῃ βάσανο καὶ γιὰ τοὺς ἴδιους τοὺς γονεῖς του. Ὡς κι' ἡ γιαγιά του, πού τὸν λάτρευε καὶ τοῦκανε τόσα καὶ τόσα, δὲν ἦταν εὐχαριστημένη ἀπ' αὐτόν, γιατί σπάνια πήγαινε νὰ τὴν ἰδῇ καὶ πάλι οὔτε ἓνα τέταρτο τῆς ὥρας δὲν ἔμενε κοντά τῆς. Μολαταῦτα ἡ ἀρχόντισσα Μελοῦ ἄφησε «γενικὸ κληρονόμο» τῆς τὸν Ἀστέρη μὲ διαθήκη ἐπίσημη, «ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου»!

Παραξενεύτηκε ὁ κόσμος ὅταν τῷμαθε, εἶπε πὼς ἡ γριά τᾶχε χαμένα. Τὰ παιδιά τῆς καὶ τ' ἄλλα ἔγγονα πικραθήκανε. Ὡς κι' ἡ μητέρα τοῦ κληρονόμου παραδέχτηκε πὼς δὲν ἦταν σωστὸ ἐκεῖνο πού ἔγινε. «Ἦθελε νὰ τὸν ξεχωρίσῃ - πού δὲν τὸ ἄξιζε; Ἄς τοῦ ἄφηνε κάτι παραπάνω. Δὲν ἔπρεπε ὅμως νὰ ξεχάσῃ ὅλους τοὺς ἄλλους», εἶπε.

ΚΛΗΡΟΝΟΜΟΣ λοιπὸν ὁ Ἀστέρης. Δικὸς του ὁ Πύργος τῆς χαλέπας μὲ τὰ ὑποστατικά καὶ τὸ μεγάλο ἀμπέλι, δικὸς του κι' οἱ μετοχές τοῦ Ἐθνικοῦ Δανείου, κάπου χίλιες.

— Ἄμα μεγαλώσῃ αὐτὸς ὁ ἀπρόκοπος καὶ τὰ βάλῃ στὸ χέρι, θὰ γίνουν ὅλα σκορπιδόχορτα, λέγανε στὸ καφενεῖο κάποιοι ζηλόφθονοι ντόπιοι.

Ὁ Γυμνασιάρχης ὅμως, πού ἦταν ὁ ἐκτελεστὴς τῆς διαθήκης, διαφωνοῦσε. Ἐπίστευε πὼς τὰ πολλὰ χάρδια εἶχαν βλάψῃ τὸ μονάκριβο ἐκεῖνο ἀγόρι καὶ πὼς δὲν ἦταν πολὺ δύσκολο νὰ τοῦ ἀλλάξῃ κανεὶς τὸν χαρακτήρα. ἂν ἀποφάσιζε νὰ τοῦ παρασταθῇ. Καὶ σὺν ὑπεύθυνος γιὰ τὴν πρόδοῦ του, μιά καὶ δὲν τοῦ πήγαινε ν' ἀρνηθῇ τὸ ρόλο πού, δίχως νὰ τὸ θέλῃ, τοῦ ἀναθέσανε νὰ παίξῃ, ἔβαλε μπροστὰ κάποιον σχέδιο. Ἐνα βράδυ πῆγε στὸ σπίτι νὰ μιλήσῃ μὲ

τὸν Ἀστέρη. Δὲν ἦταν ἐκεῖ, καὶ τὸν περίμενε περισσότερο ἀπὸ μισὴ ὥρα. Μόλις τὸν εἶδε νᾶρχεται, ἀντὶ νὰ τὸν ρωτήσῃ πού ἦταν καὶ νὰ τὸν μαλώσῃ, τοῦ χαμογέλασε, τὸν ρώτησε πὼς πέρασε τὸ ἀπόγευμα καὶ τὸν ἔβαλε νὰ καθῆσθαι κοντά του. Ἐπειτα ἀνοῖξε ἓνα δέμα πού εἶχε ἀποθέσει στὸ τραπέζι κι' ἔβγαλε δύο καλοδεμένα βιβλία. Ἦταν παιδικὰ διηγήματα γραμμένα ἀπὸ σπουδαίους συγγραφεῖς.

— Ὅταν σοῦ μένη καιρὸς, εἶπε, διάβαζε κάτι ἀπ' αὐτά. Δὲ θὰ χάσῃς ...

Ὁ μικρὸς ἀντάρτης ἔνοιωσε πολλὴ χαρὰ. Ὅχι τόσο γιὰ τὰ βιβλία, ὅσο γιὰ τὴν τιμὴ πού τοῦ ἔκανε ὁ Γυμνασιάρχης. Μαζὶ μὲ τὴ χαρὰ ὅμως ἦτανε καὶ

Ἡ γιαγιά του τὸν λάτρευε. . .

(Σχεδίασμα Α. ΑPTINIAN)

κάποια πίκρα ἀνακατεμένη: εἶχε, γιὰ πρώτη του φορά, τύψεις πού φερνόταν ἄσχημα σ' ὅλο τὸν κόσμο, πού δὲν φρόντιζε νὰ εὐχαριστῇ τοὺς γονεῖς καὶ τοὺς δασκάλους του, πού ἔκανε τὴ γιαγιά του νὰ φύγῃ μὲ παράπονο πὼς δὲν ἔθυσίαζε λίγες ὥρες γιὰ νὰ τὴν συντροφεύῃ. Ποιὰ; Ἐκεῖνη πού γιὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὸ μέλλον του δὲν ἄφησε τίποτα σὲ κανένα τῆς παιδί, σὲ κανένα ἄλλο ἔγγονο τῆς.

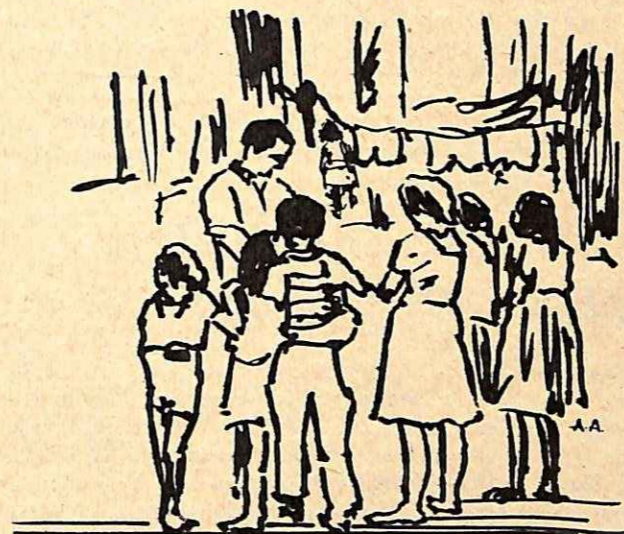
Τὴ νύχτα, ἀπὸ τὸ νὰ συλλογίζεται ὅλα αὐτά, ἄργησε νὰ τὸν πάρῃ ὁ ὕπνος. Καὶ τὰ χαράματα εἶδε σ' ὄνειρό του ἓνα λιγνὸ γυναικεῖο χέρι νὰ τὸν εὐλογῇ. Δὲ μπόρεσε ὅμως νὰ καταλάβῃ ἂν ἦταν τῆς ἀρχόντισσας ἢ τῆς Παναγίας, πού τὴν Κοίμησέ τῆς εἶχε ἱστορήσει κάποιος παλιὸς Βυζαντινὸς ζωγράφος στὸ παλιὸ μοναστήρι τοῦ γειτονικοῦ χωριοῦ. . .

ΣΤΙΣ ΣΥΧΝΕΣ ἐπισκέψεις του ὁ Γυμνασιάρχης εὗρισκε τὴν εὐκαιρία νὰ μιλήσῃ φιλικὰ μὲ τὸν προστατευμένον του καὶ μὲ διηγήσεις εὐχάριστες νὰ τὸν

καθοδηγῇ καὶ νὰ τοῦ δείχνῃ τὸ σωστὸ δρόμο. Φρόντιζε νὰ μὴν τοῦ ἐναντιώνεται μήτε νὰ τὸν ἐμποδίζῃ νὰ λῆθῃ ἐλεύθερα τὴ γνώμη του. Τὸν ἄκουγε ὑπομονετικά, πήγαινε μὲ τὰ νερά του καὶ τὸν ἔκανε νὰ παραδέχεται τελικὰ πὼς εἶχε ἄδικο, χωρὶς νὰ τὸν ἐξοργίσῃ καὶ νὰ τὸν ταπεινώσῃ.

Στὸ Σχολεῖο πολὺ σπάνια βλέπανε τὸ Γυμνασιάρχῃ τὰ παιδιά τῆς πρώτης. Αὐτὸ δὲν ἄρεσε στὸν Ἀστέρη, πού εἶχε ἀρχίσει νὰ τὸν ἀγαπᾷ καὶ νὰ τὸν θαυμάζῃ. Κι ἅμα τύχαινε νὰ μὴ φανῇ πολλὲς ἡμέρες ἀπὸ τὸ σπίτι, ρωτιότανε ἂν εἶχε τίποτα μαζὶ του. Κι ὅλο πάσχιζε νὰ γίνετα καλύτερος. Ἐβαζε τὰ δυνατά του νὰ προχωρήσῃ στὰ γράμματα, νὰ ξεπεράσῃ τοὺς ἄλλους, γιὰ νὰ τὸν ἱκανοποιήσῃ. Μὲ τὴν ἐξυπνάδα καὶ τὴ μνήμη πού εἶχε καὶ μὲ τὴν ἀδιάκοπη μελέτη, δὲν ἄργησε νὰ πετύχῃ τὸ σκοπὸ του : Πέρασε πρώτος στὶς ἐξετάσεις!

Μπροστὰ στὸ σύλλογο τῶν Καθηγητῶν ὁ Γυμνασιάρχης τοῦ ἔσφιξε θερμὰ τὸ χέρι καὶ τοῦ εἶπε κάτι

Ἐκόρπιζε χρήματα σὲ γνωστούς καὶ ἀγνωστούς. . .
(Σχεδίασμα Α. ΑPTINIAN)

λόγια πού χαρακτήριζαν βαθιὰ στὸ νοῦ του καὶ τοῦ φέρανε δάκρυα στὰ μάτια. Πῆγε σπίτι του πετώντας κι' ἔπεσε στὴν ἀγκαλιὰ τῆς μητέρας του, ἔτσι, ὅπως ἔκανε ὅταν ἦτανε μικρούλης.

Ὅλο τὸ καλοκαίρι μὲ δυσκολία ἄφηνε τὸ διάβασμα. Πᾶνε τὰ κυνήγια καὶ τὰ ψαρέματα, πᾶνε τὰ παιγνίδια κι' οἱ τρέλλες. Οἱ γονεῖς του, πού πρὶν ἔκαναν καυγᾶ γιὰ νὰ τὸν ἀναγκάσουν νὰ μελετήσῃ, βλέποντάς τὸν νὰ μὴ σηκώνῃ κεφάλι ἀπὸ τὸ βιβλίο ἄρχισαν ν' ἀνησυχοῦν γιὰ τὴν ὑγεία του. Χρειάστηκε νὰ ἐπιστρατευθῇ ὁ Γυμνασιάρχης γιὰ νὰ τὸν πείσῃ νὰ ξεκουραστῇ λίγο καὶ νὰ διασκεδάσῃ.

ΑΡΧΗΓΟΣ Ἐρυθροσταυρικῆς ὀμάδος ὁ Ἀστέρης ὅταν εἶχε πιά περάσει — θριαμβευτικά καὶ πάλι — τὶς ἐξετάσεις γιὰ τὴν τρίτη τοῦ Γυμνασίου, ὠργάνωσε μιά δεκαήμερη ἐκδρομὴ σ' ἓνα νησί τῶν Κυκλάδων. Ἀπὸ πρῶτα ζήτησε τὴν ἄδεια τῶν Καθηγητῶν του, συνεννοήθηκε μὲ τὶς τοπικὲς Ἀρχές, δανείστηκε ἀπὸ τὸν Δήμαρχο δύο μεγάλες σιγνές, πῆρε μερικὰ ἀπαραίτητα ἐργαλεῖα, τρόφιμα καὶ φάρμακα κι' ἓνα ἀπομεσήμερο ἔφθασε, ἐπικεφαλῆς εἴκοσι παιδιῶν, στὸ χαριτωμένο νησί μὲ τοὺς ἄσπρους κύβους τῶν σπιτιῶν, τὰ φρεσκοβαμμένα κεραμίδια τῶν μι-

κροσκοπικῶν ἐκκλησιῶν καὶ τοὺς γέρικους μύλους. Πρὸτου πέσῃ τὸ σούρουπο, ἦταν ἔτοιμα τὰ πάντα.

Δειπνήσανε στὸ φῶς τοῦ φεγγαριοῦ ἔξω ἀπὸ τὶς σιγνές, καθισμένοι κοντὰ στὴν ἀμμουδιά, μὲ τὶς λαχταριστὲς μαρίδες πού εἶχε βγάλει μιά τράτα — βοηθήσανε κι ἐκεῖνοι στὸ τράβηγμα — καὶ πού τὶς ἐτηγάνισε μόνος του ὁ Ἀστέρης.

Τὸ πρωτὶ βουτήξανε στὴ θάλασσα. Δὲν ἤξεραν ὅμως ὅλοι κολύμπι, κι ὅπως βαθαίνουν ἀπότομα τὰ νερά, κάποιος Ἐρυθροσταυρικῆς παρὰ λίγο νὰ πνιγῇ. Τὸν ἔσωσε ὁ Ἀρχηγὸς μὲ κίνδυνο τῆς ζωῆς του. Ἀπὸ τότε ὁ Ἀστέρης βρέθηκε στὴν ἀνάγκη νὰ γίνῃ αὐστηρὸς. Ἐφθασε νὰ δηλώσῃ κατηγορηματικά πὼς θ' ἄφηνε νηστικὸν ὅποιον δὲν ἐνοοοῦσε νὰ συμμορφωθῇ μὲ τὶς ὁδηγίες του.

Μὲ τὰ παιγνίδια τῆς θάλασσας, τὸ ψάρεμα, τὶς ἐκδρομὲς στὴ Χώρα καὶ στὰ κοντινὰ νησάκια, καθὼς καὶ μὲ τὶς εὐχάριστες, ἀλλὰ πάντα διδακτικὲς ἱστορίες τοῦ Ἀστέρη πέρασαν, δίχως νὰ τὸ καταλάβουν τὰ παιδιά, οἱ ἡμέρες. Ὅταν γύρισαν στὸν τόπο τοὺς εἶχαν στὴν ψυχὴ κάτι ἀπὸ τὸ γαλάζιο φῶς καὶ τὴν ὁμορφιὰ τοῦ Αἰγαίου.

Μόλις ὁ Γυμνασιάρχης ἔμαθε πὼς εἶχε φερθῇ στὴν ὀμάδα τοῦ Ἀστέρης, πῆγε νὰ τὸν συγχαρῇ. Ἦταν ἐνθουσιασμένος ἀπὸ τ' ἀποτελέσματα τῆς παιδαγωγικῆς του μεθόδου.

ΕΒΓΑΛΕ μὲ ἄριστα τὸ Γυμνάσιο ὁ κληρονόμος τῆς γιαγιάς, ὅπως τὸν ἔλεγαν, γράφτηκε στὸ Πανεπιστήμιο, ἔγινε μὲ τὸν καιρὸ ἓνας ἀξιόλογος φυσικομαθηματικός. Ἀλλὰ δὲ φρόντισε νὰ διορισθῇ. Μετὰ τὸ στρατιωτικὸ, ἀπὸ πῆρε στὰ χέρια του τὴν περιουσία, πῆγε κι' ἐγκαταστάθηκε στὸν Πύργο τῆς χαλέπας κι ἄρχισε νὰ καλλιεργῇ ἐπιστημονικὰ τὸ ἀμπέλι. Σὲ λίγα χρόνια τὸ ἔκανε ν' ἀλλάξῃ ὄψι. Φύτρεψε λεῦκες καὶ θάμνους ὀλόγυρα, στόλισε μὲ λουλούδια τὴν εἴσοδο, ἔβαλε καταβολάδες κι' ἐδίπλασασε τὰ κλήματα.

Πλήθαιναν οἱ σοδειές, ἀλλ' ἀντὶ νὰ μεγαλώνῃ, λιγότευε ἡ περιουσία τοῦ Ἀστέρη, γιατί οἱ συμβουλές τοῦ προστάτη του κι' οἱ μελέτες καλοδιαλεγμένων βιβλίων τὸν εἶχαν κάνει ν' ἀδιαφορῇ γιὰ τὸ χρῆμα καὶ μόνο γιὰ τὸν ἑἶνος πόνου νὰ νοιάζεται. Τὸ νὰ προσφέρῃ σ' ὅσους εἶχαν ἀνάγκη τὸ θεωροῦσε ἱερὴ ὑποχρέωσι. Ὁραματιζότανε νὰ τὸν εὐλογῇ τὸ χέρι πού εἶχε ἰδεῖ στὰ παιδικὰ του χρόνια κάθε φορὰ πού τοῦ ζητοῦσαν βοήθεια. Πότε πότε ἔβλεπε στὸν ὕπνο του τὸν Ἐρρῖκο Ντυνάν, πού τὸν εἶχε γιὰ πρότυπο, νὰ τοῦ χαμογέλαῃ μὲ ἱκανοποίησι. Καὶ σκόρπιζε μὲ ἀπλοχερὰ χρήματα σὲ γνωστούς κι ἀγνωστούς, ὅταν ἦταν βέβαιος πὼς δὲν τὸν ἐξαπατοῦσαν.

Ἦρθε ὅμως ἡμέρα πού ἀπὸ τὶς χίλιες μετοχές ἔμειναν μόνον ἑκατὸ καὶ πού δὲν εἶχε ν' ἀγοράσῃ γαλαζόπετρα γιὰ νὰ ραντίσῃ τὸ ἀμπέλι. Δὲν ἔστενογαυρήθη, παρὰ μόνο γιατί εἶδε πὼς, ὅπως πήγαινε, θὰ τοῦ ἦταν ἀδύνατον νὰ συνεχίσῃ τὸ φιλανθρωπικὸ του ἔργο. . .

Ξαφνικὰ ἔγινε κάτι ἀνέλπιστο: μιά ἀπὸ τὶς μετοχές του κέρδισε τὸν πρώτον ἀριθμὸ, ἑκατομμύρια ὀλοκληρὰ! Ὁ Γυμνασιάρχης, πού ἦτανε πιά συνταξιούχος κι' εἶχε ἐγκατασταθῇ ὀριστικά στὴν ἀγαπημένη του πόλι, ἔτρεξε νὰ τὸν σφίξῃ στὴν ἀγκαλιὰ του. Ἀπὸ τὴ συγκίνησίν του ὁ μεγάλος ἐκεῖνος παιδαγωγὸς δὲ μπόρεσε νὰ πῇ στὸν ἄνθρωπο πού αὐτὸς εἶχε διαπλάσει παρὰ μόνον τοῦτα τὰ λίγα λόγια :

— Ἄξιός ὁ μισθός σου, παιδί μου!

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΗΜΕΡΑΣ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ

Την 14 Οκτωβρίου, παρουσία εκλεκτών προσωπικοτήτων, μεταξύ των οποίων και ο Πρόεδρος του Έλληνικού Έρυθρου Σταυρού κ. Κωνστ. Γεωργακόπουλος και πλήθους κόσμου, ἐγένετο εἰς τὸν θέατρον «Ὀλύμπια», ὁ ἐπίσημος εορτασμός τῆς «Παγκοσμίου ἡμέρας τοῦ Παιδιοῦ».

Μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τραγουδιῶν ὑπὸ χορωδίας ὁδῶν τοῦ «Φάρου Τυφλῶν» ὠμίλησεν ὁ Ὑπουργὸς Κοιν. Προνοίας κ. Πάτρας, ὁ ὁποῖος, ἀφοῦ ἀνεφέρθη εἰς τὸ ἱστορικὸν τῆς καθιερώσεως τοῦ εορτασμοῦ ὑπὸ τῆς ὀργανώσεως προστασίας τοῦ παιδιοῦ «Ὀδινισέφ», εἶπεν ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον Κοιν. Προνοίας θὰ ἐντείνῃ τὰς προσπάθειάς του διὰ τὴν λήψιν μέτρων διὰ τῶν ὁποίων θὰ ἐπιτευχθῆ μεγαλυτέρα προστασία τοῦ παιδιοῦ εἰς τὴν χώρα μας.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ Ὑπουργὸς κ. Δημητρεῖς ὠμίλησε με θέμα : «Ἡ ὑγεία πρωταρχικὸν δικαίωμα τοῦ παιδιοῦ», ἀναφερθεὶς εἰς τὰς εἰδικὰς διατάξεις τοῦ νέου Συντάγματος, διὰ τῶν ὁποίων κατοχυρώνεται καὶ διευκολύνεται ἡ ἀσκήσις τοῦ δικαίωματος αὐτοῦ. Ὡς εἶπεν ὁ κ. Ὑπουργὸς ἡ διαδικασία συντάξεων ἐνὸς Συντάγματος, περιλαμβάνοντος καὶ τὰ δικαίωματα τοῦ Παιδιοῦ, μαρτυρεῖ τὸν ὑψηλὸν βαθμὸν

συνειδητοποιήσεως τῶν δικαιωμάτων τοῦ παιδιοῦ καὶ τῆς νεότητος, ὁ ὁποῖος ἐπετεύχθη εἰς τὴν Ἑλλάδα κατὰ τὸ τρέχον ἔτος.

Ἀκολούθως ὁ κ. Δημητρεῖς ἀνεφέρθη εἰς τὰς ὑποχρεώσεις τῆς Κοινωνίας διὰ τὴν ὑγείαν τοῦ παιδιοῦ. Κατόπιν, ἀφοῦ ἀνέφερεν ἀφθονα στοιχεῖα περὶ τῆς βρεφικῆς θνησιμότητος, ἀνέλυσε τὸ θέμα τῆς ψυχοσωματικῆς καὶ πνευματικῆς ἀναπτύξεως τοῦ παιδιοῦ καὶ τοὺς κινδύνους ποὺ περιβάλλουν σήμερον τὴν νεότητα, ἐτόνισε ὅτι εἶναι ἀνάγκη αἱ νεανικαὶ κινήσεις εἰς τὴν χώρα μας, χωρὶς νὰ ἀποκοποῦν ἀπὸ τὰς ἰδιαίτερας παραδόσεις των καὶ εἰς τὰ πλαίσια τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ πολιτισμοῦ, τὸν ὁποῖον τὸ νέον Σύνταγμα θεωρεῖ ὁδῶν τῆς διαπαιδαγωγήσεως τῶν νέων, νὰ συγκινήσουν τὴν καρδίαν τῶν δύο εκατομμυρίων νέων Ἑλλήνων, μετὰ τὸ σύνθημα τῆς συμμετοχῆς των εἰς τὴν διεξαγομένην μάχην διὰ τὴν οικονομικὴν, κοινωνικὴν καὶ πολιτιστικὴν ἀνάπτυξιν τῆς χώρας μας.

Εἰς τὸ τέλος τῆς εορτῆς ἡ παιδικὴ χορωδία τοῦ Ἀγ. Εὐθυμίου Ἱερῶς Μητροπόλεως Νικαίας ἐξετέλεσε διάφορα τραγούδια.

Η ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΟΥ Ε.Ε.Σ. ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΗΣ «ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΗΜΕΡΑΣ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ»

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ κ. Κωνσταντῖνος Γεωργακόπουλος ἀπήρθη τὴν 27 Σεπτεμβρίου ἐγκύκλιον πρὸς τὰ Τμήματα τῶν Ἐπαρχιῶν, τὰς Ἐπιτροπὰς, τὰς Διευθύνσεις Ὑπηρεσιῶν, τὰ Νοσοκομεία καὶ τὰ Ἰατρεῖα τοῦ Ε.Ε.Σ. συνιστῶν ὅπως καταβάλουν πᾶσαν προσπάθειαν διὰ τὴν ὑποκίνησιν τοῦ ἐνδιαφερόντος τοῦ Κοινοῦ ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ σκοποῦ τῆς μερίμνης, διὰ «τὴν χρυσὴν ἐπίδα τοῦ ἔθνους μας» καὶ συνέστησαν νὰ προβληθοῦν αἱ σχετικαὶ δραστηριότητες τῆς ὀργανώσεως.

Κατὰ τὰς πληροφορίας μας, τὸσον εἰς τὴν πρωτεύουσαν καὶ τὴν συμ-πρωτεύουσαν ὅσον καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας, τ' ἀποτελέσματα τῶν Ἐρυθροσταυρικῶν ἐνεργειῶν εἶναι λίαν ἀποδοτικά. Ἐπ' εὐκαιρίᾳ ἀναφερόμεν δι' ὀλίγων τὰ μέτρα ποὺ ἔλαβε κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ὁ Ἑλληνικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς διὰ τὴν ὑπὲρ τῶν Παιδιῶν μερίμναν :

Α' Καθιέρωσεν διδασκαλίαν μαθημάτων ΟΙΚΟΜΟΝΟΜΙΑΣ. Εἰς αὐτὰ περιλαμβάνονται :

α) Ἡ περιποίησις τοῦ ἀσθενοῦς καὶ αἰπρώται βοήθειαι, διδασκόμεναι εἰς ἕξ δῶρα μαθήματα ἕκαστον ὑπὸ εἰδικευμένων Διπλωματού-

χων καὶ Ἐθελοντῶν Διδασκουσῶν Ἀδελφῶν καὶ β) Ἡ φροντίς μητρὸς καὶ βρέφους καὶ ἡ φροντίς ὑγιῶς βρέφους εἰς ἕτερα ἕξ δῶρα μαθήματα ἕκαστον ὑπὸ Διπλωματούχων Ἀδελφῶν, εἰς τὰ ὅποια τονίζεται ἰδιαίτερος καὶ ἡ σημασία τῆς διατροφῆς κατὰ τὴν παιδικὴν ἡλικίαν.

Ἡ διδασκαλία τῶν μαθημάτων εἶναι συνδυασμὸς θεωρίας καὶ πρακτικῆς ἐξασκήσεως, διὰ δὲ τὴν καλλιτέραν ἀφομοίωσιν τῆς χρησιμοποιοῦνται πολλὰ ἐποπτικά μέσα καὶ γίνονται ὑπὸ τύπον συζητήσεως, δίδεται δὲ οὕτω ἡ εὐκαιρία εἰς τὰς διδασκόμενας νὰ λύσουν τυχὸν ἀπορίας των σχετικὰς μετὰ τὰ διδασκόμενα μαθήματα καὶ μετὰ θέματα ὑγιεινῆς διαβιώσεως, ὑγιεινῶν ἔξεων, προβλημάτων διατροφῆς καὶ ψυχικῆς ὑγιεινῆς ὡς καὶ κοινωνικῶν προβλημάτων.

Τὰ μαθήματα αὐτὰ ἐδιδάχθησαν εἰς Ἀθήνας, Πειραιᾶ καὶ 17 ἄλλας πόλεις ὅπου ὑπάρχουν Τμήματα Ε.Ε.Σ. ὡς καὶ εἰς 10 κωμοπόλεις, 5 χωρία καὶ εἰς 5 νησιά, εἰς Καστανιά Κορινθίας, ὅπου ὑπάρχει τὸ Ἰατρεῖον Ε.Ε.Σ. καὶ εἰς ἀγροτονεάνιδας ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ

Ὑπουργείου Γεωργίας. Αἱ διδασκόμεναι ἀνέρχονται εἰς 18.833 άτομα, ἐξ ὧν 5.543 ἦσαν μαθήτρια Γυμνασίων, Λυκείων, διαφόρων Ἐπαγγελματικῶν καὶ Οἰκοκυρικῶν Σχολῶν, Ὀρφανοτροφείων, κατασκηνώσεων μαθητικῶν καὶ ἐργαζομένου κοριτσιοῦ, ἀναμορφωτικοῦ σχολείου θηλέων Ἀθηνῶν, αἱ δὲ λοιπαὶ 13.290 ἦσαν σπουδάστριαι Σχολῶν Ἀδελφῶν, Ἐθελονταῖ Ἀδελφαὶ Ε.Ε.Σ., σπουδάστριαι Παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν, Χαρτοκοπέου Σχολῆς, Κοινωνικῶν λειτουργῶν, φοιτήτριαι, καθηγήτριαι, διδασκάλισσαι, ὁδηγοί, οἰκοκυραὶ καὶ ὑπάλληλοι ἐργοστασίων.

Β' Ἰδρύσεν ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ ΥΓΕΙΑΣ. Ταῦτα ἔχουν σκοπὸν τὴν βελτίωσιν καὶ προαγωγὴν τῆς ὑγείας τῶν κατοικῶν τῆς περιοχῆς μετὰ πρόγραμματα ἐργασιῶν τὴν ὑγιεινὴν τῆς μητρότητος καὶ τῆς βρεφικῆς, τῆς προσχολικῆς καὶ σχολικῆς ἡλικίας. Εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ προγράμματος αὐτοῦ κυρία ἔμφασις δίδεται εἰς τὴν διατροφὴν ὅσον ἐκ μέρους τῶν Ἰατρῶν εἰς τοὺς Συμβουλευτικὸς Σταθμοὺς Μητρότητος καὶ Παιδιοῦ, ὅσον καὶ ἐκ μέρους τῶν Ἐπισκεπτριῶν Ἀδελφῶν, αἱ ὁποῖαι μετὰ συνεχεῖς

ἐπισκέψεις των εἰς τὰς οἰκίας καὶ τὰ σχολεῖα ἐπεξηγοῦν τὰς ἰατρικὰς ὁδηγίας σχετικὰς μετὰ τὴν διατροφὴν καὶ τὴν περιεκτικότητα τῶν τροφῶν εἰς θρεπτικὰ συστατικά καὶ βιταμίνια, ἐφοδιάζουν τὰς μητέρας μετὰ γραπτὰς συνταγὰς παρασκευῆς χυμῶν καὶ παιδικῶν τροφῶν, ἐπιδεικνύουν τὸν τρόπον παρασκευῆς τῶν φαγητῶν καὶ δίδουν ἀπλάς ὁμιλίαν εἰς τοὺς μαθητὰς τῶν σχολείων, ἀφορώσας τὴν διατροφὴν καὶ τὴν ἀξίαν τῶν τροφῶν καὶ βιταμινῶν.

Τὸ ἐν Ἀθήναις Κέντρον ἐξυπηρετεῖ περιφέρειαν 70.000 κατοίκων μετὰ ἐγγεγραμμένους 4.295, ἐξ ὧν ἐπίτοκοι 31, βρέφη νήπια 1.524, μαθηταὶ 2.311 καὶ παιδιὰ ἀντιψυμακτικοῦ Ἰατρείου 429.

Τὸ ἐν Μαραθῶνι ἀγροτικὸν Κέντρον ἐξυπηρετεῖ τὴν περιοχὴν τῆς Κοινότητος Νέας Μάκρης μετὰ ἐγγεγραμμένα 553 άτομα (ἐπίτοκοι 22 καὶ παιδιὰ 294) καὶ 237 μαθητὰς τῶν 3 Δημ. Σχολ. τῆς περιοχῆς.

Γ' Ἐθεσεν εἰς λειτουργίαν τὴν ἐντὸς τοῦ ἐν Βούλᾳ Ἀσκληπείου Παιδικὴν Στέγην διὰ τέκνα προσχολικῆς ἡλικίας τῶν ἐργαζομένων μητέρων ὑπὸ τὴν στενὴν παρακολούθησιν Ἐθελοντῶν Κοινωνικῆς Προνοίας Ε.Ε.Σ. καὶ νηπιαγωγῶν. Ἰδιαίτερα μερίμνα δίδεται διὰ τὴν καλὴν διατροφὴν καὶ τὴν ἀπόκτησιν ὑγιεινῶν ἔξεων.

Ὁ Ε.Ε.Σ. κατ' ἔτος διανέμει ἱματισμὸν καὶ τρόφιμα εἰς παιδιὰ τῆς σχολικῆς καὶ προσχολικῆς ἡλικίας ὡς καὶ εἰς βρέφη.

Οὕτω τὸ 1967 διένειμε εἰς 8.048 ἀγόρια καὶ 10.043 κορίτσια, ἀνήκοντα εἰς 6 Γυμνάσια, 11 Δημοτικὰ Σχολεῖα καὶ 15 Μαθητικὰ Οἰκοτροφεία, ὡς καὶ εἰς 756 βρέφη, ποικίλον ἱματισμὸν καὶ εἰς ἱκανὸν ἀριθμὸν ἑτέρων παιδιῶν, τυχρὸν ἐκ δωρεᾶς τῆς Ἐλβετικῆς Κυβερνήσεως, γάλα εἰς κόνιν καὶ διαφόρους παιδικὰς τροφὰς ἐκ δωρεῶν τοῦ Καναδικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, τῆς AMERICAN MISSION.

Ἀφ' ἑτέρου ὁ Ε.Ε.Σ. διένειμεν ἐκ δωρεᾶς τῆς Ἀμερικανικῆς Κυβερνήσεως τρόφιμα κλπ., εἰς διάφορα ἰδρύματα, κατασκηνώσεις Φιλανθρωπικῶν Ἰδρυμάτων, Μαθητικὰ Οἰκοτροφεία, Νηπιοσταθμοὺς καὶ Μαθητικὰ συσσίτια διὰ τὴν παροχὴν ροφήματος καὶ μεσημβρινοῦ συσσιτίου, μετὰ σύνολον ἐνισχυθέντων παιδιῶν 207.148.

Ἡ ἀξία εἰς δρχ. τῶν ἀνωτέρω ὑπολογίζεται εἰς 16.295.963 δρχ.

ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΕΩΣ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Ἐκ Γενεύης ἀνηγγέλη ὁ θάνατος τοῦ τέως Προέδρου τοῦ Διεθνoῦς Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Καθηγητοῦ Λεοπόλδου Μπουσσιέ, ἐπισυμβὰς τὴν 22 Ὀκτωβρίου ἐν Γενεύῃ, τὸν ὁποῖον ὁ ἀείμνηστος περιέβαλε μετὰ ὅλων ἰδιαίτερον ἀγάπην καὶ ἐκτίμησιν, ἀπηρθη πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ Διεθνoῦς Ἐρυθροῦ Σταυροῦ κ. Σ. Γκονάρ τὸ κάτωθι συλλυπητήριον τηλεγράφημα :

«Μόλις ἐπληροφόρηθημεν τραγικὸν θάνατον τέως Προέδρου Δ. Ε. Σ. Λεοπόλδου Μπουσσιέ. Ἄπας ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρὸς ὑποκλίνεται ἐνώπιον σοροῦ ἐκλιπούσης μεγάλης προσωπικότητος καὶ ἰδιαίτερος Ἑλληνικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς, ὅστις ἔτρεφεν ἐξαιρετικὸν σεβασμὸν καὶ ἐκτίμησιν πρὸς τὸν Ἐρυθροσταυρικὸν τοῦτον ἡγέτην. Διοικήσις, Συνεργάται, καὶ Συνεργάτιδες Ε.Ε.Σ. σᾶς ἐκφράζουν βαθεῖαν συμπάθειαν διὰ τὴν ἀδόκητον ταύτην ἀπώλειαν, ἡ ὁποία ἀφήνει μέγα κενὸν εἰς τὰς τάξεις τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, καὶ σᾶς παρακαλοῦν ὅπως διερμηνεύσετε τὰ συλλυπητήρια μας εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος.

Ὁ Πρόεδρος Κ. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Πάρμιον τηλεγράφημα ἀπήρθη ὁ Ε.Ε.Σ. καὶ πρὸς τὸν ἐν Γενεύῃ Σύνδεσμον τῶν Ἐρυθρῶν Σταυρῶν.

ΑΙ ΣΟΡΟΙ ΔΥΟ ΘΥΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΚΑΘΗΚΟΝΤΟΣ

Τὴν 9 Ὀκτωβρίου μετεφέρθησαν ἀεροπορικῶς εἰς Ἐλβετίαν αἱ σοροὶ τῶν δύο Ἀπεσταλμένων τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Δρος Ηεργσ και Mr Carlsson, ποὺ εὔρον οἰκτρὸν θάνατον εἰς τὴν Μπιάφραν ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦ ἀνθρωπιστικοῦ των καθήκοντος.

Εἰς τὸ ἀεροδρόμιον τῆς Ζυρίχης ἐγένετο ἐπιμνημόσυνος τελετὴ, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὁποίας ἀπεδόθησαν τιμαὶ καὶ κατετέθησαν στέφανοι.

Παρέστησαν ὁ Πρόεδρος τῆς Διεθνoῦς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ κ. S. Gonard, ὁ Γεν. Γραμματεὺς τοῦ Συνδέσμου Ε.Σ.

κ. H. Beer καὶ ἄλλοι ἐπίσημοι. Κατόπιν αἱ σοροὶ μετεφέρθησαν εἰς τὰς γενετείρας τῶν πεσόντων συνοδευόμεναι ὑπὸ ἐκπροσώπων τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, μεταξύ τῶν ὁποίων καὶ ἱατροὶ ἐργασθέντες ἐν Μπιάφρα.

ΗΝΩΜΕΝΑ ΕΘΝΗ ΤΕΛΕΤΗ ΑΠΟΝΟΜΗΣ ΜΕΤΑΛΛΙΩΝ ΝΑΝΣΕΝ

Τὴν 10 Ὀκτωβρίου εἰς τὴν αἴθουσαν Συμβουλίου τοῦ ἐν Γενεύῃ Μεγάρου τῶν Ἐθνῶν ἐγένετο ἡ ἀπονομὴ τοῦ μεταλλίου Νάνσεν, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξεν ὁ πρῶτος Ἀνώτατος Ἐντεταλμένος τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν διὰ τὴν ὑπὲρ τῶν Προσφύγων μερίμναν.

Διὰ τοῦ μεταλλίου ἐτιμήθησαν ὁ κ. Bernard Arcens ἐκ Σενεγάλης καὶ ὁ ἐκλιπὼν Charles H. Jordan, ὁ ὁποῖος μέχρι τῆς ἡμέρας τοῦ θανάτου του (Αὐγούστος 1957) κατεῖχε διακεκριμένην θέσιν εἰς τὰς ὑπὲρ τῶν Προσφύγων ὀργανώσεις.

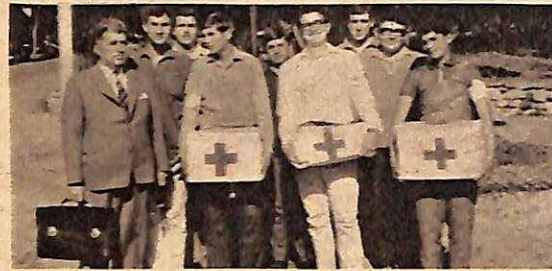
Τὰ μέταλλα ἀπένευμεν εἰς τὸν πρῶτον καὶ εἰς τὴν χήραν τοῦ δευτέρου ὁ πρίγκηψ Sadreihin Aga Khan, Ἀνώτατος Ἐντεταλμένος τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν διὰ τοὺς πρόσφυγας, παρουσίᾳ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Κυβερνήσεων — Μελῶν τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ προγράμματος Προσφύγων, τῶν μελῶν τοῦ Διπλωματικοῦ Σώματος κλπ. προσωπικοτήτων. Ἡκολούθησεν ὁμιλία τοῦ πρίγκηπος, ὅστις ἐξῆρε τὴν δρᾶσιν τῶν δύο τιμηθέντων.

ΥΠΟΜΝΗΣΙΣ

Πολλὰ εἶναι τὰ θύματα, κυρίως μεταξύ τῶν παιδιῶν, τὰ ὁποῖα ἀπὸ ἀγνοία τοῦ σοβαροτάτου κινδύνου περιεργάζονται ἐγκαταλειμμένα πολεμοφόδια (χειροβομβίδες, νάρκες κ.λ.π.). Γι' αὐτὸ τονίζομεν καὶ πάλιν ὅτι δὲν πρέπει νὰ περιεργάζονται τέτοια ἀντικείμενα, οὔτε ν' ἀφήνουν ἄλλους νὰ τὰ πλησιάζουν, ἀλλὰ μόλις τ' ἀντιφύξουν νὰ εἰδοποιούν ἀμέσως τὴν πλησιεστέρην ἀστυνομικὴν ἢ στρατιωτικὴν Ἀρχήν.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΡΑΣΙΝ

Βοήθεια εις σεισμοπλήκτους και ένδεεις
Help to earthquake victims and to the needy

Ε.Σ.Ν. 5ου Γυμν. 'Αρρ. 'Αθηνών
Juniors of 5th High School for boys Athens.

Ε.Σ.Ν. Γυμν. Πετραλώνων 'Αθηνών
Juniors of High School Petralona Athens

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Καστανεών Κιλκίς
Juniors of Elem. School Kastanies Kilkis

Ε.Σ.Ν. 2ου Δημ. Σχολ. Πόλεως Ρόδου
Juniors of 2nd Elem. School Rhodos

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Λακοματών Κατορίας
Juniors of Elem. School Lacomata Macedonia

Ε.Σ.Ν. 14ου Γυμν. 'Αρρ. 'Αθηνών.
Juniors of 14th High School for boys Athens.

Ε.Σ.Ν. Γυμν. Σπετσών
Juniors of High School Spetses

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. 'Ανατολής Σιντικής
Juniors of Elem. School Anatole Macedonia

Ε.Σ.Ν. 6ου Δημ. Σχολ. 'Ελευσίνος
Juniors of 6th Elem. School Eleusis Attica

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Ρεματιάς Λαρίσης
Juniors of Elem. School Rematia Larissa

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. 'Ανο Γλυφάδας 'Αθηνών
Juniors of Elem. School Ano Glyphada Athens

Ε.Σ.Ν. 6ου Δημ. Σχολ. Κομοτινής
Juniors of 6th Elem. School Komotini

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Ζαννείου 'Εσπ. 'Ιδρύμ. Πειραιώς
Juniors of Zanneion Elem. School Piraeus

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Λαβάρων Λιδυμοτείχου
Juniors of Elem. School Lavara Thrace

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Λιμνών 'Αργολίδος
Juniors of Elem. School Limnae Argolis

Ε.Σ.Ν. Λυκείου 'Ελληνισμός' Σταυριανού Πειραιώς
Juniors of High School -Hellenismos Piraeus

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Φραστών 'Αρτης
Juniors of Elem. School Frasta Arta

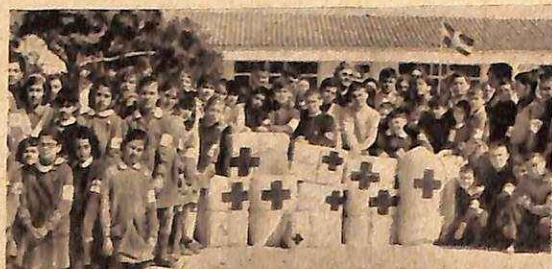
Ε.Σ.Ν. 4ου Δημ. Σχολ. Περιστερίου 'Αθηνών
Juniors of 4th Elem. School Peristeri Athens

Ε.Σ.Ν. Οικον. Γυμν. 'Ιωαννίνων
Juniors of Financial High School Jannena

Ε.Σ.Ν. Γυμν. Θηλ. 'Ιεραπέτρας Κρήτης
Juniors of High School for girls Ierapetra

Ε.Σ.Ν. 1ου Δημ. Σχολ. Μαρκοπούλου 'Αττικής
Juniors of 1st Elem. School Markopoulon Attica

Ε.Σ.Ν. 6ου Δημ. Σχολ. Κιάτου Κορινθίας
Juniors of 6th Elem. School Kiato Corinthia

Ε.Σ.Ν. Οικον. Γυμν. Πύργου
Juniors of Finan. High School Pyrgos

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Χωρυγίου Παιονίας
Juniors of Elem. School Chorygio Macedonia

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. 'Αρβανιτοχωρίου Κάσου
Juniors of Elem. School Arvanitochori Kassos

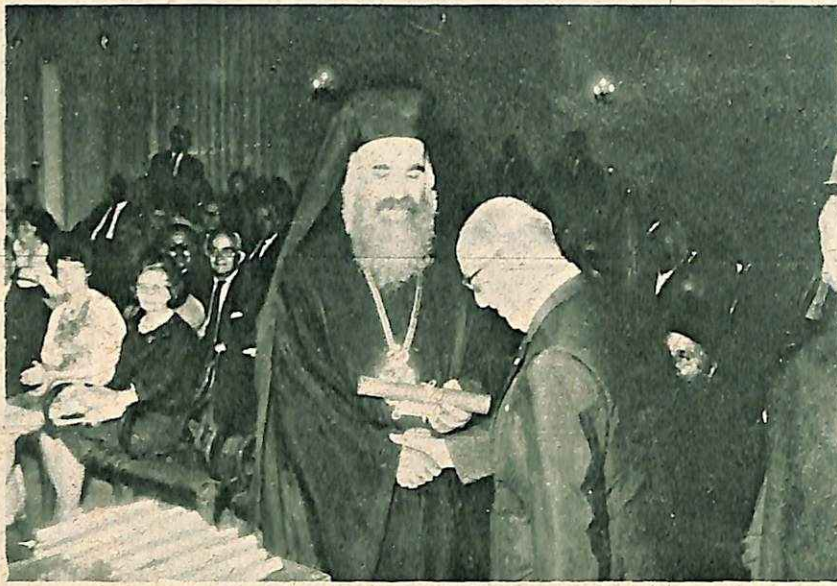
Ε.Σ.Ν. Βουβαλείου 1ου Δημ. Σχολ. Καλύμνου
Juniors of Vouvalion 1st Elem. School Kalymnos

Η ΤΕΛΕΤΗ ΕΠΙΔΟΣΕΩΣ ΔΙΠΛΩΜΑΤΩΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΘ. ΑΔΕΛΦΑΣ ΤΩΝ ΕΝ ΚΡΗΤΗ ΤΜΗΜΑΤΩΝ ΤΟΥ Ε.Ε.Σ.

Ο Πρόεδρος του Ε.Ε.Σ. κ. Κωνσταντίνος Γεωργακόπουλος, συνοδευόμενος υπό του Γενικού Γραμματέως κ. Ευσταθίου Σπηλιωτοπούλου και της Γενικής Επιθεωρητού του Σώματος 'Ελληνίδων 'Αδελφών Ε.Ε.Σ. Κας Μαρίας 'Ελευθερίου, επισκέφη την 10 'Οκτωβρίου τὸ 'Ηράκλειον Κρήτης, πρὸς τὸν σκοπὸν ἐπιδόσεως διπλωμάτων εἰς νέας 'Εθελοντὰς 'Αδελφὰς τῶν ἐν 'Ηρακλείῳ καὶ 'Αγίῳ Νικολάῳ Τμημάτων Ε.Ε.Σ., ὧν συνεπληρώθη ἡ ἐκπαίδευσις.

Εἰς τὴν τελετὴν ἐπιδόσεως τῶν διπλωμάτων, διεξαχθεῖσαν ἐν τῇ εὐγενῶς παραχωρηθείσῃ αἴθουσῃ τοῦ 'Εμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ 'Επιμελητηρίου, παρέστησαν ὁ Σεβασμιώτατος 'Αρχιεπίσκοπος Κρήτης κ. Εὐγένιος, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Γόρτυνος κ. Τιμόθεος, ἐκπρόσωποι τῆς Στρατιωτικῆς, Πολιτικῆς καὶ Δημοτικῆς 'Αρχῆς τῆς πόλεως, τὰ Συμβούλια τῶν Τμημάτων Ε.Ε.Σ. 'Ηρακλείου καὶ 'Αγίου Νικολάου καὶ πολυάριθμα ἐκλεκτὰ μέλη τῆς κοινωρίας τῶν δύο πόλεων.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ ἐν 'Ηρακλείῳ Τμήματος Ε.Ε.Σ. κ. Κωνσταντίνος Γαλενιανὸς προσεφώνησε τὸν Πρόεδρον τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Κωνσταντίνου Γεωργακόπουλον καὶ ἐξῆρε τὸ ὑψη-

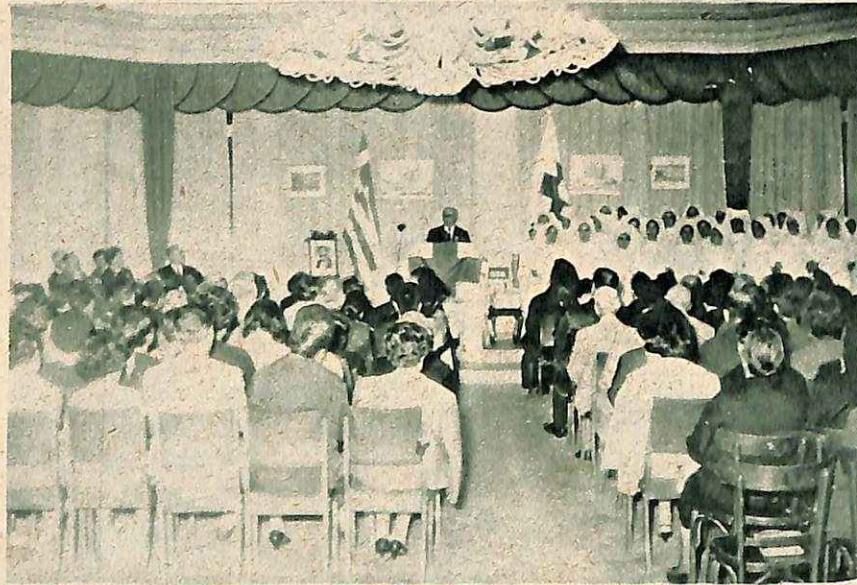
Τελετὴ ἐπιδόσεως Διπλωμάτων εἰς τὰς 'Αδελφὰς τῶν ἐν Κρήτῃ Τμημάτων Ε.Ε.Σ.

λὸν ἐπίπεδον εἰς τὸ ὁποῖον, χάρις εἰς τὴν διεθνῶς ἐπιβεβλημένην προσωπικότητά του καὶ εἰς τὴν ἀκάματον δραστηριότητά του, ἔχει ἀναχθῆ ὁ 'Ελληνικὸς 'Ερυθρὸς Σταυρὸς, καταλεγόμενος σήμερον μεταξὺ τῶν πρώτων ἐν τῇ 'Υψηλῇ 'Ερυθροσταυρικῶν 'Οργανώσεων.

'Ὡμίλησεν ἀκολούθως ὁ Πρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Κωνσταντίνος Γεωργακόπουλος, τονίσας ὅτι αὐτὸς καὶ οἱ Συνεργάται του ἐπισκέπτονται καὶ πάλιν μετ' ἀπουσίας ἐτῶν τὴν Κρήτην, με καθυστέρησιν μὲν ὀφειλομένην εἰς ἄλλας ἐπιγεύουσας ἀσχο-

λίαι, με βαθεῖαν ὁμως τὴν συναίσθησιν ὅτι ἔρχονται ὡς λάτρεις τῆς μακραίωνος ἐθνικῆς παραδόσεως, ἀρχομένης ἀπὸ τῆς Μινωικῆς ἐποχῆς καὶ συνεχιζομένης κατὰ τοὺς χρόνους τῆς Βυζαντινῆς Αυτοκρατορίας καὶ τῆς Τουρκοκρατίας δι' ἀδιαλείπτων ἀγῶνων κατὰ τῶν ἐκάστοτε κατακτητῶν, μέχρι τῆς προσφάτου ἡρωικῆς ἀντιστάσεως ἐναντίον τῶν Χιτλερικῶν ἐπιδρομέων. 'Ερχόμεθα — λέγει ὁ κ. Πρόεδρος — ὡς προσκυνηταὶ εἰς τὴν Πατρίδα ὑπερόχων ἐθνικῶν ἀνδρῶν καὶ μάλιστα εἰς ὥραν καθ' ἣν ἡ 'Εθνικὴ Κυβέρνησις προσπαθεῖ νὰ ἐπανορθώσῃ ἐν αὐτῇ παραλείψεις πολλῶν δεκαετιῶν. Σκοπὸς τοῦ ταξιδίου μας εἶναι ἀκόμη ἡ ἐπίσκεψις εἰς τὸ δραστήριον τοῦτο Τμῆμα τοῦ Ε.Ε.Σ., τὸ ὁποῖον ἔχει πυκνώσει τὰς τάξεις αὐτοῦ με ἑκατοντάδας παλαιῶν καὶ νέων 'Εθελοντῶν 'Αδελφῶν.

'Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Πρόεδρος υπεγράμμισε τὴν σημασίαν τοῦ νέου ἐμβλήματος τοῦ 'Ερυθροῦ Σταυροῦ «Διὰ τοῦ 'Ανθρωπισμοῦ πρὸς τὴν Εἰρήνην», προσθέσας ὅτι ἀμφότερα τὰ ἀπαρτίζοντα τοῦτο στοιχεῖα εὔρουν τὴν ὑπεριάτην ἐκδήλωσιν τῶν εἰς τὴν 'Ελλάδα, ἀπὸ ἀρχαιοτάτων ἤδη χρόνων καὶ καθ' ὅλην τὴν νεωτέρα ἱστορία τῆς, ὡς εἶχε τὴν εὐκαιρίαν διεξοδικῶς νὰ ἐκθέσῃ κατὰ τὸν μεγαλοπρεπῆ ἑορτασμὸν τῆς 8ης Μαΐου 1967 ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ Σταδίῳ, ἐνώπιον τῆς 'Ανα-

Τελετὴ ἐπιδόσεως διπλωμάτων ἐν Κρήτῃ.

τάτης 'Ηγεσίας τῶν 'Ενόπλων Δυνάμεων καὶ 45 χιλ. μετεχόντων τοῦ ἑορτασμοῦ. «Ὁ 'Ελληνικὸς 'Ερυθρὸς Σταυρὸς εὐρίσκεται πάντοτε εἰς θέσιν εἰρηνικῆς μάχης», καταλήγει ὁ κ. Πρόεδρος.

'Αναφερόμενος εἰς τὰς προσπαθείαις ἀς καταβάλλει ὁ Ε.Ε.Σ. ὑπὲρ τῶν νέων, ὁ κ. Πρόεδρος λέγει ὅτι τὰ ἔξωθεν ἐρχόμενα σήμερον κηρύγματα ἀποτελοῦν ἀπειλὴν διαλύσεως τῆς οικογενείας. Διὰ τὴν περισίωσιν αὐτῆς ἐπιβάλλεται ἡ προσήλωσις εἰς τὴν ἐθνικὴν καὶ θρησκευτικὴν παράδοσιν. 'Ἐκκλησία, Κράτος καὶ Κοινωνία πρέπει νὰ ἀποτελέσουν τεῖχος ἀπόρθητον ἐναντι τῶν ἀναρχικῶν κηρυγμάτων. Ὁ Ε.Ε.Σ. συμπαρίσταται πάντοτε εἰς τὸν ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς οικογενείας καὶ τῆς Νεότητος.

Προσεφώνησεν ἀκολούθως ὁ κ. Πρόεδρος τὰς νέας 'Εθελοντὰς 'Αδελφὰς καὶ ἠυχθή ὅπως αὐταὶ χρησιμοποιοῦνται πάντοτε εἰς ἔργα εἰρηνικά, τὰ ὁποῖα ἐπίσης ἀπαιτοῦν πολλάκις ἡρωισμόν καὶ αὐτοθυσίαν. Διὰ τὰς 'Αδελφὰς τῶν Τμημάτων 'Ηρακλείου καὶ 'Αγίου Νικολάου, αἱ ὁποῖαι κατατάσσονται σήμερον

ἐπισημῶς εἰς τὰς τάξεις τοῦ Ε.Ε.Σ αἱ ὑποχρεώσεις εἶναι ἠὺξημένα, διότι αὐταὶ τυγχάνουν γόνοι τῆς ἡρωικῆς Κρήτης.

'Απῆλθηνεν εἰτα χαιρετισμὸν πρὸς παρισταμένας εἰς τὴν τελετὴν 7 'Εθελοντὰς 'Αδελφὰς τοῦ 'Αμερικανικοῦ 'Ερυθροῦ Σταυροῦ καὶ ὑπέμνησεν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τὰ κοινὰ ἰδανικά τὰ ὁποῖα ἐμπνέουσι τὴν 'Ελλάδα καὶ τὰς Η.Π.Α. καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην τὴν ὁποῖαν ὀφείλει ἡ χώρα μας πρὸς τὴν μεγάλην ὑπερατλαντικὴν Συμπολιτείαν διὰ τὴν σταθερὰν συμπαράστασιν ἣν αὐτὴ μᾶς παρέχει.

Παρουσίασε τέλος ὁ κ. Πρόεδρος εἰς τοὺς παρισταμένους Συνεργάτας καὶ τοὺς λοιποὺς ἀκροατὰς τὰ σχέδια τοῦ ὑπὸ ἀνέγερσιν νέου Νοσοκομείου τοῦ Ε.Ε.Σ. ἐν 'Αθήναις καὶ ἐτόνισε τὰς μεγάλας ὑπηρεσίας τὰς ὁποῖαι προώρισται νὰ παράσχη τοῦτο εἰς τὸν 'Ελληνικὸν λαόν, χάρις εἰς τὴν τελειότητα τοῦ ἐπιστημονικοῦ καὶ τεχνικοῦ ὀπλισμοῦ, ὁ ὁποῖος θὰ τεθῆ εἰς τὴν διάθεσιν τῶν διακεκριμένων ἐπιστημονικῶν Συνεργατῶν τοῦ Ε.Ε.Σ.

'Επέδωσεν ἀκολούθως ὁ κ. Πρόε-

δρος τὸν χρυσοῦν σταυρὸν τοῦ Ε.Ε.Σ. εἰς τὸν Σεβασμιώτατον 'Αρχιεπίσκοπον Κρήτης κ. Εὐγένιον, ἀπονεμηθέντα αὐτῷ διὰ τὴν πολυτιμον συμπαράστασιν του εἰς τὸ ἔργον τοῦ Ε.Ε.Σ. 'Επέδωσεν ἐπίσης ἀργυροῦν σταυρὸν εἰς τὸν Σύμβουλον -Ταμίαν τοῦ ἐν 'Ηρακλείῳ Τμήματος κ. Νικόλαον Παντατοσάκη, διὰ τὴν ἐπὶ μακρὸν παρασχεθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ συνεργασίαν ὑπὲρ τοῦ ἔργου τοῦ Ε.Ε.Σ.

Μετὰ τὴν ὁμιλίαν τοῦ κ. Προέδρου, ἦτις ἔτυχε ζωηρᾶς ἐπιδοκιμασίας ἐκ μέρους τοῦ κοινού, ὁ Σεβασμιώτατος 'Αρχιεπίσκοπος Κρήτης κ. Εὐγένιος ἠλόγησε τὰ διπλώματα τῶν νέων 'Αδελφῶν τῶν Τμημάτων 'Ηρακλείου καὶ 'Αγίου Νικολάου καὶ ἐνεχειρίσε ταῦτα εἰς τὰς δικαιοῦχος.

Ὁ Σεβασμιώτατος κ. Εὐγένιος ἐπέδωσεν ἐξ ἄλλου εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Γεωργακόπουλον ἀναμνηστικὸν μετάλλιον, κοπὴν ἐπὶ τῇ ἐπανακομιδῇ τῆς τιμίας Κάρας τοῦ 'Αποστόλου Τίτου ἐκ Βενετίας εἰς 'Ηράκλειον, ἐν ἔτει 1966.

Η «ΕΟΡΤΗ ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΥ» ΕΙΣ ΤΗΝ «ΣΤΕΓΗΝ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ»

Τὴν 20 Σεπτεμβρίου, παρουσία τοῦ Προέδρου τοῦ 'Ελληνικοῦ 'Ερυθροῦ Σταυροῦ μετὰ τῆς κυρίας Γεωργακοπούλου, μελῶν τῆς 'Εφορείας τοῦ 'Ασκληπείου καὶ ἐκλεκτῶν προσκεκλημένων ἔγινεν εἰς τὴν Πετρακοπούλειον Αἴθουσαν Ψυχαγωγίας ἡ ἑορτὴ ἀποχαιρετισμοῦ τῶν παιδιῶν ποὺ ἐξέρχονται, διὰ νὰ ἐγγραφῶν εἰς τὰ Δημοτικὰ Σχολεῖα.

'Ἐν μέσῳ θερμῆς ἀτμοσφαιρας ἐξετελέστησαν ἀπὸ τοὺς μικροὺς γυμναστικαὶ ἀσκήσεις, ἀπαγγελίαι ποιημάτων, σύντομα θεατρικὰ σκέτς, χοροὶ κλπ.

Λαβοῦσα τὸν λόγον ἡ 'Αντιπρόεδρος τῆς Διοικήσεως 'Επιτροπῆς τῆς «Στέγης τοῦ Παιδιοῦ»

κ. 'Αντα Βλαχούτσικου ἐξέφρασε τὴν χαρὰν τῆς διὰ τὴν παρουσίαν τοῦ κυρίου Προέδρου, ἠυχάρισθη τὴν ἐρίτιμον νόμφην τοῦ ἀειμνήστου Δωρητοῦ τῆς Στέγης Θεοδ. Πετρακοπούλου, ἀφ' ὁποῖα ὡς σύμβουλος τῆς 'Επιτροπῆς συμβάλλει στὴν πρόοδο τῆς Στέγης καθὼς καὶ τὴν κυρίαν 'Εβερλε, ἀποῦ φροντίζει τὰ ὑπὸ τῆς Γερμανικῆς Πρεσβείας προσφερόμενα Χριστουγεννιάτικα παιγνίδια. 'Ακολούθως ἀνέφερε τὰ σχετικά με τὴν λειτουργίαν τῆς Στέγης, ἀπένευμε ἔπαινον εἰς τὴν Νηπιαγωγὸν Δίδα Κατσαροῦ (δημιουργήματα τῆς ὁποῖας εἶναι ἐλα τὰ ποιήματα, τὰ σκέτς κλπ.) καὶ τὴν Παιδοκόμον 'Αδελφὴν Μένην

«Ζήτω ὁ 'Ελληνικὸς 'Ερυθρὸς Σταυρὸς!»

'Ἐνα σκέτς

Ουτ'άκογλου, οί όποίος, ώς είπεν, 6 χρόνια τώρα άφοσιώνουν όλη την άγάπη τους στα παιδιά και εύχαριστίες εις τον μη δυνθέντα να παραστή Πρόεδρον τής Στέγης κ. Κ. Παπαδημητρίου δια τας ύπερ των μικρών συνεχείς φροντίδας του. Όμίλησε κατόπιν ο Πρόεδρος του Ε.Ε.Σ. Κ. Γεωργακόπουλος εξάρας την επιτυχίαν του υπό τής Στέγης εκτελεσθέντος έργου, η όποία όφείλεται, ώς είπεν, εις τό ενδιαφέρον και την ικανότητα τής δος Κατσαρού και τής 'Αδελφής Μένης, καθώς και εις την καθημερινήν παρακολούθησιν των κυριών τής 'Εφορείας

ΟΙΚΟΙ ΝΟΣΗΛΕΙΑ

Ο 'Ελληνικός 'Ερυθρός Σταυρός εξεπαίδευσε νέα στελέχη Διδασκυσών 'Εθελοντών 'Αθηνών και 'Επισκεπτριών δια την διδασκαλίαν του μαθήματος των Πρώτων Βοηθειών.

*

ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΔΙΔΑΣΚΟΥΣΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ Ε.Ε.Σ.

Τόν μήνα 'Οκτώβριον άπεστάλησαν εκ τής Κεντρικής Διοικήσεως Ε.Ε.Σ. 4 Διδάσκουσαι Διπλ) χοι 'Αδελφαι του Ε.Ε.Σ. : εις Βόλον η Δις 'Ελλη Γιαγμουρίδου, εις Δράμαν η Δις 'Ελισάβετ Γεωργακοπούλου, εις Γρεβενά η Δις 'Ιφιγένεια Ντομάνη και εις Σπάρτην η Δις Θεοπία Μιχαλά δια την εκπαίδευσιν νέων τάξεων 'Εθελοντών 'Αδελφών.

Αί έν λόγω 'Αδελφαι διδάσκουν ήδη τό μάθημα τούτο εις διαφόρους πόλεις και χωρία.

Τά μαθήματα τής Οίκοι Νοσηλείας ήτοι, Περιποίησης άσθενοϋς, Φροντίς Μητρών και βρέφους ώς και αι Πρωται Βοήθειαι διδάσκονται κατά την περίοδον αυτήν εις 'Αθήνας, Θεσνίκην, Πάτρας, Πύργου, Νάξου και Σάμου εις τό Κοινό, εις μαθητάς και μαθητριάς Γυμνασιών και άλλων Σχολών και ιδρυμάτων, ώς και εις άγροτονεάνιδας του 'Υπουργείου Γεωργίας.

*

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΕΚΔΡΟΜΗ ΑΔΕΛΦΩΝ ΕΙΣ ΚΡΗΤΗΝ

Μαθήτριάς τής Σχολής Νοσοκόμων και 'Επισκεπτριών 'Αδελφών, του Ε.Ε.Σ. μετά τής Διευθυνούσης τής 'Υποδιευθυνούσης και Διδασκαλισσών εξέδραμον την 9 'Οκτωβρίου εις Κρήτην δια να επικοινωνήσουν με τας εκεί Διπλωματούχους 'Εθελοντάς, να επισκεφθούν τά Παραρτήματα του 'Ελληνικού 'Ερυθρού Σταυρού, συνάμα δε τας αρχαιότητας και τας γραφικότητας τής μεγαλονήσου.

'Αντ. Βλαχούτσικου, Είρ. Χρυσάνθου, 'Ελένης Πετρακοπούλου, Πόλ. Σπανολιού και Νικ. 'Αντωνάκη και εύχηθεις εις τούς μικρούς να γίνουν χρήσιμα μέλη τής Κοινωνίας.

'Επηκολούθησαν άποχαιρετιστήρια τραγούδια και η ώραία τελετή έκλεισεν με διανομήν χρησίμων δωρων εις τ' άπερχόμενα παιδιά.

Την επομένην τά παιδιά που έφυγαν από την Στέγην, κατέθεσαν στέφανον πρό τής προτομής του 'Ιδρυτού αυτής Θ. Πετρακοπούλου.

Εις τό προσεχές τεϋχος θα δημοσιεύσωμεν έντυπώσεις από την έκδρομήν τελειοφοίτου τής τάξεως 1965 - 1968 β'.

*

ΠΡΩΤΑΙ ΒΟΗΘΕΙΑΙ

Ο Σταθμός Πρώτων Βοηθειών του 'Ελληνικού 'Ερυθρού Σταυρού έξυτηρέτησε δια των διαφόρων 'Υπηρεσιών του κατά τον λήξαντα μήνα Σεπτέμβριον 10.443 άσθενείς και τραυματίας, εκ των όποιων 1.146 περιπτώσεις ήσφαλισμένων Ι.Κ.Α.

Οί έξυτηρηθέντες κατά κατηγορίας έχουν ώς εξής :

- α) Τραύματα, κατάγματα 4.975
- β) Παθολογικά νοσήματα 3.599
- γ) Λοιπαι περιπτώσεις (δηλητηριάσεις έγκαύματα κ.λ.π.) 1.869

Χαρακτηριστικά περιπτώσεις	
Δηλητηριάσεις τροφικάι, φαρμακευτικάι	118
Καρδιολογικά νοσήματα	375
Λοιμώδη νοσήματα	24
'Εγκαύματα	172
Μέθη	56
'Ηλεκτροπληξία	8

Παροχή δια του άσυρμάτου ιατρικών οδηγιών εις πομπούρα πλοία δι' άσθενοϋντα μέλη των πληρωμάτων των 47

Τό Κέντρον Αιμοδοσίας του Ε.Ε.Σ. παρέσχε δωρεάν δι' άπόρους φιάλας αίματος 243

*

ΧΡΗΜΑΤΙΚΑΙ ΕΙΣΦΟΡΑΙ Β' ΥΠΕΡ Ε.Ε.Σ. και ΑΠΟΡΟΝ

1) Τό Δημ. Σχολ. 'Αγ. Παρασκευής Λοκρίδος δρχ. 100 ύπερ του Ε.Ε.Σ., 2) Τό Δημ. Σχολ. Μάζης Σελίνου Χανίων δρχ. 254 ύπερ του Ε.Ε.Σ., 3) Τό 1ον Δημ. Σχολ. Παλ. Ψυχικού δρχ. 2.730

ύπερ του Ε.Ε.Σ., 4) Τό 4ον Δημ. Σχολ. Κατερίνης δρχ. 510 ύπερ του Ε.Ε.Σ., 5) Τό 1ον Δημ. Σχολ. Νικησιανής Καβάλας δρχ. 210 εις άπορον οικογένειαν, 6) Τό 2ον Δημ. Σχολ. Κύμης δρχ 950 εις πυροπαθή οικογένειαν, 7) Τό 1ον Δημ. Σχολ. Νικησιανής δρχ. 165,50 εις τον άσθενοϋντα μικρόν Νικ. Τσαμπουσιάδη.

*

ΑΙ ΥΙΟΘΕΣΙΑΙ ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ (μέσω Ε.Ε.Σ.Ν.)

Α' ΑΘΗΝΑΙ : 1) Τό 'Αρσάκειον Γυμν. Θηλ. Ψυχικού είδη βοήθειας εις Δημ. Σχολ. 'Αετού Φιλιατών, Λαλίτης 'Ιωαννίνων και Δομνίστης Εύρυτανίας, 2) Τό Ε' Γυμν. Θηλ. 'Αθηνών είδη βοήθειας εις Δημ. Σχολ. Φράξου, 'Αρίστης, Λωτιανών 'Ιωαννίνων και Οικοτροφείου Γυμν. Δομνίστης Εύρυτανίας, 3) Τό ΙΒ' Γυμν. Θηλ. 'Αθηνών ανά 1 σχολ. Φαρμακείον εις Δημ. Σχολ. 'Αγ. Παρασκευής, 'Αρίστης Κονίτσης, Γρανιτοπούλου, Φωτεινού Παγωνίου, Σμυρτιας, Κάτω Βερενίκης 'Ιωαννίνων, Δάφνης Φιλιατών, και Κυπαρισίου Γρεβενών και Μπακείων Κυκλός και είδη βοήθειας εις Δημ. Σχολ. Κεφαλοχωρίου, Διλόφου Φιλιατών και Πανοράματος Γρεβενών, 4) Τό Θ' Γυμν. 'Αρρ. 'Αθηνών είδη βοήθειας εις Δημ. Σχολ. Φράξου Πρωμάτων 'Ιωαννίνων, 5) Τό Δ' Γυμν. Θηλ. 'Αθηνών είδη βοήθειας εις Δημ. Σχολ. Νευροκοπίου, 'Εξοχής, Μικροκλεισούρας Δράμας, Λακκιωμάτων Καστοριάς, Φουρνά Εύρυτανίας και Ραφταναίων 'Ιωαννίνων, 6) Τό Β' Γυμν. 'Αρρ. 'Αθηνών είδη βοήθειας εις Δημ. Σχολ. Δικαστρου Φθιώτιδος, 7) Τό Θ' Γυμν. Θηλ. 'Αθηνών είδη βοήθειας εις Δημ. Σχολ. Κυδωνιάς Ναυπακτίας, 8) Τό ΙΓ' Γυμν. Θηλ. 'Αθηνών, τάξις δ', είδη βοήθειας εις Δημ. Σχολ. Μολόχας Εύρυτανίας.

(Συνεχίζεται)

ΛΑΟΓΡΑΦΙΑ

Ο ΓΕΡΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΤΡΙΑ ΑΔΕΛΦΙΑ

ΜΙΑ ΦΟΡΑ ήταν τρία αδέρφια και κίνησαν να πάν στα ξένα, για να βροϋν δουλειά.

Στό δρόμο που πήγαιναν έφτασαν σε μιάν έρημιά και κάθησαν σε μιá βρύση κοντά να φάνε και να ξεκουραστοϋνε.

'Εκει που έτρωγαν, βλέπουν κ' έρχεται ένας γέρος με τό μπαστουνάκι του και τούς χαιρετά :

—'Ωρα καλή, παλληκάρια.

— Πολλά τά έτη, παππούλη, του είπαν εκείνα και τό μικρότερο έκοψε ένα κομμάτι ψωμί και του είπε :

— Κάθησε, παππούλη, και να λιγάκι ψωμί να φάς.

Ο γέρος πήρε τό ψωμί και κάθησε. 'Εκει στην έρημιά ήταν πλήθος κοράκια. Λέει ο γέρος του μεγαλύτερου παιδιού.

— Τι θα ήθελες, παιδί μου, να έχης εδώ στον κόσμο που βρίσκεσαι;

— Θα ήθελα, του λέει, όλα αυτά τά κοράκια να ήταν πρόβατα και να ήταν δικά μου.

— Καλά, λέει ο γέρος. 'Αν όμως έρχόταν κανένας φτωχός και σου ζητούσε λίγο γάλα, θα του έδινες, άμα ειχες τόσα πρόβατα;

— Θα του έδινα, λέει τό παιδί, ό,τι ήθελε, γάλα, τυρί, μυτζήθρα, ό,τι ήθελε.

Τάπ, χτυπάει ο γέρος τό ραβδί του στη γή κ' έγιναν τά κοράκια πρόβατα. 'Ασπρισεν ο τόπος απ' τά πρόβατα.

Σηκώθηκε αυτός, μάζεψε τά πρόβατα, απόμεινεν εκεί.

Οί άλλοι δυο με τό γέρο πήραν πάλι τό δρόμο. Πήγαν, πήγαν, έφτασαν σ' ένα λόγγο.

Ρωτάει τώρα ο γέρος τό δεύτερο :

— Τι θα ήθελες εσύ, παιδί μου, να έχης εδώ στον κόσμο που είσαι;

— Εγώ θα ήθελα, παππούλη, όλα αυτά τά πουρνάρια να γίνουν έλιές και να είναι όλες δικές μου, είπε τό παιδί.

— Καλά, του λέει ο γέρος, άφου θα έχης τόσο λάδι, θα δίνης και κανενός φτωχού;

— Θα δίνω, του λέει.

Τάπ, χτυπάει ο γέρος τό ραβδί του στη γή και τά πουρνάρια έγιναν στη στιγμή έλιές. Και τό παιδί αυτό απόμεινε εκεί κ' έκανε μαγαζιά, γέμιζε τά βαρέλια λάδι και τά φόρτωνε στα καράβια.

Ο μικρότερος ο αδερφός απόμεινε μονάχος με τό γέρο και πήραν πάλι τό δρόμο. Σάν έφτασαν σ' ένα σταυροδρόμι, κάθησαν στη βρύση που ήταν εκεί, για να ξεκουραστοϋν.

Λέει ο γέρος του παιδιού :

— 'Αμ' δε ζητάς κ' εσύ τίποτε;

— Εγώ, παππούλη, θα ήθελα απ' αυτή τη βρύση να τρέχη μέλι.

— Και θα δίνης στους φτωχούς μέλι, άμα σου ζητοϋν;

— Θα δίνω.

Χτυπά ο γέρος τό ραβδί του στη γή και άμέσως άρχισε να τρέχη μέλι από τη βρύση. Απόμεινε και τό παιδί στο σταυροδρόμι, πουλούσε μέλι και μοίραζε και στους φτωχούς τούς στρατοκόπους.

Ο γέρος έφυγε, πήγε στη δουλειά του.

Σάν πέρασε κάμποσος καιρός, τό παιδί άφηκεν έναν ύπηρέτη στη βρύση, να μοιράζει μέλι κι αυτός ξεκίνησε να πάη να ιδή τ' αδέρφια του, γιατί τά επεθύμησε.

'Εκει που πήγαινε, κοιτάζει για έλιές, βλέπει ένα λόγγο από πουρνάρια. Πάει παρέκει, κοιτάζει για πρόβατα, βλέπει κοράκια κι ούτε λαδά ούτε τσέλιγκα.

Κει που στεκόταν κι άπορούσε, βλέπει κ' έρχεται πάλι ο γέρος εκείνος και του λέει :

— Είδες; 'Ο,τι είπαν τ' αδέρφια σου δεν τό έκαμαν. Δεν έδιναν στους φτωχούς από τά καλά που τους έχάρισα. Γι' αυτό κ' εγώ τους πήρα πίσω τις έλιές και τά πρόβατα. Σϋ όμως στάθηκες καλός και να έχης την εύχή μου.

Και πριν τελειώση τό λόγο του, ο γέρος έγινε άφαντος.

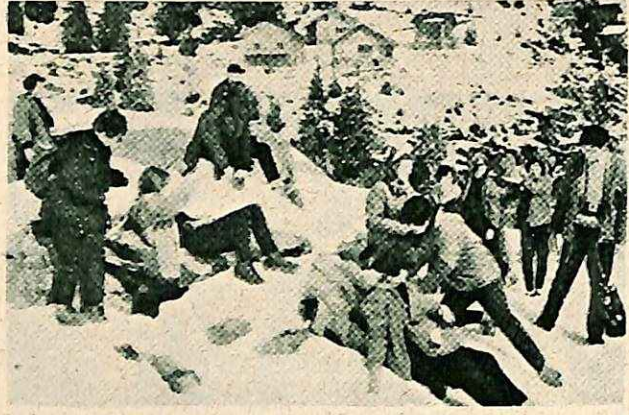

(Από τά «ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ», έκδογή Γ. Α. ΜΕΓΑ, υπό έπιμελέση και είς Γ' έκδοσιν του όπισθ Ι. Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΥ & Σίας. Σχέδια Θ. ΚΟΝΤΟΓΑΟΥ και Ρ. ΚΟΥΣΙΑΗ).

ΕΡΥΘΡΟΣΤΑΥΡΙΚΑ ΝΕΑ ΑΠ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΤΟ «ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΩΝ ΜΕΤΑΛΛΙΩΝ» και ο ΑΓΓΛΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

Για την καλή και θετική χρησιμοποίησή του έλευθέρου διαθέσιμου χρόνου των νέων ενδιαφέρθηκε στον χώρο της Μεγάλης Βρεταννίας και της Κοινοπολιτείας το «Πρόγραμμα των μεταλλίων», οργάνωση που όφειλε την λειτουργία της στην πρωτοβουλία του Λουκά του Έδιμβουργου. Η οργάνωση αυτή εκάλυψε τον Έρυθρο Σταυρό της Μεγάλης Βρεταννίας

Νέοι Άγγλοι του τμήματος «περιπετειών» επιχειρούν ταξίδι στην Έλβετία. Έδω ξεκουράζονται σε κάποιο χιονισμένο χωριό. Τα αγόρια αυτά και τα κορίτσια φιλοδοξούν να κερδίσουν άργυρά και χρυσά βραβεία.

και διάφορες ενώσεις νεολαίας να στελεχώσουν το πρόγραμμα αυτό σε ώριμες περιοχές. Καθώς πρόκειται για κάτι καινούριο, η νεολαία εφάνερωσε για το σχέδιο θερμόν ενδιαφέρον.

Βασική αρχή για την ανάπτυξη της νεανικής αυτής δράσεως είναι ο συνδυασμός της αυτοπεποιθήσεως που γεννά η υπερίσχυση φυσικών εμποδίων, και το πνεύμα της κοινωνικής αλληλεγγύης, της φιλαλληλίας, της ύπηρεσίας προς τον συνάνθρωπο. Το «Πρόγραμμα»

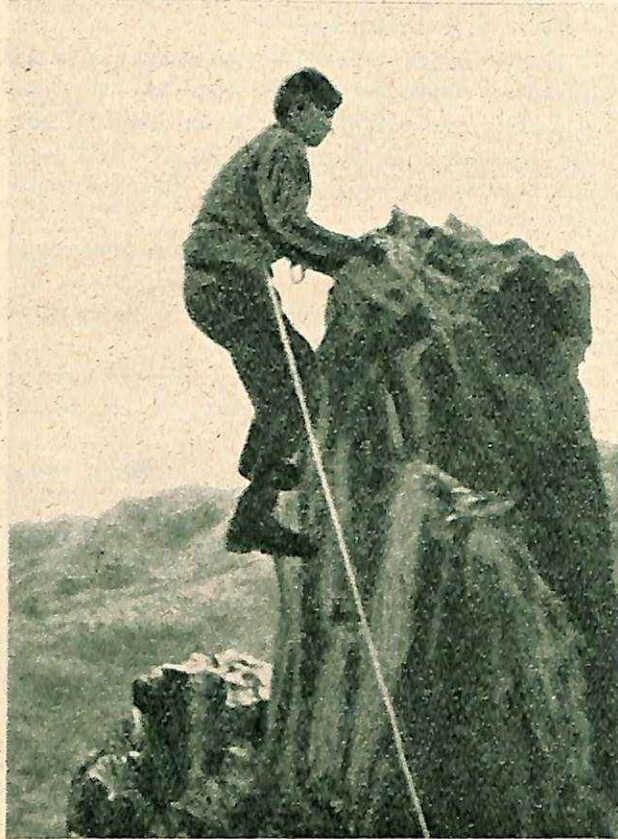
Πλησιάζοντας στο τέρας...

προσρίζεται για νέους και νέες από 14 έως 20 χρόνων. Τρία στάδια αντιστοιχούν σε τρεις βραβεύσεις: μέταλλο γάλκινο, μέταλλο άσημενο και χρυσό μέταλλο. Το κάθε στάδιο περιλαμβάνει τέσσερα τμήματα που απλώνονται σε πολλά πεδία: αλληλοβοήθεια, ασχολίες και ενδιαφέροντα, αποστολές και

περιπέτειες και τέλος φυσικές ικανότητες για τα αγόρια) και προετοιμασία για τη ζωή (για τα κορίτσια).

Το τμήμα «Αλληλοβοήθεια» έχει τον προορισμό να εγκαρδιώνει τους νέους να νοιώσουν πως ως μέλη της Κοινότητας, έχουν αντίκρου στους άλλους ώριμες υποχρεώσεις. Ανταποκρίνονται σ' αυτές προσφέροντας στο πρακτικό πεδίο, ύπηρεσίες για τις οποίες επέρασαν από τη σχετική προπαιδεία (πρώτες βοήθειες, κοινωνική εργασία, φροντίδα για το παιδί, κ. ά.).

Το τμήμα «Ασχολίες και ενδιαφέροντα» αποτελεί

Η ορειβασία αποτελεί και αυτή μέρος του «Προγράμματος των μεταλλίων». Ο νεαρός αυτός Έρυθροσταυρίτης φθάνει έδω στο κορύφωμα της προσπάθειάς του και ασφαλώς θα κερδίσει το χρυσό μέταλλο. Η εικόνα παριστάνει τοπίο του εθνικού δρυμού της Σνοουντόνια στην Ουαλλία.

ένα είδος κέντρισμα για την ανακάλυψη και την ανάπτυξη των ενδιαφερόντων και των ικανότητων του καθενός. Ενθαρρύνει τον ζήλο και την προσπάθεια που καταβάλλει ο νέος προς κάποιον ώριμο σκοπό: μουσική, ξυλογλυπτική, αστρονομία, κατασκευή μικρών προτύπων και προσπλασμάτων, ιστιοπλοία καθώς επίσης φωτογραφία, οδηγία και συντήρησης άμαξιού, άκονα και ή άσκησης της δημοσίας ομίλιας, τόσο χρήσιμη για την διάδοσι του ενδιαφέροντος για κοινωφελείς σκοπούς π.χ. για το έργο του Έρυθρου Σταυρού, καθώς και μαθήματα δραματικής τέχνης και κατασκευής παιχνιδιών από ύφασμα κλπ. κλπ.

Ιδιαίτερα έλκυστικό είναι το έργο του τμήματος

«έκστρατείες και περιπέτειες», που ενοεί το πνεύμα της πρωτοπορίας ιδίως στα αγόρια και απλώνεται από τη γνώσι των χαρτών έως τις πορείες στο ύπαιθρο, τα αθλήματα ποδηλάτου, χιονοδρομίας κ. ά.

Για τα κορίτσια η εξάσκηση είναι ολιγότερο κοινωφελής, αν και αυτά μαθαίνουν ποδήλατο, κατατοπίζονται γύρω από την οργάνωση καταστηρώσεων

Οι έθελοντες από τις σκανδιναβικές χώρες που ακολουθούν τα ειδικά φροντιστηριακά μαθήματα στη Στοκχόλμη.

και ομαδικών περιηγήσεων με ώριμο σκοπό: λ.χ. επισκέψεις ναών ή γεωλογική μελέτη.

Μια ομάδα εξαξίδεψε στην Έλβετία για βοτανικές μελέτες και ορειβασία με την προοπτική του «χρυσού μεταλλίου» που χορηγείται στην «περιπέτεια».

Ακολουθούν το τμήμα «Φυσικές ικανότητες» και το τμήμα «Προετοιμασία για τη ζωή». Τέλος η εφαρμογή του «Προγράμματος των μεταλλίων» απέδωσε θετικά αποτελέσματα: Ο Έρυθρος Σταυρός της Μεγ. Βρεταννίας πιστεύει πως η ποιικιλία των θεμάτων βοηθεί τους νέους να παίρουν επάνω τους μεγαλύτερη εθύνη τόσο στους κόλπους του Έρυθρου Σταυρού όσο και μέσα στην κοινωνία γενικά.

*

ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΣΚΑΝΔΙΝΑΒΩΝ ΕΡΥΘΡΟΣΤΑΥΡΙΤΩΝ

Οι Έρυθροι Σταυροί των σκανδιναβικών χωρών οργάνωσαν αποστολή Έρυθροσταυριτών για κάποια αφρικανική χώρα. Οι νέοι και νέες που εδήλωσαν συμμετοχή ακολουθούν τώρα ιδιαίτερα μαθήματα στη Στοκχόλμη. Προέχονται κυρίως από τη Φινλανδία, τη Νορβηγία και τη Σουηδία. Για να προετοιμασθή το πεδίο δράσεως στη μακρινή χώρα, ο Έρυθρος Σταυρός έστειλε κατά σειρά δυο Φινλανδές νοσοκόμες που συνεργάστηκαν με τον Έρ. Σταυρό της χώρας αυτής για την κατάστρωση του σχεδίου βοήθειας. Η κατάρτιση των έθελοντών αρχικά έλαβε ολόκληρο κύκλο διαφωτισμού των ιθαγενών, από την εξέγηση του τι είναι η υγεία και η ασθένεια έως την

υπόδειξι του τρόπου που πρέπει να πλένουν τα χέρια τους.

*

ΤΑ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΙΤΑΛΙΚΟΥ Ε.Σ.Ν.

Ο Ιταλικός Έρυθρος Σταυρός Νεότητος έτύπωσε εξήντα δύο χιλιάδες ημερολόγια, επάνω στα οποία αναγράφονται οι θεμελιακές αρχές του Έρυθρου Σταυρού με κόκκινα και μαύρα γράμματα. Τα ημερολόγια αυτά εμοιράσθηκαν δωρεάν στα δημόσια και ιδιωτικά σχολεία. Η έξοχη, που έγινε με την έγκριση του Υπουργείου της Παιδείας, εχρησιάστηκε ένα μήνα και πραγματοποιήθηκε από μέλη του Έ. Σταυρού Νεότητος. Το γεγονός ότι η οργάνωση αυτή έλαβε ένα σωρό αιτήσεις για να στείλη συμπληρωματικά ημερολόγια, μαρτυρεί πόσο σκόπιμη και ωφέλιμη εστάθηκε αυτή η πρωτοβουλία, που σκοπόν έχει το «έξπνημα του ενδιαφέροντος των μαθητών για τα ανθρωπιστικά ιδανικά».

*

ΟΙ ΣΕΙΣΜΟΙ ΤΟΥ ΙΡΑΝ

Χάρη στην αποτελεσματική δράση του Ιρανικού Έρυθρου Λέοντος και Ηλίου (το αντίστοιχο του ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ) η πρώτη φάσις περιθάλψεως των θυμάτων των σεισμών του Κλονασαν έληξε και οι άστεγοι πρόσφυγες έχουν ικανοποιητικώς στεγασθή για τον χειμώνα, ο οποίος είναι πολύ βαρύς σ' αυτή την βορειοανατολική περιοχή της χώρας.

Ο Αντιπρόσωπος του Συνδέσμου Έρυθρών Σταυρών ανέφερε ότι η καταστροφή που έζησε μίαν έκτασι 2.000 τετρ. χιλιομέτρων, έπροξένησε 9.600 θανάτους, 7000 τραυματισμούς (έξ ών 1.200 έτηνον νοσοκομειακής περιθάλψεως) και κατέστησεν άστεγους 75.000 κατοίκους.

Οι άστεγοι παραμένουν πλησίον των καταστραφέντων χωριών των για την συγκομιδή των καλλιεργειών, οι οποίες δέν υπέστησαν μεγάλες ζημιές.

Ο Ιρανικός Έρυθρος Λέων και Ηλιος εξέφρασε την εθνωμοσύνη του για την γενναία βοήθειαν που του παρέσχον άδελφοί Οργανισμοί, μεταξύ των οποίων συγκαταλέγεται και ο Έλληνικός Έρυθρος Σταυρός, που μόλις έλαβε γνώση της θεομηρίας έσπευσε ν' αποστείλ ης Τυχεράνην φάρμακα, κληνοσκεπάσματα και ιματισμών βάρους 7452 κιλών, συνολικής δέ αξίας 2.281.550. δραχ.

Η μεταφορά έγένετο διά της προθέμου συμπαραστάσεως των αεροπορικών εταιριών Αίο Φράνς, Καντάς, Κά-Έλ-Έμ και Σαμπέρα δωρεάν, έξοφασθείσης ούτω της έγκαιρου παραλαβής των εφοδίων υπό των σεισμοπλήκτων. Επίσης σημαντικην ποσότητα κληνοσκεπασμάτων, κονσερβών κρέατος, φαρμάκων και σιτηνών εδώρησεν αυτοίς η Έλληνική Κοβέρνησις, φροντίδι δέ του Έλληνικού Έρυθρου Σταυρού πραγματοποιήθη ήδη η πρώτη αποστολή. Η δευτέρα θα γίνη τάχιιστα.

(Συνέχεια στην σελίδα 28)

Ο ΖΩΔΙΑΚΟΣ ΚΥΚΛΟΣ

Διά να χαρή κανείς το μεγαλοπρεπές θέαμα του ούρανοῦ και να προσδιορίζη κάθε ἀστέρα και ιδιαίτέρως τους πλανήτας, πρέπει να μάθη ποιὰ είναι τὰ 12 Ζ δια. Τὰ ζώδια ἢ ζωδιακοὶ ἀστερισμοὶ εἶναι δώδεκα και καθένα ἔχει ἑκαστω οὐρανίαν 30 μοιρῶν και ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὴν διάρκειαν ἑνὸς μηνός. Τὸ μηνιαῖον χρονικὸν διάστημα, κατὰ τὸ ὁποῖον τὸ ζώδιον ἀνατέλλει μαζί με τὸν ἥλιον ἢ μᾶλλον ὁ ἥλιος ἀνατέλλει συγχρόνως με τὸ ζώδιον, καλεῖται περίοδος τοῦ ζωδίου. Πρέπει ν' ἀπιστηθῆσι κανεὶς τὰ ὀνόματα τῶν ζωδίων, αὐτὸ δὲ διενκολύνεται ἂν τὰ προφέρῃ τρία - τρία, π.χ. : Κριός, Ταῦρος, Λίδουμοι — Καρκίνος, Λέων, Παρθένος — Ζυγός, Σκορπιός, Τοξότης — Αἰγώκερος, Ὑδροχόος, Ἰχθύες. Αὐτὰ κινεῖνται εἰς τὴν Ἐκλειπτικὴν, δηλαδή εἰς τὸν δρόμον πὸ ἀκολουθεῖ εἰς τὸν οὐρανὸν ὁ ἥλιος ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς του μέχρι τῆς δύσεως. Ἡ σειρά των καθορίζεται ἀπὸ τὸ ἑαρινὸν σημεῖον τοῦ οὐρανοῦ, ἢτοι ὅταν ἡ ἡμέρα γίνεται ἴση με τὴν νύκτα. Ἔτσι ὁ Κριός ἀρχίζει νὰ ἀνατέλλῃ μαζί με τὸν ἥλιον τὴν 21 Μαρτίου, ὁ Ταῦρος τὴν 20 Ἀπριλίου κ.ο.κ. Δηλαδή ἀνέτελλον εἰς αὐτὰς τὰς περιόδους κατὰ τὸ 150 π.Χ., τότε πὸ τὰ προσδιώρισεν ὁ μέγας Ἕλληρ ἀστρονόμος Ἰππάρχος, ὁ θεμελιωτὴς τῆς Ἀστρονομικῆς Ἐπιστήμης.

Ἀπὸ τὴν παλαιὰν ἐποχὴν οἱ ἄνθρωποι ὄλον τῶν λαῶν τῆς γῆς ἐπίστευον ὅτι κάθε γεγονός τῆς ζωῆς μας ἐπηρεάζεται ἀπὸ τὴν θέσιν τῶν ἀστρῶν κατὰ τὴν στιγμήν πὸ συμβαίνει τὸ γεγονός τοῦτο. Ἰδιαίτερος ἐπίστευον ὅτι ἡ σύμπτωση τῆς γεννήσεως ἑκάστου ἀνθρώπου με τὴν περίοδον ἑνὸς ζωδιακοῦ ἀστερισμοῦ προσδιορίζει κατὰ ὀρισμένον τρόπον τὴν τύχην τοῦ ἀνθρώπου. Λόγω τῶν προλήψεων — και οἱ ἄνθρωποι ἦσαν ἀνεκαθεν γεμάτοι προλήψεις — ἤθελαν νὰ μάθουν ἀπὸ τοὺς μάντις και τοὺς ἀστρολόγους, τί γνώμην ἔχον διὰ τὴν ἐπιρροὴν τῶν ἀστρῶν εἰς τὴν ἰδικὴν των τύχην. Αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον οἱ ἀστρολόγοι ἦσαν ἀναριθμητοὶ και εἰς τὴν παλαιὰν ἐποχὴν και εἰς ὅλας τὰς

μεταγενεστέραις και τὰ βιβλία των πολυάριθμα και περιζήτητα. Τὰς προλήψεις αὐτὰς ἐξακολουθοῦν νὰ τὰς ἔχον οἱ ἄνθρωποι και σήμερα. Τὸ διαπιστώνει κανεὶς εὐκολα ἀπὸ πολλὰς ἐφημερίδας, αἱ ὁποῖαι ἔχον καθιερώσει ἰδιαίτερας στήλας, εἰς τὰς ὁποῖαι καθημερινῶς εἰδικοί συντάκται των προλέγουσ τὴν τύχην τῶν γεννηθέντων κατὰ τὴν χρονικὴν περίοδον τοῦ ζωδίου τῆς ἐποχῆς. Αὐτὴν τὴν ἐννοίαν ἔχον και αἱ προφητεῖαι τοῦ Καζαμία διὰ τὰ μέλλοντα νὰ συμβοῦν εἰς ἑκαστον τέταρτον τῆς Σελήνης, βροχαί, χιόνες, ἐκτροχιάσεις ἀμαξοστοιχιῶν, θάνατοι διασήμων ἀνδρῶν κλπ.

Τὰ ζώδια ἀποτελοῦν βοθητικὰ στοιχεῖα δι' ἕνα παρατηρητὴν τοῦ οὐρανοῦ, ἀφοῦ με τὴν γνωστὴν θέσιν και τὴν σειράν των διενκολύνουν τὸν προσανατολισμὸν και προδίδουν τὴν παρουσίαν πληθίων των κάθε νέου ἀστερός, ὅπως εἶναι οἱ πλανῆται.

Κάθε βράδν εἰς μίαν ὀρισμένην στιγμήν φαίνονται εἰς τὸν οὐρανὸν συγχρόνως ἕξ ζώδια, τὸ ἐν συνέχεια τοῦ ἄλλου εἰς τὴν ζώνην τῆς ἐκλειπτικῆς. Ὅταν τώρα τὸν Νοέμβριον κατὰ τὰς 8 μ.μ. ἀνέρχεται κάπως ὑψηλὰ εἰς τὴν Ἀνατολὴν ὁ Κριός,

ἔχον ἤδη ἀνατελεῖ πρὸ αὐτοῦ κατὰ σειράν τὰ ἕξ προηγούμενα ζώδια, ἢτοι : Ζυγός, Σκορπιός, Τοξότης, Αἰγώκερος, Ὑδροχόος, Ἰχθύες. Ἐκ τούτων τὰ δύο πρῶτα ἔχον κατέλθει χαμηλὰ εἰς τὸν ὀρίζοντα πρὸς τὴν Δύσιν και εἶναι δυσδιάκριτα, πρὸ πάντων εἰς τὰς πόλεις, πὸ ὑπάρχον πολλὰ φῶτα και ἐμποδίζον τὴν διεύγειαν τοῦ οὐρανοῦ με τὸ διάχυτον ἐπίγειον φῶς των. Με τὸ πρῶτον σκότος κατὰ τὸν Νοέμβριον ἀνατέλλει τὸ ζώδιον τῶν Ἰχθύων μαζί με τὸ τετράγωνον τοῦ Πηγάσου. Ἀλλὰ πρὶν ἀκόμη σκοτεινιάσῃ φαίνεται πρὸς τὰ Ἀντικὰ ὁ λαμπρότερος ἀστὴρ τοῦ οὐρανοῦ, ὁ πλανήτης Ἀφροδίτη (Ἀποσπερίτης). Εἰς τὰς 11 Νοεμβρίου ἢ Ἀφροδίτη εὐρίσκειται εἰς τὸ ζώδιον τοῦ Τοξότη. Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ μηνός ἢ Ἀφροδίτη εἶναι ὄρατὴ ἐπὶ μίαν ἕως δύο ὥρας περιεργίου.

Ἐπίσης ὀλόκληρον τὸν Νοέμβριον δύναται κανεὶς νὰ παρατηρῇ τὸν λαμπρὸν πλανῆτην Κρόνον πλησίον τοῦ Κριοῦ ἀπὸ τῆς ἐσπέρας μέχρι τῶν τελευταίων ὥρῶν τῆς νυκτός. Ὁ οὐρανὸς τοῦ Νοεμβρίου στολίζεται με τὸ πρῶτον σκοτάδι ἀπὸ τοὺς τέσσαρας λαμπροὺς ἀπλανεῖς

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΤΟΠΙΑ

Τὸ Ζεμενὸ Κορινθίας

ἀστέρας πὸν εὐρίσκονται ὑψηλὰ : Πρὸς ΒΑ ἢ Αἶξ τοῦ Ἡνώχου, πρὸς Α ὁ Λαμπαδίας τοῦ Ταύρου, πρὸς ΒΔ ὑψηλὰ ὁ Βέγας τῆς Δύρας πλησίον τοῦ ἀστερισμοῦ τοῦ Κόκκου πὸν φαίνεται ὡς μισὸς σταυρός, και πρὸς Δ ὁ Ἀετὸς τοῦ Ἀντινόου, ὁ ὁποῖος εἶναι περισσότερο γνωστὸς με τὸ Ἀραβικὸν του ὄνομα Ἀλταίρ.

Ἄν σηκωθῇ κανεὶς πρῶτ, πρὶν ἀπὸ τὸ λυκανεῖς, θὰ ἴδῃ χαμηλὰ πρὸς Α μεταξὺ τῶν ζωδίων τοῦ Λέοντος και τῆς Παρθένου τὸν λαμπρὸν ἐρυθρὸν πλανῆτην Ἀρη και λίγο πὸ κάτω ἀπὸ αὐτόν, τὸν ἀκόμη λαμπρότερον πλανῆτην Δία. Βραδύτερον θὰ ἀλλάξουν θέσιν και εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνός ὁ Ζεὺς θὰ προπορεύεται ἀπὸ τὸν Ἀρη. Ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς δύο αὐτοὺς πλανῆτας θὰ ἴδῃ κανεὶς και μερικὸν λαμπροὺς ἀπλανεῖς : Εἰς τὴν κορυφὴν τῆς Ἀνατολῆς λάμπουν ὁ ἕνας διπλα εἰς τὸν ἄλλον οἱ Δίδυμοι, ὁ Κάστορ και ὁ Πολυδεύκης. Δεξιὰ, χαμηλότερα, καταναίει τὸ στερέωμα πρὸς τὰ ΒΑ ὁ κνηγὸς Ὁρίων με τὸ τεράστιον σύμπλεγμα του, τὸ τετράπλευρον μέσα εἰς τὸ ὁποῖον περικλείεται ἡ εὐθὴ γραμμὸς ζῶν τῶν τριῶν ἀστέρων, τὸ ὁποῖον ὀμοιάζει με ἄροτρον και φέρει τὴν λαϊκὴν ὀνομασίαν ἀλετροπόδα. Καί λίγο πὸ κάτω οἱ δύο λαμπροὶ σκόλοι τοῦ κνηγοῦ, ἀριστερὰ ὁ Προκύων και δεξιὰ ὁ Κύων ἢ Σείριος, ὁ λαμπρότερος ἀπὸ ὄλους τοὺς ἀπλανεῖς ἀστέρας τοῦ στερέωματος.

Τὸ πλῆθος αὐτὸ τῶν λαμπρῶν ἀστέρων δίδει ἀπάνταστον μεγαλοπρέπειαν εἰς τὸν πρῶτον οὐρανὸν τοῦ Νοεμβρίου. Ἐκτὸς ὅμως τῶν ἀπλανῶν τούτων, κατὰ τὸ πρῶτον ἡμισυ τοῦ Νοεμβρίου ἡμπορεῖ κανεὶς νὰ διακρίνῃ διὰ γυμνοῦ ὀφθαλμοῦ και τὸν πλανῆτην Ἐρμῆ πρὸς τὰ ΑΝΑ τοῦ ὀρίζοντος — Ἀνατολιονοτιοανατολικά — εἰς τὸν ἀστερισμὸν τῆς Παρθένου κατὰ τὰ χαράγματα. Τὴν 16ην Νοεμβρίου τὸ πρῶτ ἢ Σελήνη, πὸν θὰ εὐρίσκειται εἰς τὸ τελευταῖον τῆς τέταρτον, θὰ συμβαδίζῃ με τοὺς δύο λαμπροὺς πλανῆτας, τὸν Δία και τὸν Ἀρη ὀλίγον πὸ κάτω ἀπ' αὐτοὺς θὰ εἶναι και ὁ πλανῆτης Ἐρμῆς. Ἀξίζει τὸν κόπον νὰ ἐπιστήσῃ κανεὶς πρῶτ τὴν ἡμέρα ἐκείνη ἢ και τὰς προηγούμενας, διὰ νὰ ἀπολαύσῃ τὸ ὄραϊον θέαμα.

Ο ΠΑΛΑΙΟΣ

ΚΟΥΚΟΥΒΑΓΙΑ Ἡ ΦΤΕΡΩΤΗ ΓΑΤΑ

ΟΛΑ ΤΑ ΠΟΥΛΙΑ, ἂν ἐξαιρέσῃ κανεὶς πολὺ λίγα, ἀποτελοῦν πολὺτιμους φίλους γιὰ τὸν ἄνθρωπο, γιατί καταστρέφουν καθημερινῶς ἑκατομμύρια ἐντόμων και βλαβερῶν ζωοφίων. Ἀνάμεσά τους ξεχωριστὴ θέσι κατέχει ἡ γνωστὴ σὲ ὄλους μας κουκουβάγια, «ἡ γλαῦξ», κατὰ τὴν ἐπιστημονικὴ τῆς ὀνομασία. Τὸ πουλί αὐτὸ, ὅπως ξέρομε ἀπὸ τὴ μυθολογία μας, ἦταν τὸ ἱερὸ πτηνὸ τῆς Ἀθηνᾶς, τῆς θεᾶς τῆς σοφίας, και γι' αὐτὸ ἦταν ἀγαπητὸ στοὺς ἀρχαίους προγόνους μας, ἰδιαίτερος τοὺς Ἀθηναίους. Αὐτὸς εἶναι και ὁ λόγος, πὸν ἡ κουκουβάγια θεωρεῖται μέχρι σήμερα σύμβολο τῶν γραμμάτων και στολίζει τὰ μαθητικὰ πηλῆκια. Ἰδιαίτερη ἐντύπωση ἔκαναν στοὺς ἀρχαίους τὰ μεγάλα και φωτεινὰ μάτια τῆς, πὸν λάμπουν ἀκόμη και μέσα στοὺς σκοτάδι. Γι' αὐτὸ και τὴ θεὰ Ἀθηνᾶ τὴν ἔλεγε «γλαυκῶπιν», δηλαδή με μάτια μεγάλα και λαμπέρα σὰν τῆς κουκουβάγιας.

Ἡ ἐμφάνισι τῆς κουκουβάγιας ἐθεωρεῖτο ἀπὸ τοὺς ἀρχαίους ὡς «αἰσιος οἰωνός», δηλαδή καλὸ σημάδι, γιατί ἐπίστευαν πὸς ἡ ἐμφάνισι αὐτῆς ἦταν ἐνδείξις τῆς προστασίας τῆς θεᾶς Ἀθηνᾶς. Ἐνας τέτοιος «οἰωνός» ἐμφανίσθηκε τὴν παραμονὴ τῆς ναυμαχίας τῆς Σαλαμῖνος, ὅταν μίαν κουκουβάγια πῆγε και κάθισε στοὺς κατάρτι τοῦ πλοίου τοῦ Θεμιστοκλέους. Αὐτὸ γιὰ τοὺς θαλασσομάχους ἐσήμαινε ὅτι ἡ θεὰ θὰ τοὺς ἐβοηθοῦσε στὸν ἀγῶνα των ἐναντίον τῶν Περσῶν. Ἔτσι ἐπολέμησαν με περισσότερο θάρρος και μεγαλύτερη ἀνδρεία και κατέστρεψαν τελείως τὸν ἐχθρικὸ στόλο, τὸ 480 π.Χ.

Σήμερα ἐμεῖς δὲν συμπαθοῦμε τὴν κουκουβάγια, γιατί πολλοὶ θεωροῦν τὴν ἐμφάνισι τῆς ὡς κακὸ σημάδι. Πιστεύουν δηλαδή στὴν πρόληψιν, ὅτι ὅπου ἐμφανίζεται κουκουβάγια κάποιος θὰ πεθάνῃ. Εἶναι περιττὸ νὰ ποῦμε, ὅτι αὐτὸ δὲν ἔχει καμιά σχέση με τὴν πραγματικότητα.

Καμμιά φορὰ εἶναι δυνατόν νὰ ἴδῃ κανεὶς μέσα στοὺς σκοτάδι κάποια κουκουβάγια, πὸν φωσφορίζουν τὰ φτερά τῆς. Οἱ προληπτικαὶ πιστεύουν ὅτι αὐτὸ πὸν βλέπουν εἶναι φάντασμα ἢ στοιχειό, μεταμορφωμένο σὲ κουκουβάγια. Ἡ ἐξήγησι

τοῦ φαινομένου ἔχει ὡς ἐξῆς : Πολλὲς κουκουβάγιες φωλιάζουν σὲ κουφάλες δένδρων, ὅπου τὸ ξύλο σαπίζει σιγά - σιγά. Ἐπάνω στοὺς σαπισμένο ξύλο ἀναπτύσσονται χιλιάδες μήκτες πὸν φωσφορίζουν. Οἱ μήκτες αὐτοὶ κολλοῦν ἐπάνω στοὺς φτερά τῆς κουκουβάγιας, τὰ ὁποῖα ἔτσι λάμπουν μέσα στοὺς σκοτάδι.

Ἡ κουκουβάγια εἶναι νυκτόβιο πουλί. Σπανίως θὰ τὴν ἴδουμε τὴν ἡμέρα. Καὶ τοῦτο ὄχι μόνο γιατί τὸ δυνατό φῶς τοῦ ἡλίου τὴ θαμπώνει, ἀλλὰ και διότι τὰ ἐντόμα και

Μία κουκουβάγια τοῦ εἴδους Ἀθηνᾶ ἢ σκότιος — αὐτὴ κυρίως εἶναι ἡ κουκουβάγια τῆς θεᾶς Ἀθηνᾶς — κρατώντας στοὺς ράμφος τῆς ἕναν ἀρουραῖο.

τὰ ζώδια, πὸν ἀποτελοῦν τὴν τροφὴ τῆς, μονάχα τὴ νύκτα βγαίνουν. Τὴν ἡμέρα μένει κρυμμένη στὴ φωλιά τῆς, σὲ κάποια κουφάλα δέντρου, στὴς τρύπες καμπαναριῶν, ἐρειπωμένων σπιτιῶν ἢ βράχων. Ἐὰν πλησιάσετε στὴ φωλιά τῆς δὲν θὰ τὴν διακρίνετε εὐκολα. Τὸ χρῶμα τῶν φτερῶν τῆς μοιάζει τόσο πολὺ με τὸ περιβάλλον, ὅστε δὲν διακρίνεται. Ὅταν μάλιστα βρίσκεται στὴ φωλιά τῆς, ἔχει τὸ πρόσωπό τῆς γυρισμένο πρὸς τὸ βάθος, γιὰ νὰ μὴν τὴν ἐνοχλῇ τὸ φῶς. Κοιμᾶται και ξεκουράζεται. Μόλις ὅμως σκοτεινιάζει, ἡ κουκουβάγια ξυπνᾶ και ἀρχίζει τὸ κινῆσι τῆς. Θὰ ἀπορῆσετε βέβαια πὸς κατορ-

θώνει και συλλαμβάνει τὰ θύματά της μέσα στο πυκνό σκοτάδι. Πρώτα - πρώτα τὰ νυκτόβια πουλιά είναι ἐφωδιασμένα με μερικούς ἀπὸ τοὺς τελειότερους ζωϊκούς μηχανισμούς. Ἡ ὄρασίς των, 100 φορές πῦρ ἰσχυρὴ ἀπὸ τὴ δική μας, τοὺς ἐπιτρέπει νὰ διακρίνουν τὰ θύματά τους μέσα στὸ σκοτάδι, νὰ ἀποφεύγουν τὰ ἐμπόδια καὶ νὰ πετοῦν χωρὶς κανένα κίνδυνο.

Τὸ ἀνθρώπινο μάτι ἔχει δύο εἰδῶν ὄργανα. Τὸ ἓνα εἶδος μᾶς ἐπιτρέπει νὰ ἀντιλαμβάνομεθα τὸ φῶς, τὸ ἄλλο τὰ χρώματα. Τὰ μάτια τῆς κουκουβάγιας ἔχουν τὰ ἰσχυρὰ ὄργανα, πού ἀντιλαμβάνονται τὸ φῶς. Γι' αὐτὸ δέχονται πολὺ περισσότερες φωτεινὲς ἀκτίνες ἀπὸ τὸ δικό μας μάτι. Ἐπὶ πλέον τὰ μάτια τῆς εἶναι πολὺ μεγάλα, ἂν τὰ συγκρίνωμε με τὸ κεφάλι τῆς.

Ἀλλὰ δὲν στηρίζεται μόνο στὴν δξυτάτη ὄρασί τῆς ἡ κουκουβάγια. Ἐξ ἰσου ἀνεπτυγμένη εἶναι καὶ ἡ ἀκοή. Καὶ τὰ αὐτιά τῆς εἶναι πολὺ μεγάλα. Καὶ ὄχι μόνο αὐτὸ, ἀλλὰ καὶ τὰ φτερά σχηματίζουν ἓνα εἶδος γωνίου, πού συγκεντρώνει καὶ τὰ ἐλαφρότερα ἡχητικὰ κύματα καὶ τὰ κατευθύνει στὸ ἀκουστικὸ τύμπανο. Ἐτσι κατορθώνει νὰ ἐντοπίζει τὸ σημεῖο ἀπὸ τὸ ὁποῖο προέρχεται ὁ θόρυβος, νὰ ὀρᾷ πρὸς τὰ ἐκεῖ καὶ συλλαμβάνει τὸ θῦμα τῆς.

Γιὰ νὰ βεβαιωθῆ γιὰ τὴ σημασία τῆς ἀκοῆς τῆς κουκουβάγιας ἓνας φυσιοδίφης, ἔκαμε τὸ ἐξῆς πείραμα : Μέσα σὲ μιὰ ἀποθήκη μεγάλη ἔβαλε μιὰ κουκουβάγια. Ἐκλείσε ὅλες τὶς χαραμάδες, ὥστε νὰ μὴν περνᾷ μέσα οὔτε ἡ παραμικρὴ ἀκτίνα φωτός. Ἐστρωσε τὸ δάπεδο με ξηρὰ φύλλα καὶ μπῆκε μέσα κρατώντας ἓνα ποντικὸ σὲ ἓνα κλουβί. Ἀφοῦ ἔσβησε τὸ φῶς καὶ ἔγινε ἀπόλυτο σκοτάδι, ἄνοιξε τὸ κλουβί. Ἄκουσε τὸν ποντικὸ πού περπατοῦσε πάνω στὰ ξηρὰ φύλλα. Στὴ στιγμή ἔνοιωσε κάτι σὰν ἐλαφρὸ φύσημα καὶ ἀμέσως ἔγινε ἀπόλυτη σιωπή. Ἄναψε τὸ φῶς : Ἡ κουκουβάγια βρισκόταν καθισμένη σ' ἓνα ξύλο ψηλὰ καὶ κρατοῦσε στὸ ράμφος τῆς τὸν ποντικὸ! Γιὰ νὰ βεβαιωθῆ ὅτι ἡ ἀκοή βοηθεῖ τὴν κουκουβάγια στὴ σύλληψι τῆς λείας τῆς, ἔκαμε τὸ ἐξῆς πείραμα : Ἐκλείσε με λευκοπλάστῃ τὸ ἓνα αὐτὶ τῆς κουκουβάγιας καὶ ἄφησε ἓνα ποντικὸ ἐλεύθερο μέσα στὴ σκοτεινὴ ἀποθήκη. Ἡ κουκουβάγια χύμηξε νὰ τὸν ἀρπάξῃ, ἀλλὰ δὲν

τὰ κατάφερε νὰ τὸν πιάσῃ. Κι αὐτὸ ἔγινε δύο καὶ τρεῖς φορές. Ὁ ἴδιος φυσιοδίφης μᾶς ἐξηγεῖ τὴν αἰτία. Τὰ αὐτιά τῆς κουκουβάγιας, μᾶς λέει, εἶναι μακριὰ τὸ ἓνα ἀπὸ τὸ ἄλλο. Ὁ ἦχος ἀπὸ τὸ περπάτημα τοῦ ποντικὸ φθάνει στὸ ἓνα αὐτὶ γρηγορώτερα ἀπὸ τὸ ἄλλο. Αὐτὴ ἡ ἐλαχίστη διαφορά ἐπιτρέπει στὴν κουκουβάγια νὰ ἐντοπίζει τὸ θῦμα τῆς καὶ νὰ τὸ συλλαμβάνει χωρὶς ἀποτυχία.

Ὁραία, θὰ μοῦ εἰπῆτε ἴσως. Ἀλλὰ καὶ ὁ ποντικὸς ἔχει ὀξεῖα ἀκοή. Δὲν τὴν ἀκούει; Καὶ γι' αὐτὸ ἔχει προβλέψει ἡ φύσις. Τὰ φτερά τῆς κουκουβάγιας εἶναι ἀπὸ τὰ μαλακώτερα πούπουλα πού υπάρχουν, ὥστε με τὴν ἀπαλότητά τους ἐξουδετερώνουν τελείως κάθε θόρυβο. Ἐξ ἄλλου τὸ πέταγμά τῆς, εἶναι τόσο γρήγορο, ὥστε ἔχουν τὸ θῦμα τῆς ἀντιληφθῆ τὸν κίνδυνο πού τὸ ἀπειλεῖ, εἶναι πιά ἄργα.

Πολλοὶ φυσιοδίφες ἐμελέτησαν τὸ εἶδος τῆς τροφῆς τῆς κουκουβάγιας καὶ διαπίστωσαν ὅτι εἶναι, πραγματικὰ, ἓνα ἀπὸ τὰ πῦρ ὠφέλιμα πουλιά. Ἐνας ἀπ' αὐτοὺς παρακολούθησε μιὰ κουκουβάγια στὴ φωλιά τῆς μιὰ ὀλόκληρη νύχτα. Στὸ διάστημα αὐτὸ ἡ κουκουβάγια ἔφερε στὰ μικρά τῆς 15 μεγάλους ἀρουραίους. Ἐνας ἄλλος εὗρηκε στὸ στομάχι μιᾶς κουκουβάγιας 75 μεγάλες κάμπιες ἀπ' αὐτὲς πού καταστρέφουν τὰ δένδρα τῶν δασῶν. Ἀγγλοὶ ἐπιστήμονες ὑπελόγησαν ὅτι οἱ κουκουβάγιες καὶ τὰ ἄλλα νυκτόβια ἀρπακτικὰ πουλιά ἐξολοθρεύουν περὶ τὶς 9500 ποντικούς τὸ χρόνο σὲ κάθε τετραγωνικὸ χιλιόμετρο. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ κουκουβάγια δικαίως ὀνομάζεται φ τ ε ρ ω τ ῆ γ ἄ τ α. Σὲ μερικὰ μέρη τῆς Ἰταλίας οἱ χωρικοὶ στὰ σπίτια καὶ στίς ἀποθήκες τοὺς διατηροῦν κουκουβάγιες, ἀφοῦ τοὺς κόψουν τὰ φτερά. Ἀντικαθιστοῦν ἔτσι θαυμάσια τὶς γάτες. Σὲ ἄλλα μέρη πάλι ἀφήνουν στίς ἀποθήκες τοὺς τρύπες γιὰ νὰ φωλιάζουν οἱ κουκουβάγιες, πού ἀνταποδίδοντας τὴ φιλοξενία καθαρίζουν ὄχι μόνο τὴν ἀποθήκη, ἀλλὰ καὶ τὴ γύρω περιοχὴ ἀπὸ τοὺς ἐπιζήμιους ποντικούς.

Τὰ εἶδη τῆς κουκουβάγιας εἶναι 135 καὶ εἶναι ὄλα ὠφέλιμα γιὰ τὸν ἄνθρωπο.

Ὁ Ε.Ε.Ε. εἰς κάθε δυσκόλον στιγμὴν ἐδρίσεται εἰς τὸ πλεῖρον τοῦ πάσχοντος, τοῦ ἀναπῆρου, τοῦ ἀστέγου, τῶν θυμάτων θεομητιῶν. Μετὰ τὴν εἰσφορὰν σας εἰς τὸν Παλληγιανὸν Ἐρανον τοῦ Ε.Ε.Ε. βοηθεῖται τοὺς ἔχοντας ἀνάγκη συνανθρώπων σας

Ο ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΦΙΛΑΡΓΥΡΙΑ

(Συνέχεια ἀπὸ τὴ σελίδα 8)

γλυκὴ καὶ ἐπιθυμητὸν εἰς πάντας, καὶ τέκνα νὰ ἔχουν, βαρὺ καὶ ἀνυπόφορον τὸ θεωροῦν».

Στὴν ἀρχή, ὡς εἶπαμε ὅτι ἔπεσε στὰ χέρια μας ἓνα βιβλίον. Τὸ βιβλίον αὐτὸ εἶναι ἀνθολογία μεταφρασμένων ὁμιλιῶν τοῦ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, πού ὅλες μαζὶ ἀναπτύσσουν ἀπὸ πολλὰς πλευρὰς τὸ θέμα «Ἡ κακὴ τῶν χρημάτων χρῆσις, ὁ πλοῦτος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐγώ, φιλαργυρία, πλεονεξία, ἀσωτεία καὶ πολυτέλεια». Ἀπὸ τὴν ἀνθολογία αὐτὴ, πού τὴ συνέταξε καὶ μετέφρασε τὰ σχετικὰ κείμενα μετὰ πολλὰ χρήσιμα σχόλια ὁ κ. Παν. Στάμος, πήραμε τὸ παραπάνω τόσο ζωηρὸ ἀπόσπασμα τοῦ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Βεβαίως, οἱ Ἐρυθροσταυριῖται, δὲν ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ τέτοια παραδείγματα γιὰ νὰ μὴν πέσουν στὸ ἀμάρτημα τῆς πλεονεξίας, τῆς φιλαργυρίας, τῆς ἀσωτείας καὶ τῆς ἀσκοπῆς δαπάνης τοῦ χρήματος. Γιατὶ κάθε Ἐρυθροσταυριτῆς ἔχει συνείδησι τῆς κοινωνικῆς καὶ χριστιανικῆς του ἀποστολῆς, καὶ ξέρει πῶς νὰ διαθέτῃ ἐπιφελῶς γιὰ τοὺς ἄλλους καὶ τὸ πῦρ ἐλάχιστο ποσὸν χρημάτων, πού θὰ τοῦ τυχαίην νὰ διαθέτῃ. Ἀλλωστε, γι' αὐτὸ εἶναι Ἐρυθροσταυριτῆς. Πάντα ὁμοῦ μᾶς κάνει καλὸ καὶ ἐνισχύει τὰ προτερήματά τῆς κάθε σχετικὸ ἀνάγνωσμα, καὶ πρὸ παντὸς οἱ λόγοι ἐκεῖνοι τῶν μεγάλων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας μας, μετὰ τοὺς ὁποίους μετέδωσαν σ' ὄλη τὴν ἀνθρωπότητα τὰ διδάγματα τοῦ Κυρίου. Ἐπειτα, ὁ Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, εἶναι μέγας λογοτέχνης, ὅπως θὰ ἀντιληφθῆκατε ἀπὸ τὸν τρόπο μετὰ τὸν ὁποῖο φαντάστηκε καὶ μετὰ τὸν ὁποῖο ζωγράφισε τὴν τόσο μισητὴ μορφή τοῦ φιλαργύρου. Καί, ὅπως ξέρουμε, ἡ ὑψηλὴ καὶ μεγάλη λογοτεχνία κάνει ἀκόμα πῦρ ζωντανὲς καὶ πῦρ πειστικὲς τὶς ὠραῖες ἀλήθειες καὶ πού κηρύττει καὶ ἐπενδύει με παρομοιώσεις καὶ εἰκόνες... Κ' ἓνα ἀκόμα : Πάντα θὰ βρισκεται στὸν κύκλο μας κάποιος ἄνθρωπος πού θὰ ἔχη τάσι πρὸς τὴν φιλαργυρία, ἢ πού θὰ εἶναι σωστὸς φιλαργυρος. Καλὸ θὰ τοῦ κάναμε, ἂν μετὰ τὸν τρόπο τοῦ δίνουμε νὰ ἰδῇ τὴν ψυχὴ του καθρεφτισμένη στὸν φιλαργύρο τοῦ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου...

Α.Κ.

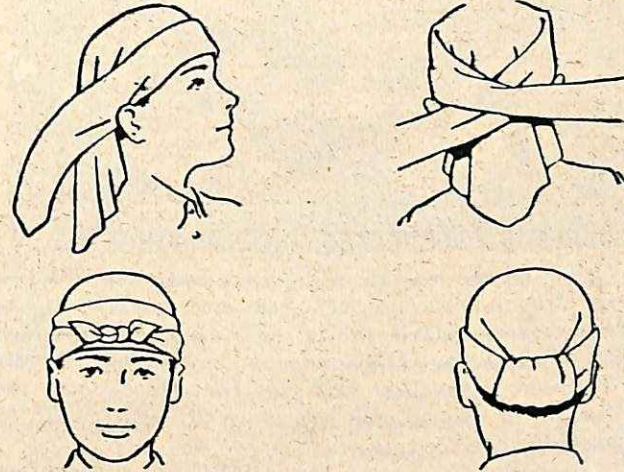
Η ΥΓΕΙΑ

'Επιδέματα καὶ 'Επίδεσμοι

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ τεῦχος Ὀκτωβρίου καὶ τέλος)

'Επίδεσμος χειρὸς καὶ ποδὸς

Ὁ ἐπίδεσμος αὐτὸς εἶναι χρήσιμος, ὅταν ἔχωμε ἐκτεταμένον ἔγκλημα ἢ τραῦμα. Σκεπάζομε ἀμέσως με γάζαν ἀποστειρωμένην τὴν πληγωμένην ἐπιφάνειαν, τὴν ὁποίαν ἔχομεν ἐστραμμένην πρὸς τὰ ἑπάνω. Ἐπειτα στηρίζομε τὴν γερὴ ἐπιφάνεια σὲ ἓνα τριγωνικὸν ἐπίδεσμον κατὰ τρόπον ὥστε ἡ κορυφή του νὰ πέσῃ ἑπάνω εἰς τὸν καρπὸν ἢ ταρσόν. Πάρονομε ἔπειτα τὶς δύο ἄκρες τοῦ μικροῦ τριγώνου καὶ τὶς διπλώνομε πρὸς τὰ μέσα. Κατόπιν πάρονομε τὶς δύο

ἄκρες τοῦ μεγάλου τριγώνου καὶ τὶς διπλώνομε σταυρωτὰ γύρω - γύρω εἰς τὸ χέρι ἢ τὸ πόδι ἀρκετὲς φορές, καὶ τὶς δένομε.

'Επίδεσμος εἰς σχῆμα 8 διὰ τραύματα τῆς παλάμης

Ἀκουμποῦμε τὸν ἐπίδεσμον ἑπάνω εἰς τὸν καρπὸν ὥστε ἡ μία του ἄκρη — πρὸς τὴν πλευρὰν τοῦ ἀντιχειρός — νὰ ἐξέχη κατὰ 30 ἑκατ. Φέρομε τὴν ἄλλη ἄκρη γύρω ἀπὸ τὴν παλάμη πρὸς τὸ κάτω μέρος τοῦ καρποῦ εἰς τὴν πλευρὰν τοῦ μικροῦ δακτύλου, ἔπειτα τὴν φέρομε πρὸς τὴν βάσιν τοῦ ἀντίχειρος καὶ ἐν συνεχείᾳ πρὸς τὰ ἄνω πρὸς τὴν παλάμην μεταξὺ ἀντίχειρος καὶ δείκτου καὶ πάλιν πρὸς τὸν καρπὸν. Φέρομε τώρα τὸν ἐπίδεσμον γύρω ἀπὸ τὸν καρπὸν καὶ πρὸς τὸ ἀντίθετον μέρος τῆς παλάμης ὅπου καὶ τὸν δένομε.

Κατασκευὴ ἀορτηρὸς τῆς χειρὸς

Ὁ ἀορτῆρ εἶναι χρήσιμος εἰς περιπτώσιν σοβαροῦ τραυματισμοῦ εἰς τὸ χέρι, διότι παρέχει καλὸ ὑποστήριγμα. Εἶναι ἐπίσης χρήσιμος εἰς περιπτώσιν σπασίματος τῆς κλειδός. Πάρονομε τὸν τριγωνικὸν ἐπίδεσμον ἀπὸ τὴν μία ἀπὸ τὶς ἄκρες του καὶ τὸν

κρατοῦμε ἐμπρὸς ἀπὸ τὸν πάσχοντα οὕτως ὥστε ἡ κορυφή τοῦ τριγώνου νὰ βλέπῃ πρὸς τὸν ἀγκῶνα τοῦ τραυματισμένου χειροῦ. Κατόπιν φέρομε τὸ κάτω ἄκρο τοῦ ἐπίδεσμον ἑπάνω ἀπὸ τὸ χέρι καὶ τὸν ὤμο καὶ δένομε τὰ δύο ἄκρα πίσω ἀπὸ τὸν τραχηλόν. Μαζεύομε τὴν κορυφή τοῦ ἐπίδεσμον πρὸς τὰ μέσα ὥστε νὰ μὴν ἐξέχη καὶ τὸν στερεώνομε μετὰ μία παραμύνα.

Ἡ ταυία πρέπει νὰ εἶναι ἔτσι κανονισμένη, ὥστε ὁ καρπὸς τοῦ τραυματισμένου χειροῦ νὰ εὐρίσκειται ἀρκετὰ ἑκατοστὰ ψηλότερα ἀπὸ τὸν ἀγκῶνα, ἂν καὶ πάντοτε ὁ πόνος θὰ εἶναι ὁ καλύτερος ὁδηγὸς μας ὡς πρὸς αὐτὸ τὸ σημεῖον. Δὲν λυγίζομε πολὺ τὸν ἀγκῶνα, ἂν αὐτὸ προξενῇ πόνο.

Ὡς ἀορτῆρα μποροῦμε νὰ χρησιμοποιήσωμε γραβάτα, λωρίδα ὑφάσματος, ζωστήρα ἀντὶ τοῦ τριγωνικοῦ ἐπίδεσμον καὶ ἐν ἀνάγκῃ στερεώνομε μετὰ παραμύνες τὸ μανίκι ἑπάνω εἰς τὸ σακάκι.

'Επίδεσις τραύματος μεταξὺ ἀγκῶνος καὶ καρποῦ

Αὐτὸ τὸ εἶδος τῆς ἐπίδεσεως εἶναι πολὺ χρήσιμον, διότι μπορεῖ νὰ χρησιμοποιηθῆ ἔξ ἰσου καὶ εἰς περιπτώσεις τραυμάτων ἑπάνω ἀπὸ τὸν ἀγκῶνα καθὼς καὶ ἑπάνω καὶ κάτω ἀπὸ τὸ γόνυ.

Διπλώνομε τὸν τριγωνικὸν ἐπίδεσμον εἰς σχῆμα λαίμοδετον. Ἐὰν τὸ τραῦμα ἔχει μικρὰν ἔκτασιν, τότε τὸ πλάτος τοῦ ἐπίδεσμον θὰ εἶναι ἀνάλογο καὶ διὰ περισσώτερον ἐκτεταμένα τραύματα τὸ πλάτος πρέπει νὰ εἶναι ἐπίσης κατ' ἀναλογίαν μεγαλύτερον.

Τοποθετοῦμε τὸν ἐπίδεσμον - λαίμοδετη διαγωνίως καὶ κατὰ μῆκος τοῦ πήχους κλπ. ὥστε νὰ σκεπάζῃ τὸ τραῦμα. Κρατοῦμε ἀκίνητο τὸ ἑπάνω ἄκρον τοῦ ἐπίδεσμον, ἐνῶ περιτυλίσομε τὸ κάτω ἄκρον διευθύνοντάς το πρὸς τὸ μέρος τοῦ καρποῦ καὶ ἔπειτα πρὸς τὰ ἄνω, δηλ. πρὸς τὸ μέρος τοῦ ἀγκῶνος καὶ δένομε τὰ ἄκρα μετὰ κόμπο.

'Επίδεσμος θώρακος

Τοποθετοῦμε τὸν τριγωνικὸν ἐπίδεσμον ἑπάνω εἰς τὸν θώρακα κατὰ τρόπον ὥστε ἡ κορυφή του νὰ εὐρίσκειται εἰς τὸν δεξιὸν ἢ ἀριστερὸν ὤμον. Βάζομε τὸν τραυματία ἢ ἄλλον νὰ κρατῇ τὴν κορυφὴν τοῦ ἐπίδεσμον ἐκεῖ. Ὑστερα κάνομε ἓνα δίπλωμα κατὰ μῆκος τῆς βάσεως τοῦ ἐπίδεσμον. Τὸ δίπλωμα μπορεῖ νὰ ἔχη ὅσο πλάτος θέλομε. Τώρα φέρομε τὶς ἄκρες γύρω ἀπὸ τὸν κορμὸ καὶ τὶς δένομε ἀκριβῶς κάτω ἀπὸ τὴν πλάτη μετὰ τρόπον ὥστε ἡ μία μῆτη τοῦ κόμπο νὰ εἶναι μακρότερη ἀπὸ τὴν ἄλλη, διὰ νὰ μᾶς ἐπιτρέπῃ νὰ κάνομε καὶ δεύτερον κόμπο μετὰ τὴν κορυφὴν τοῦ τριγωνικοῦ ἐπίδεσμον, πού ὅπως εἶπαμε τὴν κρατεῖ ἀκίνητη ὁ τραυματίας ἑπάνω εἰς τὸν ὤμο. Ἡ ἴδια ἐπίδεσις θὰ γίνῃ καὶ διὰ τραῦμα τῆς ράχως.

ΕΡΥΘΡΟΣΤΑΥΡΙΚΑ ΝΕΑ

(Συνέχεια από την σελίδα 23)

Ο ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΟΥ ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟΥ

Ίδιαίτερα διδακτικό και ενδιαφέρον είναι το τεύχος του Έρυθρου Σταυρού του Λουξεμβούργου, που έχει τον τίτλο «Επιθεώρησης της Νεολαίας». Όταν το πρωτοπιάσεις στα χέρια, περιμένεις ανοίγοντάς το να αντικρύσεις κείμενα γραμμένα σε γαλλική γλώσσα. Ποιά όμως θα είναι ή έκπληξί σου όταν πλάι στο πρώτο γερμανικό σημείωμα, άριστερά στο μέσα εξώφυλλο, θα εδρής άθρο γραμμένο σε γλώσσα που δεν είναι ούτε γαλλική ούτε γερμανική. Σ' αυτήν τή διάλεκτο, που είναι ή γερμανικής ρίζας έντοπιο-λαλιά του λαού του Λουξεμβούργου, είναι συνταγμένα τα περισσότερα άθρο του τεύχους· σ' αυτήν και στα γερμανικά. Σε γαλλική γλώσσα γραμμένη είναι μόνο ή διεύθυνσις τής «Επιθεωρήσεως της Νεολαίας», που περιέχεται σε φωτοτυπία τηλεγραφήματος ύπογραμμένου από τον ... Άγιο - Βασίλη! Έτσι θα καταλαβαίνη κανείς πως ή επίσημη γλώσσα του μικρού κράτους του Λουξεμβούργου, για πολλούς και διαφόρους λόγους (δυναστικούς, πολιτιστικούς, λόγους γειτνιάσεως με χώρες λατινικού πολιτισμού και, πρόσφατα άκόμα, λόγους πολιτικούς : χιτλερική τυραννία στο διάστημα του τελευταίου πολέμου), είναι μὲν ή γαλλική, δλόκληρος όμως σχεδόν ο πληθυσμός όμιλεί τήν γερμανικής ρίζας έντοπιολαλιά του, μίγμα άλσατικής και φλαμανδικής διαλέκτου. Στα σχολεία διδάσκονται γερμανικά και γαλλικά, μιά και ή εθνική διάλεκτος δεν είναι δυνατόν να άποτελέση ανεξάρτητη, ιδιαίτερη γλώσσα.

Το τεύχος του «Ερ. Σταυρού Νεότητος», δίπλα σε ψυχαγωγική ύλη, παρέχει και λογής λογής κατατοπιστικά και διδακτικά κείμενα σχετικά με τήν ύγιεινή, τήν φιλαλληλία, τήν κατασκευή διαφόρων ειδών καλαθοπλεκτικής και χειροτεχνία, έξερενήσεις κ.ο.κ.

ΟΙ ΚΑΡΤΕΣ ΤΟΥ ΟΥΝΙΣΕΦ

«Το Πουλί και τα Παιδιά» (άνω), «ο Κόσμος τής Μουσικής» (κάτω). Αυτά από τις εύγετηρες κάρτες που πωλούνται επ' εύκαιρία των Έορτών, εις το Κέντρον Πληροφοριών Ένωμένων Έθνών (λεωφόρος Αμαλίας 36) για τήν Προστασία του Παιδιού σε κοιτιά που περιέχουν 10 κάρτες και 10 φακέλους αντί δραχμών 40.

Αγοράζοντες κάρτες του ΟΥΝΙΣΕΦ συμβάλλετε στη βελτίωσι τής ζωής των παιδιών που ύποφέρουν από στερήσεις και βοηθάτε να έτοιμασθή ο αύριανός πολίτης.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑ ΣΑΣ

Προσέχετε τα δόντια σας

Παλιά μου είναι συμβουλή, μα τή θυμίζω πάλι, κι άκούστε τήν, παιδάκια μου, με προσοχή μεγάλη :

Τα δόντια περιποιήσι θέλουν ιδιαίτερα. Μήν τὰ παραμελήσετε ούτε και μίαν ήμέρα.

Σάν σηκωθήτε το πρωί, πάντοτε να τὰ πλύνετε, μα κ' ύστερα απ' το γεύμα σας και βράδι πριν πλαγιάσετε.

Άπλυτα, άπεριποίητα ποτέ σας μήν τ' αφήνετε, με δίχως οδοντόπουνους αν θέτε να γεράσετε.

(Α.Β.)

Η ΓΙΑΓΙΑ

ΠΑΙΔΙΑ ΠΟΥ ΤΟΥΣ ΑΕΙΖΕΙ ΙΔΙΑΙΤΕΡΟΣ ΕΠΑΙΝΟΣ

Άποστολοπούλου Πα ναγιώτα 3ου Δημ. Σχ. Ήλιουπόλεως

Δημόπουλος Δημήτριος 3ου Δημ. Σχ. Ήλιουπόλεως

Ίατρού Γεώργιος 3ου Δημ. Σχολ. Ήλιουπόλεως

Κουτσούκος Βασίλ. 11ου Δημ. Σχολ. Ν. Ίωνίας

Κουτσούκος Χρίστ. 11ου Δημ. Σχολ. Ν. Ίωνίας

Χαβέλας Κων/νος Σασσιός Κων/νος Δημ. Σχ. Κομπότιου Άρτης

Άδάμου Άθανάσ. Γυμν. Άρρ. Κατερίνης

Φωτιάδης Ίωάν. Γυμν. Άρρ. Κατερίνης

Ζορμπάς Γεώργιος Γυμν. Άρρ. Κατερίνης

Κίτσας Κων/νος Γυμν. Άρρ. Κατερίνης

Καζάκη Λεμονιά Δημ. Σχ. Κομάρων Όρεστιάδος

Πάλλα Σοφία Δημ. Σχ. Κομάρων Όρεστιάδος

Κιομουρτζής Πολυμένης Δημ. Σχ. Κομάρων Όρεστιάδος

Τσορμπατζούδης Φρξος Δημ. Σχολ. Κομάρων Όρεστιάδος

Ζαχαράκη Άγλατα 3ου Δημ. Σχολ. Καρδίτσας

Μπαρμπαλέξη Μαρία Πέσσα Εθαγγελία 3ου Δ.Σχ. Καρδίτσας

Πανάγος Κων/νος, Κορώνης Νικόλαος 3ου Δημ. Σχολ. Καρδίτσας

Κορώνης Βασίλειος Παπαθεοχάρης Κ. 3ου Δημ. Σχολ. Καρδίτσας

Πέτσας Άντώνιος 1ου Δημ. Σχολ. Δεσακάτης

Πέτσας Δημήτριος 1ου Δημ. Σχολ. Δεσακάτης

Παντελίδης Παντελ. Η' Δημ. Σχ. Χίου

Παπαναστασίου Λεωνίδας Δημ. Σχ. Λογκανίου Λακεδαίμονος

Κατζής Κρήσιος Δημ. Σχ. Λογκανίου Λακεδαίμονος

Νησιτάκης Ίωάν. 4ου Δημ. Σχ. Ήρακλείου Κρήτης

Φανταουτάκης Μιχ. 12ου Δημ. Σχ. Ήρακλείου Κρήτης

Δρακωνάκης Νικόλ. 1ου Δημ. Σχολ. Ήρακλείου Κρήτης

Στεφανίδης Θεόδ. 12ου Δημ. Σχολ. Ήρακλείου Κρήτης

Τροχαλάκης Μαρίν. 12ου Δημ. Σχ. Ήρακλείου Κρήτης

Σουβλάς Μιχαήλ 12ου Δημ. Σχ. Ήρακλείου Κρήτης

Χανιωτάκης Δημ. 12ου Δημ. Σχ. Ήρακλείου Κρήτης

Άνεύρον χρήματα και αντικείμενα και τὰ παρέδωσαν εις τούς δικαιούχους

ΕΜΜΕΤΡΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

ΠΩΣ ΝΑ ΠΡΟΛΑΜΒΑΝΕΤΕ ΤΑ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑΤΑ

Προσέχετε τή όόγι

Παίρνοντας ένα φάρμακο, προσέχετε τή δόσι, που σας όρίζει ή συνταγή. Γιατί αν πάρετε πιο πολύ, κακό φρικτό μπορεί να βγή και... ποιός θα σας γλυτώση...

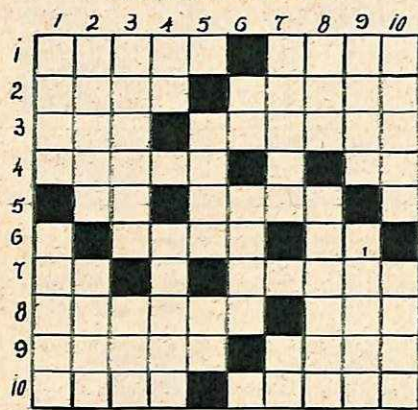
Μα δεν πιστεύω νάχετε τέτοια κοκόρον γνώσι...

(Α.Β.)

Ο ΠΑΠΟΥΣ

Πνευματικά 'Ασκήσεις - Μαθ. Σχέδια

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

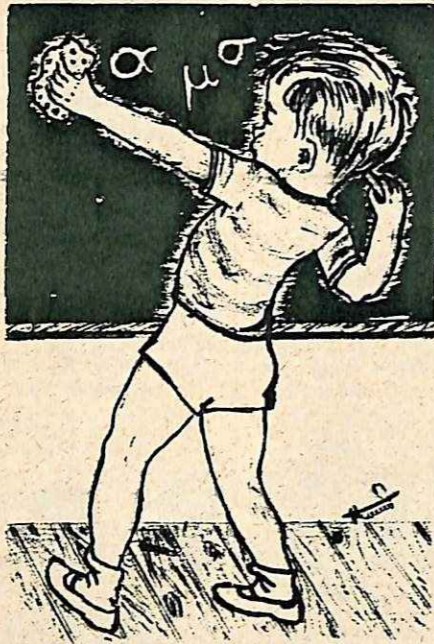
ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1. Σημείον όρίζοντος — Τό μικρό όνομα διάσημου ξένου ήθοποιού.
2. Άνδρικό όνομα Μέσης Άνατολής — Τό δεύτερο γλυκύτατο όνομα τής ζωής μας.
- 3 Τά τρία πέμπτα του «βάρος» — Γυναικείον κόσμημα.
4. Όμοιος — Προτρεπτικόν μόριον.
5. Άντίστροφη μουσική νότα — Χαϊδευτικό τής Άναστασίας.
6. Άρχαίον δοχείον — Άντίστροφη μουσική νότα.
7. Αύγά — Μοιάζουν με τούς προφήτας.
8. Τά νοσταλγοῦν οί γέροι — Γραφή του 10.450.
9. Αὐτά μόνον βλέπουμε — Κλητική που νοιώθουμε άσχημα.
10. Οίκιακόν δωμάτιον — Λέγονται όλα τά ζῳα.

ΚΑΘΕΤΩΣ

1. Σάντ, μεγάλη Γιουγκοσλαβική πόλις — Γεωμετρικόν στερεόν.
2. Άποτελείται από πολλούς — Έλληνική πολεμική λέξις.
3. Μετράει τά χρήματα, ιδίως στα ταξί — ΙΑΛ.
4. Άντίστροφο γράμμα αλφαβήτου μας. — Έκκλησία τής περιοχής Αθηνών θαυματοργή.
5. Σύμφωνα άπ' τó «Καστράκι». — Άρθρον.
6. Δός μοι ... στῶ και τάν Γάν κινήσω — Τό πολυτιμότερο υγρό του σώματός μας.
7. Δοχείον νερού — Τό ίδιο με 6 α' καθέτως.
8. 15.305 — Πόλις του νομού Πατρών.

9. Ψάρι — Έλληνικόν άκρωτήριο (χωρίς τó τελικό)
 10. Φθογγικόν πάθος — Τις έχει τó σκώτι.
- ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΕΝΤΕΔΗΜΟΣ
Α' Δημοτ. Σχολ. Καλαμπάκας

Σχέδιο ΜΑΡΙΑΣ ΜΠΑΣΙΑΚΟΥ
ΣΤ' τάξ. Γυμν. Θηλ. Θηβών

«ΡΗΓΑΣ»
ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΣΙΑΒΡΗΣ
Γυμν. Βόλλου - Κορινθίας

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

Ο ΛΑΓΟΣ

Ήταν ένας κυνηγός και τόν είδε ένας λαγός. — Καλημέρα κυνηγέ. — Καλημέρα σας, λαγέ.

— "Ήθελα νά σέ ρωτήσω που πηγαίνει ή άφεντιά σου; — Τους λαγούς νά κυνηγήσω. — Λοιπόν έτσι, φίλε; γειά σου.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΟΝΗΣ
Διδάσκαλος

ΤΑ ΚΑΛΑ ΤΗΣ ΑΜΕΛΕΙΑΣ

Δυό μυίγες συζητούν σε μιá αίθουσα του Σχολείου. — "Η άμέλεια έχει και τά καλά της! λέει ή μία. — Γιατί; Ρωτάει ή άλλη. — Γιατί την ώρα που εξετάζονται οί μαθηται και δέν μιλοῦν, τότε μόνο άκούγεται τó πέταγμα μας μέσα στην αίθουσα.

ΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΑΝΟΥ
Ε' Γυμν. 'Ηρακλείου - Λαρίσης

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Ό ήλιος σβήνει σιγανά και στο στερνό ξεψύχισμά του πυρώνει τά ψηλά βουνά και τó μικρό χωριό εκεί κάτω.

Μικρούλια σύννεφα, άπαλά, τρελλό παιγνίδι άρχινάνε και οί χωρικοί σιγά σιγά άπ' την δουλειά ξανά γυρνάνε.

Εάφνου τaráζει χαρωπά του δειλιού τήν ήσυχία κάποια καμπάνα που χτυπά κι όλους καλεϊ στην εκκλησία

ΕΛΕΝΗ ΟΛΥΜΠΙΟΥ
Ε' Γυμνάσιον Θεσσαλονίκης

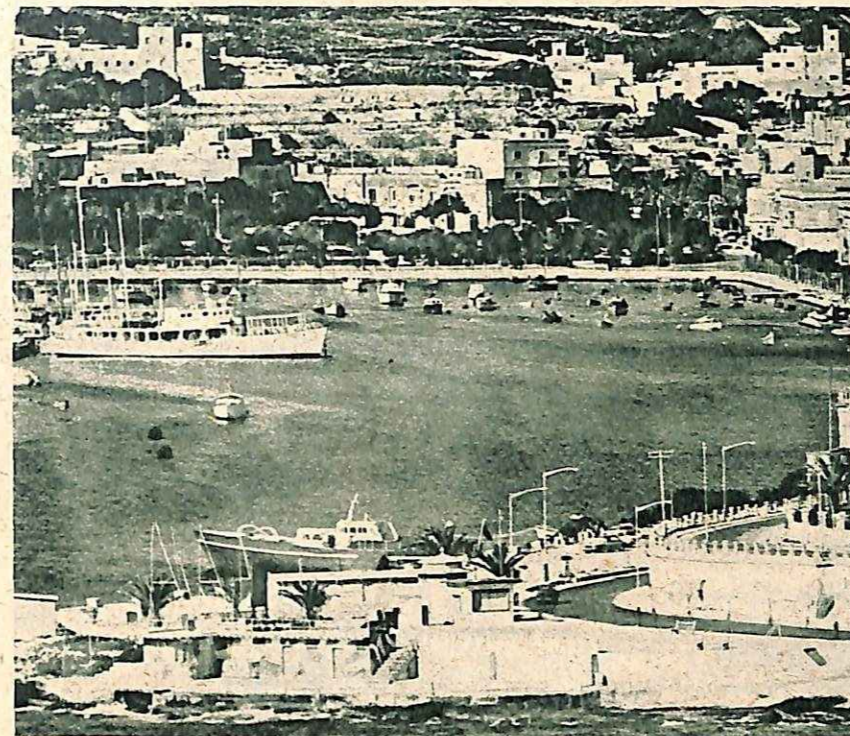
ΞΕΡΕΤΕ ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ ;

- 1) Ποιον τó επίθετο που αλλάζοντας τόν τονισμό του γίνεται πάθημα;
- 2) Ποιό μπαχαρικό αλλάζοντας τó πρώτο του γράμμα γίνεται ένδυμα;
- 3) Ποιό πράγμα χρησιμοποιούμενο από τόν άρτοποιόν αλλάζοντας τόν τονισμόν του γίνεται μυστική δύναμις;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΗΣ
Β' Γυμν. Άρρ. Ρεθύμνου - Κρήτης

ΜΑΤΙΕΣ Σ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΜΑΛΤΑ

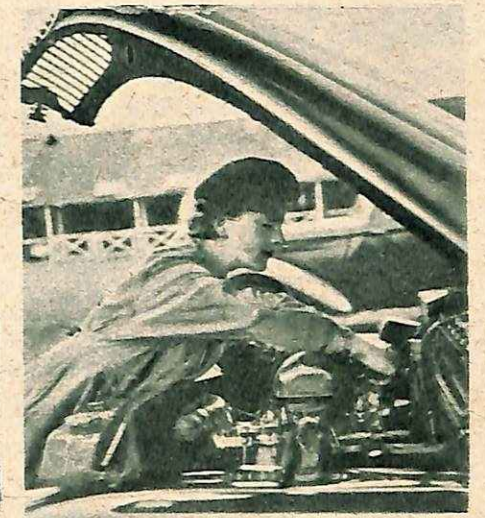
"Ένα τμήμα του λιμανιού

ΓΟΥΑΤΕΜΑΛΑ

"Ένας από τούς έξαιρετικής τέχνης κολοσσιαίους ναούς της

ΑΓΓΛΙΑ

Μία γυναίκα που έχει ειδικευθή στην επιδιόρθωση αυτοκινήτων

ΓΑΛΛΙΑ

Διαγύρος, ενώ αγοράζει

ΙΑΠΩΝΙΑ

身体障害者スピーチコンテスト

"Ανάπηροι, παρακολουθούν μαθήματα εύψυχίας

(Οί φωτογραφίες ελήφθησαν από διάφορα τεύχη του περιοδικού τής ΟΥΝΕΣΚΟ «ΟΤαχυδρόμος»)

ΣΤΗ ΧΩΡΑ ΤΩΝ ΓΟΥΝΑΡΙΚΩΝ

του ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ

Δέν έλειπε έννοείται και τὸ ούισκυ, πού προσφερόταν στοὺς καλεσμένους μαζί με άφθονία όρεχτικῶν. Ἔτσι, ἡ διάθεσι μέσα στη σάλα ὄλο και ζωήρευε και οἱ διάφορες συζητήσεις ἔδιναν κ' ἔπαιρναν. Ἐδῶ μιλοῦσαν για τὸ κινήγι, πὶὸ πέρα για τὸ ἔμπόριο και γενικά για τὰ κέρδη πού θά εἶχε ἡ ἔταιρία τὴν ἔρχομένη περίοδο.

Ἄλλά και πῶς νὰ μὴν κερδίζη, ὕστερα ἀπὸ τέτοιους κινήγους πού εἶχε; Ἀπὸ τῶρα οἱ ἀρκουδες, τ' ἄλλα θηρία λιγότευαν καθεμέρα ἀπὸ τῖς σφαίρες τους, και τὰ κουνάβια, οἱ κάστορες κλπ. ἐπιάνονταν κατὰ ἑκατοντάδες ἀπὸ τῖς παγίδες τους.

Τὰ πολῦτιμα γουναρικά ὄλο κ' ἐγέμιζαν τῖς ἀποθήκες τῖς ἔταιρίας, πού αὐτὸ τὸ χρόνο θά ἔσημείωνε κέρδη ἀφάνταστα. Ὁ λοχαγὸς κατενθουσιασμένος γύριζε ἀνάμεσα στοὺς ὁμίλους τῶν καλεσμένων του και σ' ὄ,τι τὸν ρωτοῦσαν ἀπαντοῦσε στερεότυπα :

«Ρωτήστε τὸ Ζολίφ». «Μόνο ὁ δεκανέας Ζολίφ ξέρει».

Και συχνά - πυκνά πετοῦσε και κανένα ἀστειάκι, ὥστε νὰ ὑπάρχη πάντα ἀρκετὴ εὐθυμία στη γιορτῆ.

Λησμονήσαμε ὁμως ν' ἀναφέρουμε ὄτι μέσα στὸ προσωπικὸ τοῦ «Ρελιάνς», βρισκονταν μερικοὶ πού πρέπει νὰ τοὺς ὀνομάσωμε ξεχωριστά. Κι ἄς σημειώσωμε πρῶτα τὸν ὑπολοχαγὸ Ζάσπερ Χόμψων, τὸ λοχία Λόγκ, τὸ ζευγάρι Ζολίφ κλπ.

Ὁ Ζάσπερ Χόμψων ἦταν ἕνας ἀντρας με θάρρος και ψυχραιμία. Κ' ἦταν ἀκόμη ἕνας ἔξυπνος και γενναῖος ἀξιωματικός. Γι' αὐτὸ λοιπὸν τῶρα τοῦ ἀνέθεσαν τὴν ἀρχηγία μιᾶς ἔκστρατείας πρὸς τὸν βορρά, πού θά γινόταν τὸν Ἀπρίλιο.

Τὴν ἔκστρατεία αὐτῆ θ' ἀκολουθοῦσαν και δυὸ γυναῖκες, πού δὲν ἀνήκαν στὸ προσωπικὸ τοῦ Φρουρίου, ἀλλ' εἶχαν προσκληθῆ ἔξαιρετικά στην ὠραία ἀποπνιγὴ γιορτῆ. Ἡ μιᾶ, ἡ Παυλίνα Μπάρνερ, ἦταν πασίγνωστη σὰν μιᾶ ἀπὸ τῖς διασημότερες περιηγήτριες. Ἡ Βασιλικὴ Γεωγραφικὴ Ἐταιρία τὴν εἶχε πολλὰς φορὲς ἀναφέρει τιμητικῶτατα στῖς συνεδριάσεις τῖς.

Ἡ Παυλίνα Μπάρνερ ἦταν χήρα ἀπὸ 15 χρόνια. Τὸ πάθος τῖς για τὰ ταξίδια και τῖς περιπέτειες τὴν ὠδηγοῦσε ἀδιάκοπα σὲ τόπους μακρινούς και ἀγνωστούς.

Ὁ διευθυντῆς τῖς Ἐταιρίας τὴν εἶχε συστήσει με γράμμα του στὸ λοχαγὸ Κραβαντί. Κι αὐτὸς, σύμφωνα με τῖς ὀδηγίες πού ἔλαβε, ἔπρεπε νὰ τὴ βοηθήσει τῶρα νὰ φτάσει στῖς ἀκτὲς τῖς πολιτικῖς θάλασσας.

Ἡ ἄλλη καλεσμένη ἦταν ἡ συνοδὸς τῖς κυρίας Μπάρνερ. Μάγδα τὴν ἔλεγαν και δὲν ἄφηνε τὴν Παυλίνα οὔτε στιγμή ἀπὸ κοντά.

Ἄλλ' ὄσο ἡ Μάγδα ἀγαποῦσε τὴν Παυλίνα, ἄλλο τόσο και ἡ κυρία Παυλίνα Μπάρνερ ἀγαποῦσε τὴ Μάγδα και δὲν ἔταξίδευε ποτὲ χωρὶς νὰ τὴν πάρη μαζί τῖς.

Πρέπει νὰ προσθέσωμε ὄτι ὁ λοχαγὸς Κραβαντί εἶχε ὀργανώσει αὐτῆ τὴ διασκεδαστικὴ ἔσπερίδα πρὸς τιμὴν τῖς περίφημης περιηγήτριας, πού σὲ λίγες μέρες θ' ἀκολουθοῦσε τὸ ἀπόσπασμα τοῦ ὑπολοχαγοῦ Ζάσπερ Χόμψων στη μεγάλη ἔξερευνησι. Κι αὐτὸς ἦταν ὁ λόγος πού στὸ διάστημα τῖς γιορτῖς τὸ φρούριο ἀντηχοῦσε κάθε λίγο ἀπὸ τὰ χαρούμενα «οὐρρά...» ὑπὲρ τῖς κυρίας Παυλίνας Μπάρνερ.

Ἐδῶ ἀξίζει νὰ σημειώσωμε, ὄτι ἀπ' τὴν ἀρχὴ

Ὁ λοχαγὸς Κραβαντί

ὡς τὸ τέλος τῖς ἔσπερίδας ἡ θερμάστρα ἔκαμε ἑκατὸ λίτρες κάρβουνο. Κι αὐτὸ γιατὶ ἔξω τὸ θερμομετρο ἔδειχνε 32 βαθμούς κάτω ἀπ' τὸ μηδέν, πρᾶγμα καθόλου παράξενο, ἀφοῦ τὸ φρούριο «Ρελιάνς» βρισκεται σὲ βόρειο γεωγραφικὸ πλάτος 61 και 77' μοιρῶν. Δέκα μοῖρες λιγώτερο ἀπὸ τὸν πολιτικὸ κύκλο.

Σὲ κάποια στιγμή, ὁ δεκανέας Ζολίφ ἀνήγγειλε πῶς σὲ λίγο θά πῆγαινε με τὴν κυρία Ζολίφ νὰ ἐπιβλέψη τὸ φτιάξιμο τοῦ πόντης. Ἡ σάλα ὑποδέχτηκε τὴν εἶδησι με δυνατὰ «οὐρρά».

Μιᾶ λεκάνη, ἡ μᾶλλον ἕνα ντεπόζιτο ἦταν γεμάτο ἀπ' τὸ ξακουσμένο ποτὸ. Δὲν ἔμενε παρὰ νὰ βάλουν φωτιά στη λίμνη αὐτῆ τοῦ ἀλκοόλ.

—Ἐμπρὸς, Ζολίφ, φώναξε τότε ὁ λοχαγὸς. Κ' ἡ φλόγα μεταδόθηκε στὸ ὑγρὸ, ἐνῶ οἱ καλεσμένοι χειροκροτοῦσαν.

—Οὐρρά, οὐρρά για τὴν κυρία Παυλίνα Μπάρνερ! Οὐρρά για τὸ λοχαγὸ! Ὅποιαν ἀκούστηκαν ἀπ' ἔξω φωνές. Ὅλοι ἐσώπασαν.

—Λογία Λόγκ, φώναξε ὁ λοχαγὸς, τρέχα νὰ δῆς τί γίνεται ἔξω.

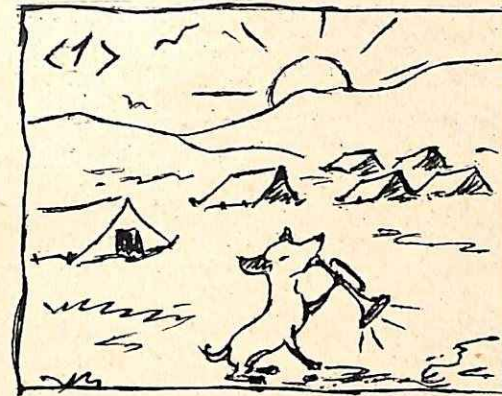
Και ὁ λοχίας, παρατώντας τὸ ποτήρι του, ἔβγηκε τρέχοντας.

(Διασκευὴ Β)

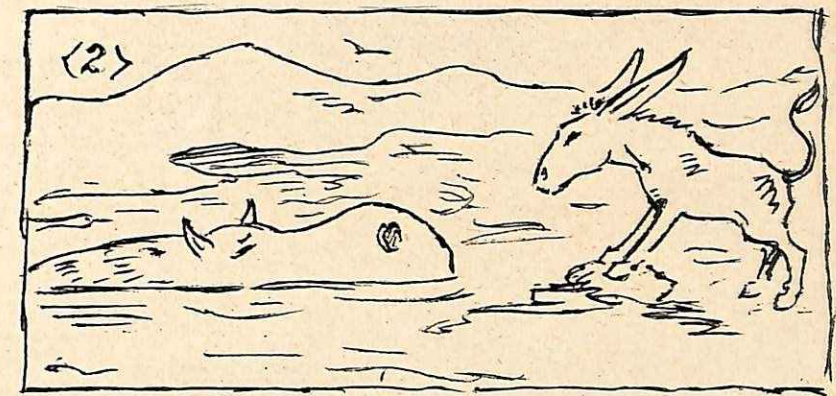
Συνεχίζεται

Ὁ μπάρμπα Βούτας

Στίχοι, σκίτσα Α. Β.

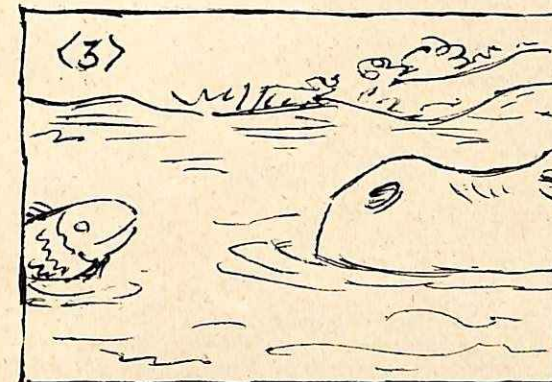

Τὰ ζῶα τὰ ὀδροβία, σὲ μιᾶ ἔποχῆ ἀρχαία, εἶχανε, λέει, πόλεμο τρανὸ με τὰ χαιρσαῖα.

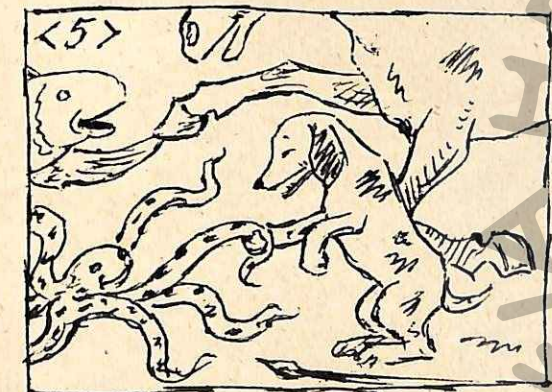
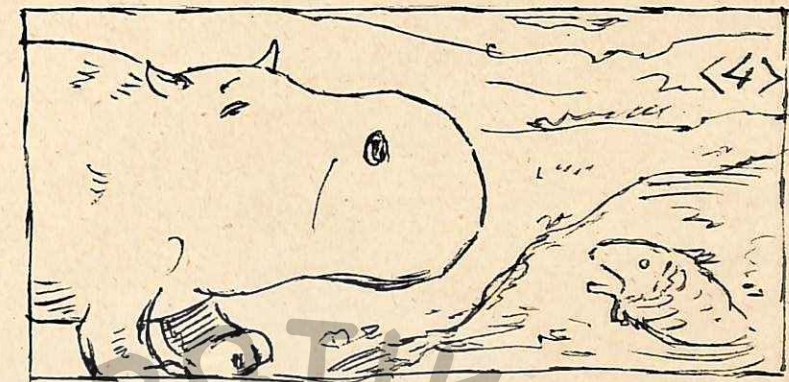
Και στὸν κυρ' Βούτα ὁ γάιδαρος τρέχει και λέει τῶρα: —Ἐ, στῖς ξηρὰς τὸ στράτευμα, ἔως αὐτῆ τὴν ὠρα.

δὲν ἦρθες. Ἐλα γρήγορα. Κι ὁ Βούτας με καμᾶρι: —Ἐγὼ δὲν εἶμαι τῖς ξηρὰς. —Ἀμ τί εἶσαι; — Εἶμαι ψάρι!

Σὲ λίγο ἕνα λιμνόψαρο στὸν μπάρμπα Βούτα πάει: —Ἐλα μ' ἐμᾶς, τοῦ φώναξε. Κ' ἐκεῖνος τοῦ ἀπαντᾶει:

—Γὼ με τὰ ψάρια τί ζητῶ... Ἄ... πάτησες στὴν πίττα. —Δὲν εἶσαι ψάρι δηλαδή; —Τετράποδο εἶμαι! Κοίτα.

Ὅσοι χαιρσαῖων και ψαριῶν οἱ ἔχθορες ἐτελειώσανε, κ' εὐθὺς εἰρήνη κλείσανε κι ὄλοι τὰ χέρια δῶσανε.

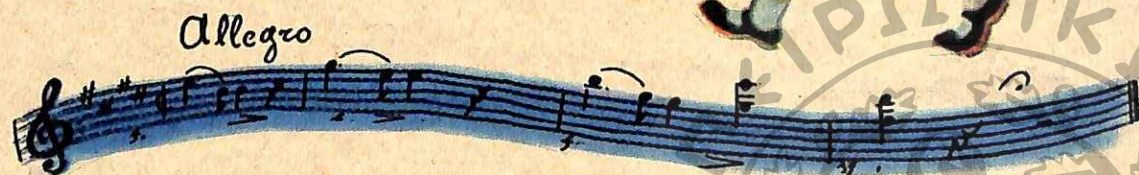
Στὸν μπάρμπα Βούτα μοναχὰ δὲν ἔδωσαν τὸ χέρι, και δυνατὰ τοῦ φώναξαν κι ἀπὸ τὰ δύο μέρη:

—Φεύγα ἀπὸ δῶ, ἀφιλότιμε. πὸν λίγο ἀπ' ὄλα εἶσαι και δὲ βοηθεῖς κανέναν. Μονάχος σου ἄντε ζῆσε.

Δώστε μας βιβλία
δώστε μας φτερά!
Δώστε μας βιβλία
δώστε μας χαρά!

ΒΙΒΛΙΑ - ΔΩΡΑ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ Μ. ΠΕΧΛΙΒΑΝΙΔΗΣ & ΣΙΑ Α.Ε.

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΠΩΛΗΣΙΣ: «ΑΤΛΑΝΤΙΣ» ΚΟΡΑΗ 8 - ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛ. 222.846

ΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΒΙΒΛΙΑ • ΟΙ ΠΙΟ ΟΜΟΡΦΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Η ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ ΠΟΙΚΙΛΙΑ ΠΟΥ ΚΑΛΥΠΤΕΙ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΗΛΙΚΙΕΣ

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΖΗΤΗΣΤΕ ΤΟ ΝΕΟ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟ ΓΕΝΙΚΟ ΚΑΤΑΛΟΓΟ ΤΩΝ ΕΚΔΟΣΕΩΝ ΜΑΣ

ΑΠΟΣΤΕΛΛΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ